

₹: 25

ଆମରି ସତ୍ୟ

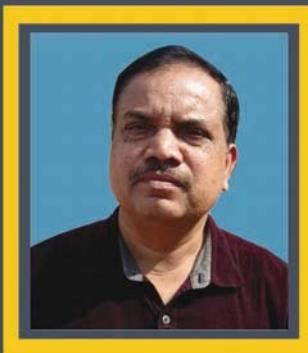
AMARI SATYA

ପ୍ରକାଶମ ବର୍ଷ, ଅଷ୍ଟମ ବ୍ରାହ୍ମଣ,
ମାର୍ଗିକ, ଫେବୃଆରୀ-୨୦୧୭
ପୃଷ୍ଠା ବ୍ରାହ୍ମଣ ୪୭

RNI Regn. No. - 107608/2010
Postal Regd. No. : PURI-33/2016-18

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ପତ୍ରିକାର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ

ଡ. ଚିତ୍ରଞ୍ଜନ ନାୟକ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଧର ଖଚୁଆ
ବାଙ୍ଗୀ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୀତା ପ୍ରସାଦ ସାହୁ
ଖୋରଧା

ଡ. ଅଣ୍ଣେକ କୁମାର ବେହରା
ରାଉରକେଳା

ଶ୍ରୀମତୀ ଅଲିମା ବେହରା
ଖୋରଧା

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଷ୍ମା ଦେଇ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଶତପଥ
ଖୋରଧା

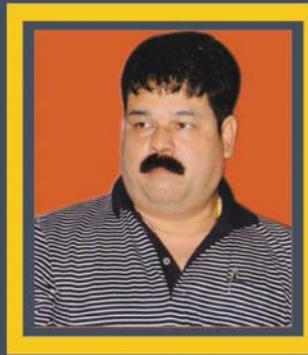
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବଂଶୀଧର ଦାସ
ଖୋରଧା

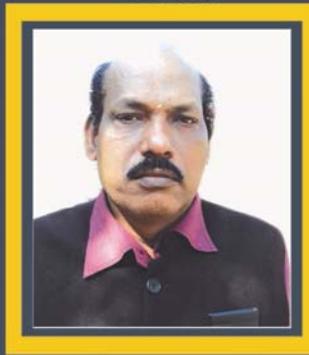
ଅନ୍ଧାପକ ବିଧୁଭୂଷଣ ରାଉତ
ବାଙ୍ଗୀ

ଡ. କେକିଲାସ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାରଣା
ବାଲୁଗ୍ରୀ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର କେନା
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
ପୋଡ଼ାତିହ, ଖୋରଧା

ଅନ୍ଧାପକ କର୍ମୋଦୟ ଛୋଟରାୟ
ବୋଲଗଡ଼ି, ଖୋରଧା

ପ୍ରାଧାପକ କେଳୁଚରଣ ପରିଡ଼ୀ
ଖୋରଧା

ଅନ୍ଧାପକ ସଂଜୟ କୁମାର ସାହୁ
ନରସିଂହପୁର, କଟକ

ସୁରସ୍ତୀ ପ୍ରତିକାଳିତ ପ୍ରେସ୍

କ୍ର.ସଂ.   ବିଷୟ

ଲେଖକ

ପୃଷ୍ଠା

୧.	ସରସ୍ଵତୀ ବନ୍ଦନା	୦୪	
୨.	ସମ୍ପାଦକାୟ	୦୫	
୩.	ହିତ ବାଣୀ	୦୬	
୪.	ବଚିତ୍ରା	୦୭	
୫.	କେତେକ ଓଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ	ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମଚାନ୍ ମହାନ୍ତି	୦୯
୬.	ସଂଜପ୍ରାର୍ଥନା	ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ	୧୧
୭.	ମୌର୍ଯ୍ୟବେଦ୍ୟ	ଶୋଦମିନୀ ଦାସ	୦୦
୮.	ବର୍ଷା ଓ ଜାତି ସମାନ ନୁହନ୍ତ	ଇଂ ଜଞ୍ଜପ୍ରକାଶ ଦାସ	୦୦
୯.	ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର	ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର	୦୦
୧୦.	ମୋହ	ବିଦ୍ୟାଧର ଖରୁଆ	୦୦
୧୧.	ତିରୋଟି	ଶକ୍ତିଶଙ୍କର ମିଶ୍ର	୦୦
୧୨.	ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ.....	ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ	୦୦
୧୩.	ଫୁଲର ଫଲୁଣୀ	ସମେଶ୍ଵର କହଳସିଂହ	୦୦
୧୪.	ମମମମମମ	ଡକ୍ଟର ମୁରାରି ମୋହନ ଦାସ	୦୦
୧୫.	ରଙ୍ଗ ଜମାପ	ଡା: ଧନେଶ୍ଵର ସାହୁ	୦୦
୧୬.	ମାତୃଦେବୋ ଭବ	ଡକ୍ଟର ଶରଜନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର	୦୦
୧୭.	ଚିଠିର ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ...	ଡ. ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ	୦୦
୧୮.	ପାଖେଇଲା ନିର୍ବାଚନ	ବିରେନ୍ କୁମାର ବେହେରା	୦୦
୧୯.	ଛିଶୁରଙ୍କ ତୁଟି ଖୋଜା	ଶ୍ରୀ ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ହରିଚନ୍ଦନ	୦୦
୨୦.	ଧର୍ମ	ଜାନକୀବନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ	୦୦
୨୧.	ଏତିକି କରୁଛି ଭିକ୍ଷା	ଜ୍ଞାନ ଦାସ	୦୦
୨୨.	ବୁଦ୍ଧି ହଁ ବିବେକ	ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ	୦୦
୨୩.	ଏଇ ହାତ ଥୁଲେ କ’ଣ	ରବାନ୍ତ୍ରନାଥ ପ୍ରଧାନ	୦୦
୨୪.	ଭୁଲ୍ କାହାର ?	ଡ. ପ୍ରମୋଦ କନ୍ତ୍ର ଦାସ	୦୦
୨୫.	ଫୁଲିଆ ସାର	ସମରଜାତ ପଞ୍ଜନାୟକ	୦୦
୨୬.	ରତ୍ନମରା ଭୁମେ	ଉଦୟନାଥ ତ୍ରିପାଠୀ	୦୦
୨୭.	ପ୍ରାର୍ଥନା	ଶକୁତ୍ତଳା ମିଶ୍ର	୦୦
୨୮.	ମହାମାରାତ୍ରି ପ୍ରେମରେ ...	ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ବାଙ୍କର	୦୦
୨୯.	ପ୍ରଜାପତି	ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର	୦୦
୩୦.	ମମମମ	ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ	୦୦
୩୧.	ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ		୪୨-୪୦

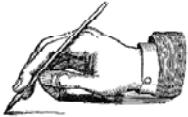

ସରସ୍ଵତୀ ବନ୍ଦନା

ଯା କୁଦେନ୍ଦ୍ର ଦୁଷ୍ଟାରହାରଧବଳା ଯା ଶୁଭ୍ରବନ୍ଧୁବ୍ରାତା
ଯା ବାଣାବରଦଶ୍ମମଣ୍ଡିତକରା ଯା ଶୈତପଦ୍ମାସନା
ଯା ବୃହ୍ତରୁତ୍ସଙ୍କର ପ୍ରଭୃତିଭିର୍ଦେବେଷ ସଦା ବନ୍ଦିତା
ସା ମାଂ ପାତ୍ର ସରସ୍ଵତୀ ଭଗବତୀ ନିଶ୍ଚେଷକାଢ୍ୟାପହା ॥୧ ॥

ଶୁକ୍ଳାଂ ବୃଦ୍ଧ- ବିରାର-ସାର-ପରମାମାଦ୍ୟାଂ ଜଗଦବ୍ୟାପିନୀମ୍
ବାଣୀ-ପୁଷ୍ପକ-ଧାରିଣୀମଭୟଦାଂ ଜାତ୍ୟାନ୍ତକାରାପହାମ୍ ।
ହସ୍ତେ ଶାର୍କିକମାଳିକାଂ ବିଦଧତୀଂ ପଦ୍ମାସନେ ସଂସ୍ଥିତାମ୍
ବନ୍ଦେ ତାଂ ପରମେଶ୍ଵରାଂ ଭଗବତୀଂ ବୁଦ୍ଧିପ୍ରଦାଂ ଶରଦାମ୍ ॥୨ ॥

କକ୍ଳଳ- ପୂରିତ- ଲୋଚନ ଧାରେ ।
ସ୍ତରମୁଗ- ଶୋଭିତ- ମୁକୁତାହାରେ ॥
ବାଣୀ- ପୁଷ୍ପକ- ରଞ୍ଜିତ ହସ୍ତେ ।
ଭଗବତୀ ଭାରତୀ ଦେବୀ ନମସ୍ତେ ॥
ଅଜଲେ ସରସ୍ଵତୀ ନିର୍ମଳ ବର୍ଣ୍ଣେ ।
ରତ୍ନ ବିଭୁଷିତ କୁଣ୍ଡଳ କର୍ଣ୍ଣେ ॥
ଗଳାରେ ଗଜମୋତି- ମୁକୁତା-ହାର ।
ଦିଅ ମା' ସରସ୍ଵତୀ ବିଦ୍ୟା- ଭଣ୍ଟାର ॥

ସମ୍ପାଦକୀୟ....

ଗତ କେତେ ଦଶହି ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱରେ ତାର କାମ୍ଯା ବିଷ୍ଟାରି ଚାଲିଛି । ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ସେସବୁର ଗୁଣ ଓ କର୍ମକୁ ବିକଶିତ କରି ଯୁବସମାଜକୁ ଆକୃଷ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ସାମାଜିକ ଯୋଗାଯୋଗର ମାଧ୍ୟମ ଭାବରେ ମାଝେ ସେସ ଠାରୁ ଫେସ ବୁକ୍ ଓ ଟିଚର ତଥା ହାତୁ ଆପ ଯାଏଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଛି । ଇଣ୍ଡରନେଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜାର ହଜାର ପୁଷ୍ଟକ ଆଜି ହାତପାଆନ୍ତାରେ । ଦେଶୀ ବା ବିଦେଶୀ କୌଣସି ବହିଟିଏ ପାଇଁ ଆଉ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ୁନାହିଁ । କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସଂକଳିତ ବହିଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚୁଟକିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ଖଲସି ଉଠୁଛି । ବହିଟିଏ ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ବହି ଦୋକାନରେ ଠିଆ ହେବାର ସମୟ ଚାଲିଗଲାଣି । ବିଶେଷକରି ବହିଟିଏ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଫର୍ଦ୍ଦ ପରେ ଫର୍ଦ୍ଦ ଆଉଡ଼େଲବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ । କେବଳ ନିଜର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭର କରୁଛି ।

କାଗଜ କଳମର ଯୁଗ ସରି ସରି ଆସିଲାଣି । ଚିଠିଟିଏ ଲେଖନବା ପାଇଁ ଆଉ ଡାକଘରକୁ ଯାଇ ପୋଷକାଡ଼ି, ଲନ୍ଗଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଲେଟର କି ଏନ୍‌ଭଲ୍‌ପଟଟିଏ କିଣିବା ଦରକାର ପଡ଼ୁନାହିଁ । କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଚିଠି ଟାଇପ କରି ଛ-ମେଲରେ ଗୋଟିଏ କିନ୍କି, କଲେ ହଜାର ହଜାର ମାଇଲ୍ ଦୂରକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଟରେ ଚିଠିଟି ପହଞ୍ଚି ପାରୁଛି । ଆଜି ଆଉ ମୁହଁମୁହଁ କଥା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ୁନାହିଁ । ନାହିଁ । ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍, ବା ଲକ୍ଷ୍ମରନେଟର ଯେ କୌଣସି ସାମାଜିକ ଯୋଗାଯୋଗ (ଫ୍ରେମସବକ୍ଷ ଘରସଙ୍ଗକୁବଳ) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର ହୋଇପାରୁଛି । ମୁହଁମୁହଁ କଥା ହେଲେ ଜଣେ ଯେତିକି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇପାରନ୍ତା, ଏସବୁ ମାଧ୍ୟମରେ ତା'ଠାରୁ ଡେର ଅଧିକା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗରେ ରହିପାରୁଛି । ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ, ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିର ଯୋଗାଯୋଗ, ମନୋରଞ୍ଜନ ତଥା ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନର ମଳ ସେତୁ ପାଇଁ ଥିବାବେଳେ ବିଶ୍ଵକୁ ଗୋଟିଏ ଛାଇଆ ଗ୍ରାମରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଛି ।

ଏସବୁ ସର୍ବେ, ସଙ୍କଟ ହେଲା, ଏଥୁରେ ଯୁବସମାଜ ବହୁମାତ୍ରାରେ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ବସିବା, ଖାଇବା, ପଡ଼ିବା, ଶୋଇବା ଏପରିକି ଗାଧୋଇବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍‌ର ବ୍ୟବହାର ଯୁବପାଦିକୁ ଆକ୍ରମିତ କରିଛି । ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଖେଳିବା, ସିନେମା ଦେଖିବା, କଥା-ଅକଥା ଖୋଜିବା ଓ ଦେଖିବାରେ ଏସବୁ ଯନ୍ତ୍ର ଅପର୍ଯ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ଆଗରୁ ପିଲାମାନେ ପଡ଼ିଆ କିମ୍ବା ପାର୍କକୁ ଯାଇ ଖେଳକୁଦୁ କରୁଥିଲେ ବା ଅବସର ସମୟ ବିତରିଥିଲେ । ଆଜି ସମୟ ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ, ଶୈଶବ ଓ ଯୌବନ ଉଭୟ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ମାଧ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇ ପ୍ରକୃତ ଚିତ୍ର ଓ ଚେତନା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ମହାନ୍ ଚିତ୍ର ନାୟକ ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଇନ୍ଷାଇନ୍ ଏତଳି ଏକ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଆକଳନ କରି ଏକଦା କହିଥୁବାର ଜଣାଯାଏ, ଓ ଲାଗବଳ୍ଲ ଶକ୍ତିର ଯବନ ଶକ୍ତିବିଶ୍ୱାସ ଶରମଣଭକ୍ଷଣଶଳ ଜୀବକଷେତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପିତା କୁଞ୍ଚିତ କଣ୍ଠରେ ସଭାବନାମ-ଶକ୍ତିଭକ୍ତି । ଶକ୍ତିର ଜୀବକଷେତ୍ର ଜୀବକଷେତ୍ର କରିବାର ବ ଶରମଣରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କରିବାର ସମୟ ଆଦିଛି । ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ମଣିଷର ସୁଖସୁବିଧା ଯେତିକି ନିକଟର ହୋଇଛି, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ମଣିଷ ଠାରୁ ମଣିଷକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଛି । ଏକପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସିଷ୍ଟ ସଂପର୍କକୁ ଯୋଡ଼ିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଥିବାବେଳେ ବାସ୍ତଵରେ ଏହା ମଣିଷକୁ ଏକୁଚିଆ କରିଦେଇଛି । କାରଣ, ମଣିଷଟିଏ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସାମାଜିକ ସହାବସ୍ଥାନ ଦରକାର, ତାହା ଏକଳି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଯୋଗ ଯୋଗୁ ଆନେକାଂଶରେ ବ୍ୟାହତ ହେଉଛି । ତଥାପି ଏହାହିଁ ବାସ୍ତଵତା ଓ ତାକୁ ଗୃହଣକରି ନେବାକୁ ଆମକୁ ସମୟ ବାଧ୍ୟ କରିଛି ।

John B. Smith

ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା

ଅକର୍ମଣୋ ହ୍ୟୁପି ବୋନ୍ଦର୍ଭ୍ୟ ଚ ବିକର୍ମଣଃ ।
ଅକର୍ମଣଶ୍ଵ ବୋନ୍ଦର୍ଭ୍ୟ ଗହନା କର୍ମଣୋ ଗତିଃ ॥

ଅର୍ଥ : କର୍ମର ସ୍ଵରୂପ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଓ ଅକର୍ମର ସ୍ଵରୂପ ବି ଜାଣିବା ଉଚିତ ତଥା ବିକର୍ମର ସ୍ଵରୂପ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଚିତ; କାରଣ କର୍ମର ଗତି (ତତ୍ତ୍ଵ) ଅତି ଗହନ ॥

ହିତୋପଦେଶ

ଯତ୍ତୁ କାମେଷସୁନା କର୍ମ ସାହଙ୍କରେଣ ବା ପୁନଃ ।
କ୍ରିୟତେ ବହୁକାମ୍ବାସଂ ତତ୍ତ୍ଵଜସମୁଦ୍ରାହୃତମଃ ॥

ଅର୍ଥ : କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କର୍ମ ଭୋଗେଷ୍ଟାରେ ଅଥବା ଅହଂକାର ସହିତ ଏ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ତାଜେ କର୍ମ କୁହାଯାଏ ।

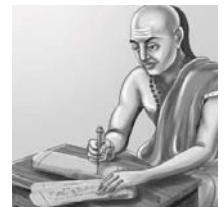
ଭାଗବତ ଦାଶା

ଅଧ୍ୟକ ସଂସାର ସଙ୍ଗତେ ।
ଯେବେ କହିବ ସେହିଆଶ ।

ପାରତି ନକରିବ ଚିରେ । ।
କୋପତ ପ୍ରାୟ ଯିବ ନାଶ ।

ତାଣକ୍ୟ ନୀତି

ମାତା ଶତ୍ରୁଃପିତା ବୈରୀ ଯେନ ବାଲୋ ନ ପାଠିତ୍ୟ
ନ ଶୋଭତେ ସଭା ମଧ୍ୟ ହଂସ ମଧ୍ୟ ବାକୋଯଥା ।

ଅର୍ଥ : ବାଲ୍ୟକାଳେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ନ କରାଇବା
ପିତାମାତା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଭୂଲ୍ୟ । ହଂସମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବକମାନଙ୍କର ଯେପରି ଶୋଭା ପ୍ରାୟ ହୁଏନାହିଁ,
ସେହିପରି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଶୋଭା
ନିଦା ପରିହେବ ।

ନୀତିଶ୍ଲୋକ

ଯତ୍ତୁ କାମେଷସୁନା କର୍ମ ସାହଙ୍କରେଣ ବା ପୁନଃ ।
କ୍ରିୟତେ ବହୁକାମ୍ବାସଂ ତତ୍ତ୍ଵଜସମୁଦ୍ରାହୃତମଃ ॥

ଅର୍ଥ : କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କର୍ମ ଭୋଗେଷ୍ଟାରେ ଅଥବା ଅହଂକାର
ସହିତ ଓ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ରାଜସ
କର୍ମ କୁହାଯାଏ ।

ଭଗବତମାଳି

ଆଦର ନଥାଇ ଯେଉଁ ଭୋଜନ
ମନେ ଭୟ ଥାଇ ଯେଉଁ ଶୟନ
ଘରଣା ନଥାଇ ଯେଉଁ ଭବନ
ଚିର ଥୟ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଭଜନ
ଦିନାଇଁ କହଇ ଥିଲି ହିନ୍ଦିମାନ ।

ଖନା ବଚନ / ଦିନେଇ ବଚନ

- ୦ ଅତି ପରିଚୟ ଗୌରବ ନଷ୍ଟ-
ଅତି ଭାବ, ଅଭାବରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।

..... ● .....

ଅଜାଗା ଘା ଦେଖୁହୁଏ ନାହିଁ କି ଦେଖାଇ ହୁଏ ନାହିଁ

କହନ ଦେଖ

ଅମଞ୍ଜା ମଞ୍ଜା
ମଞ୍ଜା ନାହିଁ ତାର ଭୁଲ୍ଲଗୁ ଗଜା
ଉଭର- ଛତୁ

- ୦ ଆପଣା ସୁନା ଭେଣ୍ଟି-
ନିଜ ଲୋକ ଅପାରଗ ।

ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଭଲକାମ ପାଇଁ ଉନ୍ନାଦନା ଆସିଗଲା ବୋଲି ଯେଉଁ କାମକୁ ପୂର୍ବରୁ ହାତ ଦେଇଛ, ତାକୁ ଯେପରି ଛାଡ଼ି ନଦିଅ ।

ବିଚିତ୍ର

୮୯ ଜଣଙ୍କୁ ପଡ଼ୁ ସନ୍ନାନ ୪୪୭୩୩ଆଙ୍କୁ ପଡ଼ୁଶ୍ରୀ

କେବୁ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃତିତ୍ବ ଓ ଅବଦାନ ପାଇଁ ୨୦୧୭ର ପଡ଼ୁ ସନ୍ନାନ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ର ଦିତୀୟ ସର୍ବୋତ୍ତମାନ ବେସାମରିକ ସନ୍ନାନ ପଡ଼ୁବିଭୂଷଣ ସନ୍ନାନରେ ଓ ଜଣଙ୍କୁ ଭୂଷଣ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ଓ ଜଣଙ୍କୁ ପଡ଼ୁଭୂଷଣ ଉପାଧୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେହିଉଠିକି ପଡ଼ୁଶ୍ରୀ ପାଇଛନ୍ତି ଓ ଜଣ । ମୋଟ ୮୯ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ୧୯ ଜଣ ମହିଳା ଓ ୫ ଜଣ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟଙ୍କ ନାମ ରହିଛନ୍ତି । ଛ' ଜଣଙ୍କୁ ମରଣୋତ୍ତର ଭାବେ ପଡ଼ୁ ସନ୍ନାନ ପାଇଁ ମନୋନାତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ୪ ଜଣ କୃତବିଦ୍ୟଙ୍କୁ ପଡ଼ୁଶ୍ରୀ ସନ୍ନାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଚଲକିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅଭିନେତା ସାଧୁ ମେହେର, ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ଅରୁଣା ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବଲପୁରୀ ଗାୟକ ଜିତେନ୍ଦ୍ରୀ ହରିପାଳ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ଚିକିତ୍ସକ ମୁକୁତ ମିଞ୍ଚ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅରୁଣା ମହାନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାରେ ନିପୁଣ ନୃତ୍ୟାଜନା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା । ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ନୃତ୍ୟର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଅବଦାନ ରହିଛନ୍ତି ।

ସାଧୁ ମେହେର ଜଣେ ସିନେ ଅଭିନେତା ଭାବେ ପରିଚିତ । ସେ ଏକାଧିକ ହିନ୍ଦି ଓ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସହ ୧୯୭୪ରେ

ହିନ୍ଦି କଥାଚିତ୍ର ‘ଅଙ୍କୁର’ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ଭାବେ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସିନେମାରେ ୨୦୨୦ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସମାନ୍ତରାଳ ସିନେମାରେ ସେଥିଲେ ଜଣେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଅଭିନେତା । ସେ କିଛି କଥାଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

କଶୁଶିଳ୍ପୀ ଜିତେନ୍ଦ୍ରୀ ହରିପାଳ ସମ୍ବଲପୁରୀ/କୋଶଳୀ ଲୋକଗୀତର ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗାୟକ । ସେ ଓ ସୁଶ୍ରୀ କୁଷା ପଟେଲଙ୍କ ଯୁଗଳ କଶୁଶାନରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ‘ରଜବତୀ’ଗୀତ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଆବୃତ ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ଜନ୍ମିତ ଡ. ମନୁତ ମିଞ୍ଚ ଶଳ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ସ୍ଵନାମଧ୍ୟନ ଚିକିତ୍ସକ ।

ବରିଷ୍ଠ ରାଜନେତା ଶରଦ ପଣ୍ଡାର ଓ ମୁରଲୀ ମନୋହର ଯୋଶୀଙ୍କ ସହ ମୁଣ୍ଡତି ମହିଳା ସାମାଜିକ ସ୍ଵରଗଳାଲ ପଟ୍ଟିଙ୍ଗ ଓ ଗାୟକ କେ.କେ ଯୈସୁଦାସଙ୍କୁ ପଡ଼ୁବିଭୂଷଣ ମିଳିଥିବାବେଳେ ଆଜାଣ୍ଟ ରାଜକୁମାରୀ ମହା ଚକ୍ର ଶିରିନଧ୍ୟୋନ, ସାମ୍ବାଦିକ ତଥା ଲେଖକ ତୋ ରାମସ୍ଵାମୀ, ବିଶ୍ୱମୋହନ ଭଙ୍ଗ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ପଡ଼ୁ ଭୂଷଣ ମିଳିଛି ।

ଆଜାଇଟି ଖଡ଼ଗପୁରକୁ ବିନୋଦ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦାନ

.ଆଜାଇଟି ଖଡ଼ଗପୁରକୁ ଆମେରିକାରେ ରହୁଥିବା ଭାରତୀୟ ବଂଶୋଭବ ବିନୋଦ ଗୁପ୍ତା ଦାନ କରିଛନ୍ତି ୧୦ହଜାର ଡଳାର । ୧୯୭୭ରେ ଏଠାରୁ ସେ ରଂଜିନିୟରିଙ୍କରେ ସ୍ଥାତକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରତାରୁ ସେ ଆମେରିକାର ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତି ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବଢ଼ିବତ ପଦ ପଦବୀରେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ଜନପୋ ଗ୍ରୂପ, ତାଟାବେଶ ଯୁଏସ୍‌ସେ, ଜନପୋପ୍ରି ଡରକମ, ଜନ୍ କେନେଟି ସେଷ୍ଟରର ଟ୍ରୁଷ୍ଟି, ଲାଟିନ ଆମେରିକାୟ ଦେଶ ‘ବର୍ମ୍ବୁଡ଼ା’ରେ ଆମେରିକାର କୂଟନୀତିଙ୍କ ଓ ଫିଜିରେ ଆମେରିକାର ଆୟାଶତର ପଦରେ ରହିଥିବା ବିନୋଦ ୪୦ ବର୍ଷ ଡଳେ ଆଜାଇଟି ଖଡ଼ଗପୁରରୁ ପାଏ କରିଥିଲେ । ଏହାର ସ୍ଥାତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଏହି ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ, ୧୯୯୩ରେ ୨୦ଲକ୍ଷ ଡଳାର, ଏହାର କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ୧୦ଲକ୍ଷ ଡଳାର ଦାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଏଠାରେ ଏକ ‘ସ୍କୁଲ ଅପ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ’ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ତଥା ପେଚେଣ୍ଟ ଆଦି ମାମଲାରେ ସହାୟତା ପାଇଁ ଏକ ଆଜନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଖୋଲା ଯାଇଛନ୍ତି ।

ସୁର୍ଜିତ ସିଂ ବର୍ଣ୍ଣାଲାଙ୍କ ପରଲୋକ

ପଞ୍ଜାବର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସୁର୍ଜିତ ସିଂ ବର୍ଣ୍ଣାଲାଙ୍କ ୯୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ୧୯୮୪-୮୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପଞ୍ଜାବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଅକାଳୀ ଦଳର ଜଣେ ସହନଶୀଳ ନେତା ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ବର୍ଣ୍ଣାଲାଙ୍କ ସମୟରେ ପଞ୍ଜାବରେ ଆତଙ୍କବାଦର ମୁଲୋପ୍ରାଚନ ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟାୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାମିଲନାୟୁ,

ଏ ଶରୀର ବିନିଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଆହ୍ଵାର ବିନାଶ ଘଟେ ନାହିଁ । ଯେପରି ଏହି ଦେହରେ ଜୀବାହ୍ଵାର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା, ଯୌବନାବସ୍ଥା ଓ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ହୁଅଛି ନାହିଁ ।

ଆନ୍ତପ୍ରଦେଶ ଓ ଆଣ୍ଟାମାନ ନିକୋବରର ରାଜ୍ୟପାଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ସବାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ଲାର୍ଟ୍ ଫୋନ୍ ଓ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ମନା
ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବଳ (ବିଏସ୍‌ଏସ୍) ଯବାନ ତେଜ ବାହାଦୁର ଯାଦବ ଓ ସେନାର ଲ୍ୟାନ୍ ନାଇକ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରତାପ ସିଂହ ସୋସିଆଲ ଗଣମାଧମକୁ ଉପଯୋଗ କରି ବିଏସ୍‌ଏସ୍ ଓ ସେନାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ତୋଷରପାତ ଓ ଅବହେଳା ଘରଣା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଣିବା ପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ବିବାଦ । ଏହା ପରେ ସେନା ଓ ଅର୍ଦ୍ଧସେନା ଯବାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଲାର୍ଟ୍ ଫୋନ୍ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରତି ସେନା ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ ‘ପ୍ରକ୍ଷାବ ଓ ଅଭିଯୋଗ ବାକ୍’ ରଖାଯିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ବୋଲି ଜେନେରାଲ ରାତ୍ରି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ପେଣ୍ଟାଗନ୍ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷା କଲା ମାଲକ୍ରୋ ଡ୍ରୋନ୍ ସ୍ଵାର୍ମ

ଆମେରିକାର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ ମାଲକ୍ରୋ ଡ୍ରୋନସ୍ଵାର୍ମଙ୍କୁ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷା କରିଛି । ଏହି ଡ୍ରୋନ୍ ଶତ୍ରୁ ପାଇଁ ଚରମ ଘାତକ ହେବାର ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି । ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଥବା କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଏହି ଡ୍ରୋନର ଆକାର ମାତ୍ର ଗଜି । ଏହା ମାଲକ୍ର ମାଲକ୍ର ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରି ନିର୍ଭୁଲ ଭାବେ ଶତକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରେ ।

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ଶେଖ ମହିମଦ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି

ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ସଂମୁଦ୍ରାବର ଏମିରେଟସ ଯୁବରାଜ ଶେଖ ମହିମଦ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତ ଓ ଏମିରେଟସ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଏହା ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ବଲିଉଡ଼ର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଭିନେତା ଓମପୁରୀଙ୍କ ପରଲୋକ

ବଲିଉଡ଼ର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଭିନେତା ଓମପୁରୀ ପରଲୋକ ଗମନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଛି । ଶୁକ୍ଳବାର ସାନ୍ଧ୍ୟା ଗାନ୍ଧାରେ ମୁମାଳରେ ତାଙ୍କର ଶବ ସନ୍ନାର କରାଯାଇଛି । ୩୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଚଳକ୍ଷିତ୍ରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଓମପୁରୀ ହୃଦୟରେ ମରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସର୍ଜିକାଲ ଷ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର ସମୟରେ ବିବାଦୀଯ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ ସେ ଚଙ୍ଗକୁ ଆସିଥିଲେ । ୧୯୪୦ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮ ରେ ହରିଯାଣାର ଅମାଲା ସହରରେ ସେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା ରେଳବାଇ ଓ ପରେ ସେନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଦ୍ୱାରେ

ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଜନ୍ମତାରିଖ ଜଣାନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନାମ ଲେଖାବେଳେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମତାରିଖ ୧୯୪୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୯ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ୧୯୭୦ରେ ମରାଠୀ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଘାସିରାମ ‘କୋଟ୍ଟୁଲି’ ନୁହେଁ ତ ? ସେ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୯୭୨ ରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଚଳକ୍ଷିତ୍ରରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ । ୧୯୯୧ରେ ସୀମା କପୁର ଓ ୧୯୯୩ରୁ ୨୦୧୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନନ୍ଦିତା ପୁରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନାନ ପୁରୀ । ସେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ବଲିଉଡ଼ର ବହୁ କଳାକାର ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶୋକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଅମୂଲ୍ୟ ପଇନାଯକ ଦିଲ୍ଲୀ ପୁଲିସ କମିଶନର

ଓଡ଼ିଆ ଆଇପିଏସ୍ ଅପିସର ଅମୂଲ୍ୟ ପଇନାଯକ ଦିଲ୍ଲୀ ପୁଲିସ କମିଶନର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି । ୧୯୮୮ ବ୍ୟାର ଅବୁଶାରଳ ପ୍ରଦେଶ, ଗୋଆ, ମୋଘାଲୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ (ଏକିଏମ୍‌ୟୁଟି) କ୍ୟାତର ଆଇପିଏସ୍ ଶ୍ରୀ ପଇନାଯକ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୁଲିସର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କମିଶନର (ଭିଜିଲାନ୍ ଓ ପ୍ରଶାସନ) ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଥିଲେ । ଜଣେ ନର୍ବବାଦୀୟ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବମୁର୍ଦ୍ଦମନ୍ତ୍ର ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ଶ୍ରୀ ପଇନାଯକ ୨୦୨୦ ଜାନୁଆରୀରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆଇନଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ତଦନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ବେଶ ଦକ୍ଷତା ରହିଛି । ବିମେ ବିଷ୍ଣୁରାଶ ଅଭିପୂର୍ଣ୍ଣ ଠାକୁର କରିବା, ପାର୍ଶ୍ଵ ବୋମାର ତଦନ୍ତ କରିବା ଓ ସମେଦନଶାଳ ସରିତା ବିହାର ଅପହରଣ ଘଟଣାର ଉନ୍ନୋଚନ କରି ସେ ଚର୍ଚତ ହୋଇଥିଲେ । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପୁଲିସ ପଦକ ମିଳିଛି ।

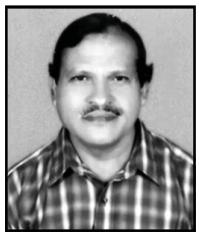
୭ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆମେରିକା ମନା

ଆମେରିକା ଆଗମନ ଲାଗି ୭ଟି ମୁସଲମାନ ବହୁଳ ରାଷ୍ଟ୍ର ନାଗରିକଙ୍କ ଉପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ତୋନାକୁ ଟ୍ରମ୍ କଟକଣା ଲାଗୁ କରିଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଜରାନ, ଜରାକ, ଲିବିଯା, ସୋମାଲିଆ, ସୁଦାନ, ସିରିଯା ଓ ଯେମେନର ନାଗରିକଙ୍କୁ ଆମେରିକା ଆଗମନ ଲାଗି ଭିତ୍ର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ଦେଶରୁ ଆତକବାଦୀମାନେ ଶରଣାର୍ଥୀ ବେଶରେ ଆମେରିକା ଆସୁଥିବାର ଆଶଙ୍କା କରି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରକାର ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସମ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ଦେଶର ନାଗରିକଙ୍କୁ ୧୦ଦିନ (ତିନିମାସ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପଟେ ପାକିଷ୍ତାନ, ଆଫଗାନିଷ୍ଟାନ ଓ ସାଉଦି ଆରବର ନାଗରିକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭିତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଉପରେ କଟକଣା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଜାର୍ଷ ବସ୍ତ୍ର ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରେ ଆମା ସେହିପରି ଜାର୍ଷ ଦେହ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ଦେହ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

କେତେକ ଓଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ତାର ବ୍ୟବହାର

ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମଚାନ୍ ମହାନ୍ତି

ସୁଗେୟୁଗେ ଜୀବନ ସହ ରୋଗ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି । ପୁରାତନ ସମୟରେ ରୋଗର ଉପଚାର ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରାଣ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ଶରଶାପନ୍ଥ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ନିଜ ଚାରିପାଖେ ଥିବା ଉଭିଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । କେତେବେଳେ ନିରାକଣ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ଅନୁଭୂତିରୁ ସେ ପ୍ରକୃତିର ମିଳୁଥିବା ଉଭିଦର ଓଷଧୀୟ ଗୁଣକୁ ଜାଣି ତାକୁ ନିଜ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଇଲା । ଏହା ଉପରେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ନିବିଷ୍ଟକରି ଗବେଷଣା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଗଲା । ସେମାନେ ଦୁଇହ ରୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାଧ୍ୟମରେ ଚିକିତ୍ସା କରି ରୋଗକୁ ଭଲ କରି ଦେଉଥିଲେ । ଆମର ପୁରାଣ, ମହାଭାରତ ଓ ରାମାଯଣରେ ବି ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଏହା କେବଳ କାହାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଆଜି ସମୟର ରଥ ତକ ଘୂରିଗଲା । ଆଲୋପାଥିକ ଓେଷଧାର ଭଭାବନ, ତାର ବହୁଲ ପ୍ରସାର ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ସହଜଳତ୍ୟ ହେବାରୁ ଓେଷଧୀୟ ଉଭିଦର ଆଦୃତ କମିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଆଲୋପାଥିକ ଓେଷଧାର ବ୍ୟବହାରର ଏକ ସୀମା ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରତିକିମ୍ବା ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଓେଷଧୀୟ ଉଭିଦର ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିରାପଦ ଅଟେ । ବିସ୍ତିର ଗର୍ଭରୁ ଏହିପରି କେତେକ ଉଭିଦଙ୍କୁ ଉକ୍ତାର କରି ତାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ସମୟରେ ପରିଚିତ କରାଇବା ଏହି ଲେଖାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗୋଟିଏ, ଗୋଟିଏ ଉଭିଦ ଏବଂ ତାର ଉପଯୋଗାତା ସଂପର୍କରେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ । ଆଜି ଏହି କ୍ରମରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ‘ପୁନର୍ନଭା’ ସଂପର୍କରେ ।

ଟିଂପ୍(Boerhaavia diffusa):

ଭାରତର ବିଭିନ୍ନଭାଗରେ ଏହା ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ଭୂମିମାନଙ୍କରେ

ବର୍ଷସାରା ବଂଚିପାରୁଥିବା ଏକ ସିଧା ଓ ଶଳ୍କ ଉଭିଦ ଭାବରେ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏହାର ଚେର ଶାଖା ଓ ସିଧା, ଶାଖା ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପବରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶକୁ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥାଏ । ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସରଳ, ବିପରୀତ ଅଞ୍ଚାକାର ଏବଂ ଛୋଟ ଡେମ୍‌ପୁଲ୍କ । ଏହାର ନିମ୍ନଭାଗ ଗୋଲାକାର ଓ ଅଗ୍ରଭାଗ ମୁନିଆଁ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଶାଖାରେ ବି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଆକାରର ନ ଥାନ୍ତି । ଏହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଟେ । ଧଳା ଫୁଲ ଫୁଲୁଥିବା ପ୍ରକାରକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁନର୍ନଭା ଓ ଲାଲ ଫୁଲ ଧାରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରକାରକୁ ରକ୍ତ ପୁନର୍ନଭା କୁହାଯାଏ । ପୁରା ଗଛଟିକୁ ଶୁଷ୍କ ହେଉ ବା କଂଚ ଆକାରରେ ମୁକ୍ତରୋଗର ଉପଚାରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ତାଳ ଅପେକ୍ଷା ଚେର ଓ ପତ୍ର ଅଧିକ ପ୍ରଭାବୀ ବୋଲି ଅନୁଭବୀମାନେ କହିଥାନ୍ତି । ଖୋଲାରେ ଶୁଷ୍କାୟାଇଥିବା ଏହି ଗଛର ଅଂଶମାନଙ୍କରେ ପୋଗାସିଅମ ନାଇଗ୍ରେଟ୍ ଓ ପୁନର୍ନଭାଇନମ୍ ନାମକ ଏକ ଆଲକାଲାଏଡ଼ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଥାଏ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ବୃକ୍ଷକର ଗ୍ଲୋମେରୁଲି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପରିସ୍ର କ୍ରିୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । ଯକୃତ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସେକଣ୍ଡରୀ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାଦାନ ହାଇପୋଜାନ୍ତାଇନ, ୯-୬ଲ୍ ଆରାବିନୋ ପୁରାନୋସାଇଡ୍ ସହ ମିଶି ଏହା ସିରମ ଯୁଗିର ଏସିତ ସ୍ରକୁ ହ୍ରସ୍ଵ କରେ ବୋଲି ପରାକ୍ଷାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଛି । ଏହାକୁ କ୍ଷୀରସହ ମିଶାଇ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ତାହା ତାଳ ଶରୀର ବୃଦ୍ଧି ସହ ରକ୍ତରେ ହିମୋଗ୍ଲୋବିନର ସ୍ରକୁ ବଜାଇଥାଏ । ତାଳୟରେଟିକ୍ ଗୁଣସହ ଏହା ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଏହାକୁ ବୃକ୍ଷକର ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଓ ନେଫ୍ରୋଟିକ୍ ସିର୍କ୍ୟୁମ ଉପରୁରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହା ପେଟଭିତରର ଟୁମର, କ୍ୟାନ୍‌ସରର ଉପଶମ ତଥା ଏକରକ୍ତ ବିଶେଷକ, କାର୍ଡିଓଟିକ୍ ଓ ଆର୍ଟିମାଇକ୍ରୋବିଆଲ୍ ରୂପେ ଏହା ସୁପରିଚିତ । ଏହାର ପତ୍ର ରକ୍ତ ଏକବୁଦ୍ଧ ମହୁସହ ମିଶାଇ କ୍ରିୟା ଅଧିକମିଆ ରୋଗର ନିଦାନପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । କୋଷକାଠିନ୍ ଦୂର ପାଇଁ ଏହାର ଚେରକୁ ଶୁଷ୍କାଇ ଶୁଷ୍କ କରି ଉଷ୍ମମ ପାଣିରେ ପାନ କରାଯାଏ । ଏହି ଚେରକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ତେଲିକୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ରାସାୟନିକ ସହ ମିଶାଇ ପ୍ରଲେପରୂପେ ଗନେରିଆ, ସିପଲିସ ଓ ଜଣ୍ଣିସ ଯୋଗୁଁ ଉପନ୍ମ ଆନାସାର୍କୀ ଭଳି ଜଟିଳତାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ବାତ ଓ ଗଣ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୁଲ୍ମସହ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରଲେପରୂପେ ଲଗାଯାଏ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁନର୍ନଭାକୁ କାଶ, କର୍ଷ, ପେଟମୋତା ଏବଂ ହୃଦ୍ୟରେଗର ଉପଚାରରେ ଲଗାଯାଏ ଏବଂ ରକ୍ତ ପୁନର୍ନଭାକୁ ହିମରେଜ୍ ଓ ବିଲିଅସନେସ ଦୂର କରିବାରେ ଲଗାଯାଏ । ଉଭୟ ପ୍ରକାରର

କର୍ମରେ ହଁ ତୁମର ଅଧିକାର; କିନ୍ତୁ କର୍ମ ଫଳରେ ନୁହେଁ । ଅକର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତ ହୁଅନାହଁ ।

ପୁନର୍ଭାଗ ଅର୍ଶ, ରକ୍ତହୀନତା, ଶୋଥ, ସ୍ଵାୟୁ ଦୂର୍ବଳତା, କାତିଆକ କଂଗ୍ରୁକଟିଲିଟି ଓ ଭାଲଭୁଲାର ସେନୋସିସ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ଅଚନ୍ତି । ଚରକ ଏହି ଗଛରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଳମକୁ କୁଷ୍ଣ ଓ ଅନ୍ୟ ରଦ୍ଦ ରୋଗର ଉପଚାରରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୁଶ୍ରୁତରେ ପୁନର୍ଭାଗକୁ ସାପବିଶକୁ କାଟିବାକୁ ଉପଯୋଗ କରା ଯାଉଥିଲା ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଡିଙ୍ଗଠୀୟମାନେ ଏହାକୁ ଶ୍ଵାସ, ଜଣ୍ଣିସ, ଭର୍ମଫ୍ଲୁୟୁଜ ଓ ଫେବ୍ରିଫ୍ଲୁୟୁଜର ଉପଚାରରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

ବାତରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶାଦ୍ୟ ତାଳିକା:

କୁହାୟାଏ ଯେ ସବୁରି ମୂଳରେ ଶାଦ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଗାପାଇଁ ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଅନୁକୂଳ ଶାଦ୍ୟର ଏକ ତାଳିକା ରହିଛି । ଆଜି ବାତରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ତାଳିକା ଦିଆଯାଉଛି । ଏପରି ରୋଗୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ ଆଗ୍ନିତିର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଜ୍ଞଳନ । ତାର ଉପଶମ ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ରକ୍ତର ପି.ଏଚ. :-ଏପରି ରୋଗୀ ଲେମ୍ୟୁ, କମଳା, ଚମାଗେ, ଆଲୁ ଓ ବାଇଗଣ ନ ଖାଇବା ଭଲ, କାରଣ ଏହି ଶାଦ୍ୟସବୁ ରକ୍ତର ପି.ଏଚ. କୁ ହ୍ୟୁସ କରି ହାତର ଗାଂଠରେ ସ୍ଥିତିକ ଜମା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏମାନେ ଦୈନିକ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵାସ ଗାଇର କିମ୍ବା ସେଇ ରସ ପାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଏହାର କ୍ଷାରାୟ ଶୁଣ୍ୟୋଗୁ ରକ୍ତର ପି.ଏଚ ସ୍ଲିର ରଖିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସବୁଜ ପନିପରିବା :-ଏପରି ରୋଗୀ ନିଜର ଦୈନିକ ଶାଦ୍ୟରେ

ସବୁଜ ପତ୍ରହରିଟ, ଯୁକ୍ତ ପନିପରିବା କିମ୍ବା ଶାଗ ଖାଇବା ଭଲ । କାରଣ କ୍ଲୋରୋଫିଲ୍ ବା ପତ୍ରହରିତକଣିକା ଗାଂଠସ୍ତାନ ମାନଙ୍କରୁ ଫ୍ରୀ ରେଡ଼ିକାଲ ଜମା କରୁଥିବା ଭାରିଧାତୁମାନଙ୍କ ଅପସାରଣରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଫ୍ରୀ ରେଡ଼ିକାଲଗ୍ରୁଟିକ ଅତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମ ଆଂତୁଗାଂଠି କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି ।

ରସୁଣି:-ଏହା ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ରୂପେ ଅତି ପରିଚିତ ଅଗେ । ବାତରୋଗୀ ଏହାକୁ ନିୟମିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଫୁଲାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ତା ଛଡ଼ା ଏହା ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିଶେଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ସହ ରୋଗ ଉପଶମରେ ଦ୍ରବକରାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଏଥରେ ମହଙ୍କୁଦ ଥିବା ସେଲେନିଆମ ନାମକ ଆଂଚିଅକ୍ରିଡେଂଟ୍ ଫ୍ରୀ ରେଡ଼ିକାଲ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପ୍ରତିହତ କରେ ।

ଓମେଗା-୩ :-ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ତଚକା ମାଛରୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା

ଲିଷିକୋଗ୍ରାଇଜନ୍ ନାମକ ଏକ ପ୍ରକାରିକ ଟିଆରିରେ ସହାୟତା କରେ ଯାହା ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକରାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ବାତରୋଗୀ ସପ୍ତାହକୁ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର ତଚକା ମାଛ ଖାଇବା ଦରକାର ।

ଅଦା ରସ :- ପାକମୁଲାକୁ ସଫା

ରଖିବା ସହ ଅଦା ଏକ ପ୍ରତାବୀ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକରାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏପରି ରୋଗୀ ଅତି କମରେ ଦିନକୁ ଏକ କପ ଅଦା ମିଶ୍ରିତ ଚା ପିଇବା ଉଚିତ ।

ଚା, କପି, ଘୋଡ଼ା, ଚକୋଲେଟ :-ଏପରି ମାଦକ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ପଦାର୍ଥକୁ ଶାଦ୍ୟରୂପେ ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭଲ । କାରଣ ଚା, କପି ଆଦିରେ ଥିବା କେପିନ୍ ଏକ ତାଇୟୁରେଟିକ ଭାବେ ଶରୀରରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉପାଦାନକୁ ବି ବାହାର କରିଦିଏ ।

ଶାଶ୍ଵତ କହେ ଯଦି ଜଣେ କ୍ରମାଗତରାବେ ଏ ସପ୍ତାହ ଧରି ଏହି ଶାଦ୍ୟସୂଚୀକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ତେବେ ନିଷିତଭାବେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଅସ୍ତି ଅଚଳ ହୋଇଯିବା ଭଲି ଅବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇ ପାରିବ ।

ଅଦା (Zingiber officinale)

ବାରା ଭାରତରେ ଉଷ୍ଣ, ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ଏହାକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଲଗାଯାଇପାରେ । ଏହାର ଚେର ମାତ୍ରିତନେ ମୋଟା ହୋଇ ବଢ଼ିଥାଏ, ଯାହାକୁ ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ । ବସନ୍ତ ରୁତୁ ଆସିଲେ ଏଥରୁ ଏକ ସବୁ, ସିଧା ହୋଇ ପ୍ରାୟ ୨ ପୁଣ୍ଟ ଉଚର କାଣ୍ଡ ବଢ଼ିଥାଏ, ଯେଉଁରେ ସବୁ, ଲମ୍ବାକିଆ ସବୁଜ ପତ୍ର ଏକାନ୍ତର ଭାବେ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏହାକୁ ଲେନ୍‌ଦ୍ରିଲେଟ୍ ଲିପ୍ ବେଳି କୁହାୟାଏ । ଅଦାଗଛର ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷତ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଯାହାର ଅଗ୍ରଭାଗ ବାଦାମି କିମ୍ବା କଳା -ବାଦାମି ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ମୂଳ ନିଦା, ବର୍ଜୁଲ ଓ ସମାନ୍ତରଭାବେ କାଣ୍ଡ ତଳେ ତଳେ ମାତ୍ରିଥାଏ । ଫୁଲ ଓ କାଣ୍ଡରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ସୁଗରି ବାହାରିଥାଏ । ଅଦା ଗଛର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ହେଲା ଏହାର ମୂଳ । ଏହାର ଅନେକ ତୋଷଧୀୟ ଶୁଣା ରହିଛି, ଯଥା ଏହା ଭୋକ ଜାତ କରେ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକରେ, ଅମ୍ବାର ଦୂର କରେ ଓ ପେଟ ସଫା ରଖେ । ଶୁଣ୍ଣଲା ଅଦାକୁ ଆମ ଦେଶରେ ମସଲା, ଆଚାର ଓ ପାଇଁରୁଟିରେ ପକାନ୍ତି । ଏହାର

ଚୋପାକୁ କାଟିବା ଅପେକ୍ଷା ଘସି ଛଡାଇବା ଭଲ, ତଦ୍ବାରା ଏଥରେ ଥିବା ତକ୍ତୁ ଓ ଉଦବାୟୁ ତୈଳାଂଶ ନଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ ।

ତଟକା ଅଦାକୁ ବାଟି ମହୁ କା ଲହୁଣି ସହ ବହନା ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗରମ କରନ୍ତୁ ଓ ଏଥରୁ ଗୁଲା କରି ଶୁଣାଇ ଥଣ୍ଡା, କାଶର ଉପଚାରପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି । ତ୍ରୁଷ୍ଟି ରୋଗୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଦାରସକୁ ବର୍ଜତ ମାତ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଲିଭର ସିରୋସିସ ଯୋଗୁଁ ଆସାଇବୁ ଓ ତ୍ରୁପସି ଭୋଗୁଥିବା ରୋଗୀ ଅଦାକୁ ଏକ ମହୋଷଧ ରୂପେ ନେଇପାରନ୍ତି । ଅଦାରସ, ମିଶ୍ରିକୁ ପାଣି ସହମିଶାଇ ଫୁଗାନ୍ତୁ ଓ ସେଥରେ କେଶର, ଗୋଲମରିଚ, ଲବଙ୍ଗ ଓ କାର୍ଡିମମ ଗୁଣ୍ଠ ମିଶ୍ରିତ କରି ଦିନକୁ ୨ ବା ୩ ଥର କରି ନେଲେ ଥଣ୍ଡା, କାଶ, ଶ୍ଵାସ, ଅଜିର୍ଷତା ଓ ଅରୁଚିରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ଅଜିର୍ଷତା ସହ ଭୋକ ହେଉ ନ ଥାଏ ତେବେ ସମ ପରିମାଣର ଅଦା ଓ ଲେମୁରସକୁ ସୈନିକ ଲୁଣ ସହ ମିଶାଇ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ । ଢାଟି ବସିଥିଲେ କିମା ସ୍ଵର ରୁକ୍ଷ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଅଦାକୁ ଚୋବାଇ ରସକୁ ତୋକନ୍ତୁ, ନିଶ୍ଚିତ ସୁଫଳ ପାଇବେ । ବାନ୍ତି ହେଉଥିଲେ କିମା ସେପରି ଲାଗୁଥିଲେ ଅଦା ଓ ପିଆଜ ରସକୁ ଅଛ ଅଛ କରି ନେଲେ ରୋଗୀ ଆରାମ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ଶାସ୍ତରେ ବର୍ଜତ ଅଛି ଦୁଇବେଳା ଅଦାରସକୁ ପାନକଲେ ସବୁ ପ୍ରକାର ମଧୁମେହରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ଶୁଖିଲା ଅଦାକୁ ହୃଦଗୋଗ, ଶ୍ଵାସ ଏବଂ ବାତରୋଗୀ ବଦହଜମି ଓ କୋଷ କାଠିନ୍ୟ ଦୂର କରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖନ୍ତୁ କୁଷ୍ଟ, ଧବଳକୁଷ୍ଟ, ପେଟରେ ଘାଆ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀ, ରକ୍ତହୀନତା କିମା ଅନ୍ୟ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କତ ରୋଗ ଭୋଗୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦାର ବ୍ୟବହାରକୁ ବର୍ଜନ କିମା ସଂଯମତା ସହ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ଅଦାକୁ ଗୋଲମରିଚ ଓ ତାଳଚିନି ସହ ମିଶାଇ ତ୍ରିକାରୁ ନାମକ ଏକ ପାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରାଯାଏ ଯାହା ବଦହଜମି ଓ ଅଜିର୍ଷତା ଦୂର କରେ । ଏହା ଅମ୍ବ, ପେଟମୋଡା, କୋଲିକ୍ ଓ ମଳତ୍ୟାଗ ଜନିତ ଅସୁରିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଶାସ୍ତ କହେ ସାପ, ବିଛା କାମୁତ୍ତାରେ ବିଷର ପ୍ରଭାବକୁ ଅଦାରସ କମ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହା ରୋଗୀକୁ ବଂଚାଇବାର ଉପାୟ ନୁହେଁ କିମା ଏହା ତାର ଔଷଧ ନୁହେଁ ।

ରୋଗକୁ ଜାଣିଥାନ୍ତୁ -

ରୋଗାସିଆ (ଏକ ଚର୍ମ ରୋଗ)

ଏହା ଏକ ଚର୍ମରୋଗ ଯାହାଦ୍ଵାରା ନାକ, କପାଳ ଓ ଥୋତି ପାଖରେ ନାଲିରଙ୍ଗର ଚକତା ଚକତା ଫୁଲା ଅଂଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶେଷକରି ଗୋରାଲୋକଙ୍କଠାରେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଏକ ବଂଶାନୁଗତ ରୋଗ ଅଟେ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ରୋଗୀଟିର ମୁହଁ ଲାଲ ପଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରେ । ଏହାକୁ ଏରିଥମା କହନ୍ତି । ଯଦି ଚିକିତ୍ସା କରା ନ ଯାଏ ତେବେ ଏହି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହାର କରି ପୁଜ ଭର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ Pustules & Telangiectasia କୁହାଯାଏ । ଅତି ମାରାତ୍ତକ ଅବସ୍ଥାରେ ତୈଳଗୁଡ଼ା ସବୁ ଫୁଲିଯାଏ ଫଳରେ ନାକ ଅଗ ଓ ଚିନ୍ ବା ଥୋତିଭାଗ ଫୁଲିଯାଇ ଲାଲ ରଙ୍ଗର କଦାକାର ରୂପ ନେଇଥାଏ । ଏହାକୁ ରାଇନୋପାଇମା କୁହାଯାଏ । ଏ ରୋଗର କାରଣ ଜଣା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଭଲ ହୁଏନାହିଁ । ଏପରି ରୋଗୀ ଗରମ ବାଷା, ଗାଣଖରା ଓ ଗରମ ପାଣିକୁ ଯଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ବର୍ଜନ କରିବା ବିଧେୟ, କାରଣ ଏହାଦ୍ଵାରା ଲାଲରଙ୍ଗର ତୀରୁତା ବଢ଼ିଯାଏ ।

ଏକ ସର୍ବେରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଅତିଶ୍ୟ ରାଗ, ତେଲ, ମସଲା ଓ ସାମୁଦ୍ରିକ ମାଛ ଖାଇଲେ ଏ ରୋଗର ତୀରୁତା ବଢ଼ିଯାଏ । ହିଷ୍ପାମିନ୍‌ପ୍ରକ୍ରିୟା କାମ୍ବ ଯଥା ଛେନା, ପନିର, ତବା ବନ ମାଂସ, ମାଛ ଜତ୍ୟାଦିକୁ ବର୍ଜନ କଲେ ଭଲ । ସେହିପରି ଅତି ଗରମ ଖାଦ୍ୟ ଯଥା ଚା, କପି, ସୁପ ଆଦିର ବ୍ୟବହାରକୁ କମାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ମଦ୍ୟପାନ ବର୍ଜନ କଲେ ଭଲ । ଶାତଦିନେ ମୁହଁକୁ ଝାର୍ପ କିମା ଶାଲ ଗୁଡ଼ାଇ ରଖିଲେ ଆରାମ ଲାଗେ । ଅତି ଗରମ କି ଅତି ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ମୁହଁ ଧୋଇଲେ ମୁହଁ ଜଳିଗଲା ପରି ଲାଗେ । ସାବୁନ, ସାଖୁ ଓ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏହାର ମାରାତ୍ତକତା ବଢ଼ିଯାଏ । ମାନସିକ ଚାପ ମଧ୍ୟ ରୋଗ ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟତା କରେ ।

ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ(ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ)

ଏନ୍ ଏ ସି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
କୁଳା ମୋ - ୯୪୩୭୧୧୭୮୦

ସକାଳ ବନ୍ଦନା

ସଂଜପ୍ରାର୍ଥନା

ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ

ସାରା ଜଗତଟା ଶୋଇଗଲା ପରେ

ତମ ଚକାଆଖୁ ଅନେଇଥାଏ

ସବୁ ଆଖୁ ସିନା ପଲକ ପଡ଼ିଲା

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଆଖୁ ସେମିତି ନୁହେଁ ॥୧॥

ଦୁନିଆର ଆଖୁ ପାପପୁଣ୍ୟ ଦେଖେ

ଚକାଡ଼ୋଳା ଆଖୁ ଅମୃତମୟ

ସେ ଚକାଆଖୁରେ ଆଖୁ ମିଶିଗଲେ

ଆନନ୍ଦରେ ପୂରେ ଶୁନ୍ୟ ହୃଦୟ

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ସମ ତମ ଚକାଆଖୁ

ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକରେ ଝଟକୁ ଥାଏ

ସାରା ଜଗତଟା ..... ॥୨॥

ତମ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭୁ ସାରା ଦୁନିଆଟା

ନିରବ ବେଳାରେ ମାରୁଛି ହାଇ

ଉକତର ଉଲମୟ ବୁଝିବୁଝି

ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ଵାମନାହଁ

ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଭକ୍ତ ବାନ୍ଧବ

ତୁମରି ଗୁମର ଜାଣିବ କିଏ ?

ସାରା ଜଗତଟା ..... ॥୩॥

କବି ଓ କବିତା ଭବନ
ମହୁଳ / ଅଙ୍ଗାରପଡ଼ା / ଖୋର୍ଦ୍ଧା - ୭୫୨୦୪୪
ମୋ - ୯୧୭୮୭୭୭୭୮୦

ନୈବେଦ୍ୟ

ସୌଦାମିନୀ ଦାସ

ଆମେତ ହେଲୁଣି ଅଖୋଜା ଅଲୋଡ଼ା ଆମକୁ ପରୁରେ କିଏ,
ଜନମ ମରଣ ଦେଉଛି ଯେ ନିତି ନେଉ ତ ନାହାନ୍ତି ସିଏ ।

ଏମାୟା ସଂସାରେ ମାୟା ଖେଳୁଗର ସରିତ ଗଲାଣି ମୋର,
କିମ୍ବା ଏ ଜୀବନ ନୟାଇ ରହିଛି କିବା ଆଉ ଦରକାର ।

ଜୀବନଟା ସାରା ଛଟପଟ ହୁଏ ନିତି ନୂଆ ନୂଆ ଚିନ୍ତା
ଚିନ୍ତା କରି ମନ ହୁଏ ଆନମନା ସାର ହୁଏ ସିନା ବ୍ୟଥା ।

କରି ମୁଁ ଭକ୍ତି ତାଙ୍କ ପଦେ ନିତି ଗୁହାରି କରନ୍ତି ଯାଇ,
ସେ ହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଧର୍ଷ ତାପିତ ହୃଦୟ ଖୋଜି ଆଉ ପାଉ ନାହିଁ ।

ବାରେ ସପନରେ ଦିଅନ୍ତେ କି ଦେଖା ଜଗତର ପିତା ମାତା,
ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୂଳି ଶିରେ ଦେଲେ ବୋଲି ସରିଯାନ୍ତା ସବୁ ଚିନ୍ତା ।

ଜୀବନର ଶେଷ ହୋଇଲାଣି ଆସି ଦିନେ ତ ପାରିନି ଡାକି,
ମାୟାମୋହ ବଶେ ବିଭୋର ହେଲି ମୁଁ ଏବେ ଆଉ
ଶୁଣିବେକି ।

ଶରଣ ବସ୍ତୁଳ ଶରଣ ରଖୁବ ଶରଣ ପଶିଲି ପାଦେ,
କୃପା କରାକରେ ମୋର ଦୁଃଖ-ସିନ୍ଧୁ ଶୁଣୁଯିବ ଅପୁମାଦେ ।

ବାଗଦା, ବରି
ଯାଜପୁର-୭୫୫୦୦୩

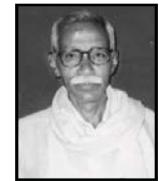
ବର୍ଷ ଓ ଜାତି ସମାନ ନୁହନ୍ତି

ଇଂ ଯଙ୍ଗପ୍ରକାଶ ଦାସ

ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର

ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର

ଆଜେଣ୍ଟିନା ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ରୋଟାରୀ କ୍ଲବରେ କିଛି କହିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା- “ଆପଣଙ୍କ ଭାରତରେ ଜାତିପ୍ରଥା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଦେବାଳୀ ଆମେ ଶୁଣିଛୁ । ବାପ ଯେଉଁ ଜାତିର, ପୁଅଞ୍ଜିଥ ସେହି ଜାତିର ହୁଅଛି । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଜାତିପ୍ରଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି । ଏହାର ଯୁକ୍ତି କ'ଣ ?” ପାଖତ୍ୟେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମର ଜାତିରେବ କଥା ବୁଝାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ତଥାପି ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତର ବର୍ଷ ବ୍ୟକସ୍ତ ଯେ ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ପ୍ରଚଳିତ ଜାତିପ୍ରଥାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି, ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ତପସ୍ତି ହୋଇଗଲେ । ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ର କୁହନ୍ତି ଯେ ଜାତି ‘ଜନ୍ମ’ରୁ ହୁଏ । ଛାଅ ପ୍ରକାର ଜାତି ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ପକ୍ଷା, କାଟ, ପତଙ୍ଗ ଓ ସରାସୂପ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏହାକୁ ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ, ଉପଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭିନ୍ନ କରିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଖୁବ୍ ସରଳ । ଜାବମାନଙ୍କ ଶରାର ଗଠନ ଓ ଗତି ବିଧୁକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ଜାତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୁଏ । ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପ- ଚାରିପାଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଲାଙ୍ଘଥିବା ପ୍ରାଣୀ ପଶୁ ଅଟେ । ପକ୍ଷଥାଇ ଉଡ଼ିବାପାଇଁ ସକମ ଥିବା ଜୀବ ପକ୍ଷା । ସେହିପରି ଉନ୍ନତ ମହିଳାମୁକ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମନୁଷ୍ୟ । ଗୋଟିଏ ଜାତିର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ସଙ୍ଗମରେ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହୁଏ । ଯେପରି ଜଣେ ନିର୍ଗ୍ରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଜଣେ ଗୋରା ଇଂରେଜ ପୁରୁଷ ବିବାହ କରି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ସନ୍ତାନ ଜାତ କରନ୍ତି । କଳା, ଗୋରା, ହଳଦିଆ, ମାଟିଆ ରଙ୍ଗ ତଥା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ପୋଷାକ ଓ ଭୋଜନ ହେବା ସବେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ- ମାନବ ଜାତିର ଅଟେ । ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ସହମତ ।

ବୈଦିକ ଯୁଗରେ ପ୍ରଚଳିତ ଜାତିପ୍ରଥାର ଚିହ୍ନବର୍ଷ ନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଗୁଣ, କର୍ମ ଓ ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭିନ୍ନ ହେଉଥିଲେ । ବର୍ଷ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାରିପାଦର: ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧ । ଏକଥା ସତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଯାହାର ଯେମିତି ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିଲା, ସେ ସେହି ବର୍ଷ ଧାରଣ କରୁଥିଲା । ପିତାଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯେ ପୁତ୍ର ପାଖରେ ରହିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପୁଅ ଡାକ୍ତର ବା ଇଂଜିନିୟରଙ୍କ ପୁଅ ଇଂଜିନିୟର ହେବ ବୋଲି କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପୂର୍ବକାଳରେ ବର୍ଷ ଜନ୍ମଗତ ନଥିଲା । ମନୁ ସୃତରେ ସକ୍ଷତ ଭାବରେ ଲେଖାଅଛି- ‘ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରାହ୍ମଣତାଃ ଏତି’ (ଶୁଦ୍ଧ ମନୁଦୃତି ୧୦, ୧୩) ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକରା ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ସକମହୁଏ । ପ୍ରଚଳିତ ଜାତିପ୍ରଥା ଯେ ପୁରାତନ ବର୍ଷ ବ୍ୟକସ୍ତ ସାରି ଏଥରେ ସମୟ ନାହିଁ ।

ଡେପୁଟି ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜର (କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଣ୍ଟ ଆଇଟି)

ରାଉରକେଳା ଇଶ୍ଵାତ କାରଖାନା

ସି-୨୯, ସେକ୍ଟର -୨, ରାଉରକେଳା-୨୭୧୦୦୭

ମୋ-୮୮୯୫୦୦୪୪୪୪

ଯାହାର ଆମା ନିଜକୁ ଭବ ବନ୍ଦନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯନ୍ମକରେ ସେହି ଆମା ହେଁ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦୁ ଅଟେ ।

ବହିଘର

ଭାରତୀ ବିହାର

ଜଟଣୀ, ଖୋରଧା

ମୋ-୯୯୩୮୯୯୯୪୮୮୯

ବାଟୋଷା

ବିଲାସିନୀ ଦାଶ

ଆଖାମ୍ବିକ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯମଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କାଳରେ ଲୋଭ ମୋହରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ଅନେକ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବିଷେ । ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯମ ସଦନରେ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରେ । ତେଣୁଲୋକ୍ୟନାଥ ବିଷ୍ଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯମ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିବାକୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏହି ବ୍ରତର ନାମ ‘ବାଟ ଓଷା । ନାରାମାନେ ଯମଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷାର ସହିତ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଥାଏ । ‘ବାଟୋଷା’ ବହିରେ ଓଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି-

“ଏମନ୍ତ ଦେଖି ନାରାୟଣ
ବିଚାର କଲେ ମନେ ମନ ।
ଯେ ବ୍ରତ ଯମର ସନ୍ତୋଷ
ସେ ବ୍ରତ କରିବି ପ୍ରକାଶ ।
ଯମ ସନ୍ତୋଷେ ସବୁ ଭଲ ।
ନୋହିଲେ ଜଳନ୍ତା ଅନଳ ।
ଯାବତ ଓଷା ବାର ବ୍ରତ
ସକଳ ଯାହାଙ୍କର କୃତ ।
ସେ କଲେ ଏ ଓଷା ଭିଆଶ,
‘ବାଟ ଓଷା’ ଚି ଯାର ନାମ ।

ବାଟ ଓଷାର ମହିମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓଷା ବହିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ଯେ ପାଟଳିପୁରରେ ଏକ ଗରିବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାସ କରୁଥିଲା । ତା'ର ସାତପୁଅ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଦୁର୍ଗାଗ୍ୟକୁ ସାତଟି ଯାକ ପୁଅ ମରିଗଲେ । ପୁତ୍ର ଶୋକରେ ଅଧାର ହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଶରଣାପନ୍ତି ହେଲେ । ବିଷ୍ଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କର ଦୁଃଖ ସହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦିନେ ରାତିରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶ ଦେଲେ-

“କହ ତୁ ପହାକୁ ଦୂରିତ
ଆଚରୁ ବାଟ ଓଷା ବ୍ରତ ।
ଏଥୁ ସନ୍ତୋଷ ଜନ୍ମ ନାହା,
କରିବେ ତୋହ ଠାରେ ଦୟା ।
ମାଘ ମାସର କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ
ଅଚେଇ ଏହି ଓଷା ମୋକ୍ଷ ।
ପାଣ୍ଡୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ହେବ ଗତ
ଦୃଢ଼ୀୟ, ନବମ, ସପତ ।

ମାଘ ମାସ କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ଦୃଢ଼ୀୟା, ସପୁମା କିମ୍ବା ନବମା ଦିନ ଅତି ପବିତ୍ର ମନରେ ବାଟ ଓଷା କରିବ । ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ପାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ସେହି ପାତ୍ରରେ ଧାନକୁ ମାପିବ, ସେହିଦିନ ବୂନା କୁଟି ବଚାବଟି କରି ଯିଅ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଇ ପାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଯେଉଁ ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପୂଜା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବ ସବୁକୁ ପୂଜା କରିବ । କିନ୍ତୁ ବଳକା ରଖିବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଯମ ଦେବତା ଅସତ୍ୱଷ ହେବେ । ଆଖୁ, କଦଳୀ, ମୂଳା ଓ ଫଳ ପ୍ରଭୃତିକୁ ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଥୋଇ ବଜ୍ର ମୂଳରେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବା । ଚନ୍ଦନ, ସିଦ୍ଧୁର, କଞ୍ଜଳ, ଖୁଣା, ଗୁରୁଳ, ଫୁଲମାଳ ଦୀପ ଓ ପୂଜା ସାମଗ୍ରୀ ଧରି, ଯମ ଦେବତାଙ୍କୁ ସ୍ଥିରଣ କରି ବଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ପୂଜା ହେବାକୁ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଲିପାପୋଛା କରି ନିର୍ମଳ କରିଥିବ । ସେଠାରେ ଏକ ଗାତ ଖୋଲି ଫୁଲ, ଚନ୍ଦନ, ସିଦ୍ଧୁର, କଞ୍ଜଳ ଲଗାଇ ଦେବ । ନାରାମାନେ ଗର୍ଭ ରହିପଟେ ବସି ମିଳିମିଶି ପୂଜା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦନ କରିବେ । ପୂଜା ପରେ ଶୁଦ୍ଧ ଫେରି ପ୍ରସାଦ ସଭିଙ୍କୁ ବାଣ୍ଣିବେ । ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଏହି ଓଷା ବିଧୁ ମୁତାବକ ପାଳନ କଲେ ସନ୍ତାନ ଲାଭ ହେବା ସହିତ ସକଳ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ହଠାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣର ସ୍ଵପ୍ନ ଭଙ୍ଗ ହେଲା । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶ ଉଠାଇ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହେଲା ।

ବ୍ରାହ୍ମଣର ପୁତ୍ର ଲାଭ କଥା ଛରି ଆଡ଼େ ଖେଳିଗଲା । ଗ୍ରାମର ଛିଅ ବୋହୁମାନେ ଏହି ବ୍ରତ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ପାଳନ କଲେ । ଯମଙ୍କ ମହିମା ଲୋକମୁଖରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା ।

ସୁଦର୍ଶନ ନାମରେ ଜଣେ ରାଜା କୋଶଳ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ତ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପନ୍ଥୀଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଲୀଳାବତୀ । ରାଜା ସୁଦର୍ଶନ ଜଣେ ଦୟାକୁ ଓ ନ୍ୟାୟବନ୍ଦ ରାଜା ଭାବରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ଧନ ସମ୍ପଦରେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପୂରି ଉଠିଥିଲା । ପ୍ରଜାମାନେ ଆନନ୍ଦରେ କାଳାତ୍ମିପାତ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜାରାଣୀଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନଥ୍ୟବାରୁ ସେମାନେ ମନ ଦୁଃଖରେ ରହୁଥିଲେ । ଥରେ ରାଣୀ ଦାସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାଟ ଓଷାର ମାହାତ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ତେଣୁ ସେ ଭକ୍ତି ଭରେ ବିଧୁବିଧାନ ସହକାରେ ବାରଣ୍ଡା କରି ଯମଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲେ । ଯମଙ୍କ କୃପାରୁ ତାଙ୍କର ପୁଅଟିଏ ହେଲା । ପୁଅଟିର ନାମ ବାରଣ୍ଡା ସବେନ ରଖିଲେ । ପୁଅଟି କୁମେ ବାର ବର୍ଷର ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ରାଣୀ ଜଞ୍ଜଳ ଭିତରେ ବୁଡ଼ି ରହି ବାଟ ଓଷା କଥା ଭୁଲିଗଲେ । ଯମ ଦେବ କ୍ଲୋଧରେ ବାରଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଅପାହରଣ କରି ନିଜ ପୂରରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ । ରାଜାରାଣୀ ପୁଅକୁ ନ ପାଇ ବହୁତ ଦୁଃଖରେ

ସମୟ ବିତାଇଲେ । ଯମ ଦେବଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ପିଲାଟି ପ୍ରତି ଦୟା ହେଲା । ସେ ଯମକୁ ବୁଝାଇ ଶୁଣାଇ ବାର ସେମକୁ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପୁଅ ଫେରି ଆସିବାରୁ ରାଜାରାଣୀ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ । ଏତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଉଁଠି ଥିଲା ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ବାରସେନ କହିଲା-

“ନକଳ ତୁମେ ବାଟ ଓଷା,
ହୋଇଲେ ଯମରାଜା ଘୋଷା,
ମୋତେ ଘେନିଶ ଗଲେ ବାନ୍ଧି,
ସକଳ କହେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି,
ତାଙ୍କର ମାଆ ଦୟା କଲେ,
ବଞ୍ଚିବା ଉପାୟ କହିଲେ,
ନ ମାରି ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁତ,
ଛାଡ଼ି ଦେଇଣ ଗଲେ ଏଥା ।

ବାଟଓଷା ନ କରିବାରୁ ପୁତ୍ର ଯମପୁରରେ ଏତେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଲା ଭାବି ରାଣୀ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲେ । ବାଟ ଓଷା ବିଧୁର ସହିତ ପାଳନ କରି ଯମରାଜଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଓଷା ପାଳିନ କରି ଆନନ୍ଦରେ ରହିଲେ । ଓଷାର ମହିମା ସମ୍ପଦରେ ଓଷା ବହୁତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ଯେ-

“ଏଡ଼େ ମହିମା ଏ ଓଷାର,
ଯେ କରେ ଶରଧା ମନର ।
ଯେ କରେ ହୋଇ ନିଷାନ୍ତ,
ଅପୁତ୍ର ହେଲେ ହୁଏ ପୁତ୍ର ।
ନିର୍ଭନ୍ନ ହୁଏ ଧନବାନ,
ଜମ୍ବୁଷ ପାଇବ ନୟନ ।
ଏମନ୍ତ ଅଟେ ବାଟ ଓଷା,
ଯେ କରେ ପାଲଟେ ତା ଦଶା ।
ଯମର ଜ୍ଞାଳା ନଳାଗଳ
ମହାସୁଖରେ ଦିନଯାଇ ।”
ପରିତ୍ର ମନରେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କଲେ
ଇପସିତ ଫଳ ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଏ ।

ମଧୁସୁଦନ ନଗର
ଖୋରଧା-୨

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ରତ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି ପାଇଁ ଗୃହଣ କରାହୁଏ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଧର୍ମ ନାମରେ ଶାରାରିକ ବା ମାନସିକ କ୍ଷେତ୍ର ବରଣ କରୁନା କାହିଁକି, ସେହି ବ୍ରତ ହେବ ତାମସିକ ଏବଂ ଜଣଗଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରର କାରଣ ।

ଏଇ ହାତ ଥିଲେ କ'ଣ ଭାତମୁଠେ ମିଳିବନି ?

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ପ୍ରଧାନ

ଅନେକ ଦିନର ତଳର କଥା । ସେଦିନ କଟକ ରେତେନ୍ଦ୍ର କଲେଜରେ ଲାଙ୍ଗରେ ନାଟକ ଅଭିନୀତ ହେଉଥାଏ । ଏକ ନାରୀ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରି ପିଲାଟି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ମୋହିନେଲା । ଅନେକ ଗୋରାସାହେବ ସେଇଠି ଦର୍ଶକ ସାଜିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଆନ୍ତି ଏଇ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜଣକ କିଏ । ଜଣେ ବିଲାଟି ମହିଳା ନୁହେଁ ତ ? ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ କଟକ କଲେଜରେ ବିଲାଟି ମହିଳା କାହିଁକି ପଡ଼ିବ ? ଏହିଭଳି ସଦେହ ଘେରରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲେ, ସେଦିନର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଗୋରାସାହେବ ମଧ୍ୟ ।

ତହେଁ ପରଦିନ କଥା । ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡକରା ଆସିଲା ସାହେବଙ୍କ ବଙ୍ଗଳାକୁ । ଯେତେବେଳେ ବାଳକ ଗୋଦାବରାଣୀ ହାଜର ହେଲେ, ସାହେବ ଦେଖୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଆଖକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ସତେ କ'ଣ କାଲିର ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜଣକ ଲାଗେ ? ତଥାପି ସାହେବ ଗୋଦାବରାଣୀଙ୍କର ନିଖୁଣ୍ଣ ଅଭିନୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଲାଙ୍ଗର ଉଜାରଣକୁ ଭୁରିଭୁରି ପ୍ରଶଂସା ନକରି ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସାହେବଙ୍କର ମନୋଭାବ ଥିଲା ଏହିପରି - “ଉଡ଼ିଆ ପିଲାର ଅଭିନୟ ଦେଖୁ

ଲାଙ୍ଗରେ ସାହେବ ହେଲେ ଚକିତ,
କହିଲେ, “ତୁମକୁ ବି.ଏ.ପାସ୍ ପରେ
ବଡ଼ ଚାକିରିଟେ ଦେବି ନିଷିଦ୍ଧି ।”

ଗୋରା ସାହେବ ସେଇଠି ତାଙ୍କର ମତବ୍ୟକୁ କରିଦେଲେ, “ତୁମେ
ବି.ଏ.ପାସ୍ କଳାପରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ । ତୁମକୁ ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
ଟାକିଟିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଇଦେବି । ବେଶ ବଡ଼ ଚାକିରିଟେଏ, ମୋଟା ଅଙ୍କର
ଦରମା ମିଳିବ ।”

ଏଥର ଗୋଦାବରାଣୀ ରୋକ୍ ଠୋକ୍ ଉଭର ଦେଲେ-

“ଗୋଦାବରାଣୀ ସେ ଗରିବ ପିଲାଟି
ରୋକ୍ଠୋକ୍ ମତ ଦେଲା ଜଣେଇ
ଲୋଡ଼ାମହିଁ ମୋର ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର
ଗୋରା ସାହେବଙ୍କର ଗୋଲାମ ହୋଇ ।”

ବାଷ୍ପବରେ ଗୋଦାବରାଣୀ ଥିଲେ ଜଣେ ଦେଶପ୍ରେମୀ, ସ୍ବାଧୀନଚେତା
ବାଲକ । ସେ ସାହେବଙ୍କ କଥାଶୁଣି ଚିହ୍ନେ ଉଠିଲେ । ଟଙ୍କାପ୍ରତି ତାଙ୍କର
ଲୋଭ ନଥିଲା । ସେ ଚଢ଼ାଗଲାରେ କହିଲେ, “ରଖହୋ ତୁମର ଚାକିରି
କିଏ ତୁମକୁ ଚାକିରି ମାଗୁଛି ? ଏଇ ହାତ ଥିଲେ କ'ଣ ଭାତମୁଠେ ମିଳିବନି ?
ଅଧୁକ କ'ଣ ଲୋଡ଼ା । କାହା ଆଗରେ ହାତପତେଜବା କି ଦରକାର ?”

ଏହି ଭଲି ସେବିନ ଗୋଦାବରୀଶାହେବଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରି ଚାଲିଆସିଥିବା ଗୋଦାବରୀଶ ଜୀବନସାରା ଅଭାବ ଅନନ୍ତନରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ତଥାପି ନିଜର ଅଭାବକଥା ଅନ୍ୟ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । ବାଣପୁର ପ୍ରଥମ ଏମ.୧ ପତ୍ରାଥୀ ହୋଇଥିଲେ ବି ତାଙ୍କର କରିବାକୁ ପସଦ କରିନଥିଲେ । ଦେଶସେବା ତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠଥିଲା ।

ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କ ପିଲାଦିନର ଅଭାବ ଅନନ୍ତନ କଥା ଶୁଣିଲେ ଆଖରୁ ଲୋତକ ଝରିପଡ଼େ । ଅନେକଙ୍କର ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କ ମାଆ ପଡ଼ିଶା ଘରୁ ଚାଉଳ ଉଧାର ଆଣିଥିଲେ । ବାପପୁଅଞ୍ଜୁ ଭାତମୁଠେ ବାଢ଼ିଦେଇ ନିଜେ ପେଜପିଇ କୁଣ୍ଡା ନିବାରଣ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ଉଦ୍ଧାର ଆଣିଥିବା ତାଉଳ ଶୁଣିପାରିନଥିଲେ । ଫଳରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବାଲ୍ୟବିବାହଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ବାଲକ ଗୋଦାବରୀଶ ଚାଉଳ ଟଙ୍କା ଶୁଣିବାପାଇଁ ପଡ଼ୋଶୀ ଘର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଝିଅ ଘରର ଜାତି ଛୋଟହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦଶବର୍ଷ ବୟସରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ବୟସରେ ବିବାହ କ'ଣ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାତି-କୁରୂମ୍ ଓ ବକ୍ଷୁ ବାନ୍ଧବ ତାଙ୍କୁ ବାସଦ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ବାଲକ ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ପାଠ୍ୟତା ବେଳର କଥା ଏବେ ଶୁଣ-

“ହେଲେ ମାତ୍ର ଥିଲା ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ,

ପିନ୍ଧିଥିଲେ ତାକୁ ସପ୍ତାହ ଯାକ,
ପ୍ରତି ରବିବାର ଦିନ,
ସପା କରିବାରୁ ନଥିଲା ତାଙ୍କର
ଆନ ପିନ୍ଧିବା ବସନ ।
ଦିନସାରା ତେଣୁ ଘର ଭିତରେ,
ଲୁଚି ବସୁଥିଲେ ବିନା ବସନେ,
କଥାବାର୍ତ୍ତ ତାଙ୍କ ସାଥେ,
ହେବାକୁ ତାହେଁ ଯେ’ ହେଉଥାଏ ସେ
ଘରର ଝରକା ବାଟେ ।”

ସେତେବେଳେ ଛାତ୍ରବାସରେ ରହିବା ପିଲାଙ୍କୁ ଦୁଇଓଳି ଭାତ ଓ ଜଳଖୁଆ ଖାଇବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ସୁତରାଂ ଗୋଦାବରୀଶ ଭାତ ଖାଇବାପାଇଁ ଟଙ୍କା ଜମା କରୁଥିଲେ । ଜଳଖୁଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ନଥିଲା । ପାଣିପିଇ ଭୋକରେ ରହିଯାଉଥିଲେ । କିଏ ପଚାରିଲେ କହୁଥିଲେ- “ଭାଇ ! ସକାଳେ ଠାକୁର ପୂଜା ନମାରି ମୁଁ କିଛି ଖାଏନି । ଠାକୁର ପୂଜା ସରିଲା ବେଳକୁ ଡେରିହୁଏ । ତେଣୁ ମୁଁ ଖାଇପାରେନି । ପୁନର୍ଷ ସଂଥାବେଳେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୂଳରେ କୂଳିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହିତକାରକ କହି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଜାଣିଶୁଣି ଜଳଖୁଆ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଗୋଦାବରୀଶ ବାଲ୍ୟ ଜୀବନରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ଆର୍ଥିକ ଅନନ୍ତନରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ କଥାଅଛି, ଯାହାକୁ କହିଲେ ସରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି ସେ କାହା ଆଗରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ୟା

ବଖାଣି ନଥିଲେ କି ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟପାଇଁ ହାତ ପତେଇନଥିଲେ । ସେ ଜୀବନ କାଳରେ ଯେଉଁ ଯଶ ଅର୍ଜ ଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅମର କରି ରଖୁଛି ।

ପିଲାମାନେ, ମୋର ଚିକିକଥା ରଖୁଥାମନେ:

“ଧରାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏ ମଣିଷ ଜନ୍ମ
ଏହିକଥା ରଖୁ ଆପଣା ମନ
କରୁଥା ସୁରକ୍ଷା ନୀତି
ନିଜପାଇଁ ନୁହେଁ ପରପାଇଁ କଲେ
ଝୁରିବେ ମଣିଷ ଜାତି ।”

ଖମାରସାହି, ବାଣପୁର, ଖୋରଧା
ପିନ୍- ୭୫୨୦୩୧
ମୋ- ୯୭୭୮୫୭୦୭୪୪

ଟିପିରି ଟିପିରି ମେଘ

ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ଟିପିରି ଟିପିରି ମେଘ
ଘୋଡ଼ି ଘାଡ଼ି ହୋଇ ବାଘ ଶୋଇଅଛି
ଭାଲୁ ଦେଖଇଛି ବାଗ
ଝୁଅଟ ଝୁଅଟ ଯାଆ
ଭାଲୁ ଖାଇଦେବ ମହୁ ସବୁତକ
ଦେଖିଦେଲେ ମେଘ ବାଆ ॥(୧)

ନଡ଼ା ଛପର ଚାଲିଆ ଘର
ଓଡ଼ିରୁ ଗଡ଼େ ପାଣି
ଚିଣା ଚଦର ଉପରେ ପଡ଼ି
ଶୁଭଇ ଚିଣିଚିଣି
ନୁଆପଥର ଦେଖ
ଝୁମୁରା ଆମ ଗୋଟେଇ ଆଣି
ଲୁଚେଇ ଦିଏ ରଖ ॥(୨)

ବରଷା ରାଣୀ	ଓଡ଼ିଶା ଚାଣି
ଓଡ଼ିଶା ଚାଣି	ଝିପିରି ଝିପି ଖସେ
ଦେଖିଦେଲେ ପାଣି	ବେଙ୍ଗଲୀ ରାଣୀ
ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସେ	ଦେଖିଦେଲେ ପାଣି
ଝରିଆ ପୋକ ଉଡ଼େ	ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସେ
ପାରୁଗଛ ମୂଳେ କଟର କଟର	ପାରୁଗଛ ମୂଳେ କଟର କଟର
ପିଲାଏ ଯାଅନି ସାଡ଼େ	ପିଲାଏ ଯାଅନି ସାଡ଼େ

କ୍ୟାପିଟାଲ ହାଇସ୍କୁଲ,
ଭୂବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୭୭୭୦୩୦୩୪୭୭୮୮

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜପରି ଅନ୍ୟର ସୁଖଦୁଃଖକୁ ସମାନ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ।

ମୋହ

ବିଦ୍ୟାଧର ଖଚୁଆ

ବିଶ୍ଵନିଷ୍ଠା ଯିଏ କି ଏ ବିଶାଳ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା, ସେହି ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯିଏ ସଫଳ ରୂପାୟନ ଦେବାରେ ନିଜକୁ ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରିଦେଇଛି ସେ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ ସେ ହେଉଛି ମାନବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛପନ କୋଟି ଜୀବଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏ ମାନବ କାହିଁକି ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ ? ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନେ କିଣି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏହାର ଉଭର ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ହୁଏତ ଥାଇପାରେ ବା ନଥାଇପାରେ । ଯଦି ଥାଏ ତାହେଲେ ମାନବର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଜାଣିପାରିଥିବେ ଯଦି ନ ଜାଣି ଥାନ୍ତି ତାହେଲେ ଆଜିଯାଏ କାହିଁକି ନୀରବ ରହିଛନ୍ତି ? ଏହାର ଉଭର ଖୋଜିବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ ଆପଣମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତାହାର ଉଭର ପାଇପାରିବେ ।

G a Éâ û úc û a @R@ c Ké ùc û c Wû Rf ue
Q! ðùj A @^g B új AMF Ùö l c Zûuf ûue ^ Be i Cö
j e ûA Kéai ð Ùö c û a K c f ¥ua û @Roa_~ EÖ
ce ðc ðe û_ e ða WU A Rke i § û Ke à Ké~ A ce Pkû
_ Qüe] ðac û j E l ùghue _ egâ ` kg t ¥j Eö ^ ûRk
c ðk ^ ûng û c ðeö ûKak _ egâ i E j Eö ui j b k ðG
a Éâ û úc û a @Re _ VZ ¥i b ¥Zû _ Qüe] ðac û ûj A
^ Be c û a _ Y@KéRû è Ke à Kéa ßû _ ðû Ke EÖ
^ Be i ð ÄZ ð e ðe ð AZ ¥û KéRk ð k ð A _ VZ ¥i b ¥Zû Ké
@ ûYA û^ a ðe Zàk ûj ûf Ke ðwa û Ke ðû ð b ð ð ðe
ûc û KéRû Wû^] e ði j e i b ¥Z ðe ûM ð ð ûj a ðe ^ BKé
j ûRA ûl CQö

ବ୍ୟାସକବି ଫଳାର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ “ତାକମୁନ୍ସୀ” ଗଛର
ହରି ସିଂ ଓ ଗୋପାଳ ଚରିତ୍ର ଆପଣମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପାଠ କରିଥିବେ
ବୋଲି ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ। ସେ ଗଛର ଶିକ୍ଷିତ ରୋଜଗାରୀଆ ପୁଅ
ନିଜର ବୃଦ୍ଧ ପିତାଙ୍କୁ କିପରି ବାହାରକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଛି ତାହା ବାସ୍ତବିକ
ହୃଦୟ ବିଦାରକ। ହରି ସିଂ କେତେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିନଥିଲା ! ତା’ ପୁଅ ହାକିମ
ହେବ, ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିବ ଆହୁରି କେତେ କ’ଣ ? ନିଜେ ନଖାଇ
ନପିଲ ପୁଅକୁ ପାଠ ପଡ଼ାଇ ମଣିଷ କଲା ଶେଷରେ ସେ ପୁଅ ବାପାଙ୍କୁ
ମୂଲ୍ୟ ଦେଲା ନାହିଁ ! ସେ ଭାବିନଥିଲା ଯେ ଦିନେ ଏଇ ବାପା ବୃଦ୍ଧ
ବୟସରେ ଖଣ୍ଡି ଓଳିଏ ଖାଇ ଓଳିଏ ଉପାସ ରହି ତାକୁ ମଣିଷ କରିଥିଲା
ବୋଲି । ଶିକ୍ଷିତ ପୁଅ ପାଖରେ ଅଶିକ୍ଷିତ ବାପା କିପରି ଅଲୋଡ଼ା ଅଖୋଜା
ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତାହାର ନିଛକ ପ୍ରତିଛବି ଏହି ଗଞ୍ଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଗାନ୍ଧିଜି ସୁନ୍ଦର
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗଛର ପ୍ରଭାବ ଏ ବବସ୍ଥାବାଦୀ ସମାଜ
ଉପରେ କେତେ ଦୂର ପଡ଼ିଛି ତାହା କେବଳ ପାଠକମାନେ କହିବେ । କିନ୍ତୁ
ଆଜିର ଏ ମୋହରୁଷ ସମାଜରେ ସେହିଭଳି କେତେ ହରି ସିଂ ଓ ଗୋପାଳ
ଚରିତ୍ର କିପରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଛନ୍ତି ତାର ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର କିଏ
ଦେଇପାରିବ ?

ପ୍ରତିଦିନ ଖବର କାଗଜ ପୃଷ୍ଠା ଓଳଚାଇଲେ ଏହାର ନିଛକ ଛବି ଆମ ଆଖୁ ଆଗରେ ଜଳ ଜଳ ହୋଇ ଝଲସି ଉଠେ । କିନ୍ତୁ ନୀରବ ଦର୍ଶକ ଭଲି ଆମେ ସେ ସବୁକୁ ଦେଖୁଗାଲୁ । ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ଵର ଦିନେ ହେଲେ ଆମ ମୁହଁରେ ସ୍କୁରିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ ସମାପ୍ତେ ସଚେତନ ହେବା ତାହେଲେ ଏ ମୋହରୁଷ ମାନବ ସମାଜର ଚିତ୍ର ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସାମାଜିକ ଦୂରେଇସିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ । ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପାଠକ ପାଠିକା, ଯଦି ଆମେମାନେ ସମାପ୍ତେ ‘ମୁଁ’ ରୁ ‘ଆମେ’କୁ ପହଞ୍ଚି ପାରିବା ଓ ନିଜ ମନରେ ଥିବା ଲୋଭ, ମୋହ, ଅଂହକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବା ତାହେଲେ ଏ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ଗଠନ ହୋଇପାରିବ, ଏଥରେ ତିଲେ ହେଲେ ସମେହର ଅବକାଶ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ୟ । ସମାପ୍ତେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଲେ ଏ ପୃଥିବୀ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ । ଶାନ୍ତିର ସୁମଧୁର ବାସ୍ତାରେ ଏ ବିଶ୍ୱ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ମହିକି ଉଠିବ । ସେଥିପାଇଁ କହାଯାଇଛି -

ସବେ ଭବନ୍ତୁ ସୁଖନଃ, ସବେ ସନ୍ତୁ ନିରାମୟାଃ,
ସବେ ଭାଣି ପଶ୍ୟନ୍ତି, ମା କଷିତ୍ତ ଦିଗଃ ଭାଗ ଭବେତ୍ ।

ମୋ- ୯୯୩୮୦୫୧୬୪୩

E-mail-bidyadharkhatua 70@gmail.com

ଯେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭାବ ସ୍ଵରଣ କରୁ କରୁ ଅନ୍ତକାଳରେ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି; ସେ ସର୍ବଦା ସେଇ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ହେତୁ ସେହି ସେହି ଭାବକୁ ହିଁ ପାପ୍ ହରନ୍ତି ।

ତିରୋଟି

ଶକ୍ତିଶଙ୍କର ମିଶ୍ର

ଜର୍ମାନୀର ଫ୍ରାଙ୍କପୁଟ ସହର । ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ସହରବାସୀ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ସତେତନତା ନିମନ୍ତେ ସମାଜରୁ ସହର ସବୁ ସମୃଦ୍ଧି । ସଂଧା ଗୁଣ୍ଠାରେ ସହର ଖବର ସମସ୍ତ ପାଇଁ ନୂଆ ଉନ୍ନାଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଦୂର ଦର୍ଶନରେ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାରିତ ହେବାପରେ ସମସ୍ତ ନିରବ । ଆଲୋଚନାର ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ସହଯୋଗଙ୍କୁ ଶ୍ରେୟ ମଣିଛନ୍ତି ସହରବାସୀ ତେବେ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ସହଯୋଗରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ମନରେ ।

ଜୁନମାସ ୧୦ ତାରିଖ ସଂଧାରୁ ସମାଦ ଶୁଣି ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରଷ୍ଟାବକୁ ଅନ୍ତରରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାରିଥିବା ସମସ୍ତ ନାଗରିକ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାରି ଥିବାରୁ ସମସ୍ୟାଟି ଶୌଭାଗ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସ୍ବାଭାବିକ । ହଠାତ୍ ଡିମେସର ଟାରିଖରେ ସହର ଖବରରେ ଘୋଷିତ ସମାଦ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୈରବାନ୍ତି ହେବାକୁ ବାଧ କଲା । ରାଜ୍ୟମୁଖ୍ୟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା ଏହିପରି ।

ବିଦେଶରୁ ରାଜ୍ୟର ଆଗାମୀ ଏକବର୍ଷ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଚିନି ଆମଦାନୀ ହୋଇ ପଶାଗାରରେ ପହଞ୍ଚିଥାଇଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଆଜି ଦିନରେ ଗଛିତ ଥିବା ଚିନି ଏକମାତ୍ରାରୁ ଅଧିକ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ । ଏଣୁ ରାଜ୍ୟବାସୀ ମିତବ୍ୟୟତାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମାଦ ପରିବେଶଶ ପରେ ସେହିଦିନ ସଂଧାରେ ଟାଉନ କ୍ଲବରେ ବେଶ ଖୁସି ମନାଇଲେ ସହରବାସୀ ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ମାଥମରେ ।

ଡେବେ ଜୁନ ୧୦ ତାରିଖର ସମାଦଟି ଥିଲା ପ୍ରିୟ ନାଗରିକ ଗଣ, ରାଜ୍ୟରେ ଗଛିତ ଥିବା ଚିନି ଡିନିମାସ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ବିଡ଼ମ୍ବନାର କଥା କେତେକ ଅନିବାର୍ୟ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ବିଦେଶରୁ ଚିନି ଆମଦାନୀ ହୋଇ ରାଜ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅତି କମରେ ୧୩୦ଦିନ ଲାଗିବ । ଏଣୁ ଚିନିର ବ୍ୟବହାରରେ ମିତବ୍ୟୟିତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ସମୟ ମାବାଜି ୪୫ମିନିଟ । ଖାରବା ଛୁଟିରୁ ସତିବ ଫେରି ଶୈକିରେ ବମ୍ବୁବସ୍ତୁ ରୁମ ଭିତରକୁ ପଣି ଆସିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହାୟକ । ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଫ୍ୟାକୁରେ ଆସିଥିବା ଚିଠି । ସତିବ ବାହିଁଲେ ସହାୟକଙ୍କୁ । କଣ ହେଲା ସାହୁବାବୁ ? ତୁରନ୍ତ ହାତରେ ଧରିଥିବା ଚିଠି ବଢ଼ାଇଦେଲେ । (ଗତଥର ଉତ୍ତର ଲେଖାଟିର ପ୍ରକାଶନରେ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ଦୁଇ ପାଇଁ ଆମେ ଦୁଃଖତ-ସଂପାଦକ)

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାଗ୍ର ତିରରେ ଆୟଙ୍କୁ ଚିତ୍ରକରି ଆୟାର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଓ ଆୟଠାରେ ନିୟୟମିତ ରହନ୍ତି ସେହି ଉତ୍କମାନଙ୍କର ଯୋଗକ୍ଷମ କରିଥାଉଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପ୍ରାପ୍ୟ ବନ୍ଧୁର ରକ୍ଷା ଆମେ କରିଥାଉଁ ।

ସତିବ ଚିଠିକୁ ପଡ଼ି ହଠାତ୍ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସତିବ ମହୋଦୟ ୨/୩ଥର ଚିଠିଟି ପଡ଼ିଥାରି ସହାୟକଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ଆମ ଅପିସରେ ରାଜ୍ୟର ତିଲର ଲିଖିତ ଥିଲା । ବୋଧେ ରାଉତ ବାବୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବ ଚିକେ ନେଇଆସନ୍ତୁ ।

ଉପରବେଳୀ ୪୮ ସୁନ୍ଦର ତିଲର ତାଲିକା ପହଞ୍ଚିଲା ସତିବଙ୍କ ଚେବୁଲରେ । ଏହା ଭିତରେ ସତିବ ମୋବାଇଲରେ ପ୍ରାୟ ୫ଟି କଲ କରିଥାରିଲେଣି । ନୋଟ ପ୍ଯାଡ଼ରେ କଣ ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି । କଲିଂବେଳ ମାରି ତକାଇଲେ ସହାୟକ ୩ ତିଲରଙ୍କ ଫାଇଲ ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିବା ଦାସବାବୁଙ୍କ ଉତ୍କଳାର ହୋଟେଲ ପାଇଁ, ପୁତୁରା (ଶଳକ ପୁଆ) ଦାୟିତ୍ବ ନେଇଥିବା ଜେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କରଖାନା ପାଇଁ ଏବଂ ନିଜ ଘରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆଗାମୀ ମାମାସ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣ ନିଜର କରି ତୁରନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ମହାମାନ୍ୟ ଯେଗାଣ ସତିବ ।

ଅପିସର କାମ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ, ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ରାଜନେତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ସାରିଲା ବେଳକୁ ସଂଧା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିକରିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରି କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଉପର, ପୁରୁଷ ପଣିଆର ଜୟ ଜୟକାରରେ ସମସ୍ତେ ଶୁସି ।

ଟିକ୍୪ ଦିନ ପରେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଖବର କାଗଜ ଓ ଟି.ଭି.ରେ ମୁଖ୍ୟ ସମାଦ ହେଲା “ରାଜ୍ୟରେ ଅମୂଳ ସ୍ଵେ ର ଘୋର ଅଭାବ । ୧ ମାସର ଷ୍ଟକ ୨ ଦିନରେ ଶେଷ ଗୋଦାମ ଖାଲି । ରାଜ୍ୟବାସୀ ଅଭାବକୁ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଚଢ଼ା ଦରରେ କଳା ବଜାରରେ କିଣିବାକୁ ବାଧ । ଅବଶ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଶୁନ । ସରାକରଙ୍ଗଠାରୁ ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିବା ଅଭାବକିରି କାରଣକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟରେ ବୁଝିଜୀବୀ ନାରବ ।

ଡେବେ ସେଦିନର ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା ଏହିପରି-

“ଶୁମିକ ଅଶାନ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଅମୂଳ ସ୍ଵେ ଉପାଦନ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ଗଛିତ ଥିବା ଅମୂଳ ସ୍ଵେ ୧ ମାସ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଡେବେ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ ଅମୂଳ ସ୍ଵେ ବିକ୍ରିତଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ନିୟମଣି ଆବଶ୍ୟକ । ୨ ମାସ ଭିତରେ ସାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପେରାଇ ଆଣିବାକୁ କମ୍ପାନୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବନ୍ଧ ।

ଆମଘର, ଖୋରଧା
୧୪୩୭୭୧୪୯୦୦

(ଏବେ, କେବେ, କୋଉଠି- ୪୩)

ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ.....

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ (ସତ୍ୟକଞ୍ଚ)

କୌଣସି ଏକ ସଭାରେ ନିମନ୍ତିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମୋ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ହଠାତ୍ କାହିଁକି କେଜାଣି ମନକୁ ମୋର ଦୋହଳେଇଦେଲା ଭଳି ଗୋଟେ ଭାବନା ଆସିଲା । ମନଟା ମୋର ଏମିତି ଭାବରେ ଦୋହଳିଗଲା ଯେ, “ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ମୋର ନାହିଁ; ସୁତରାଂ, ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ” ବୋଲି ସେହି ମୁହଁର୍ଭାବରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଜଣେଇଦେଲି ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ମନିଅର୍ଡିରଟିଏ ପାଇଲି । ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କାର ମନିଅର୍ଡିର । ତଳେ କୁପନରେ ଯାହାକିଛି ଲେଖାଥିଲା, ଆଉ ଲେଖା ଥିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ” । ମନେପଡ଼ିଲା କଥାଟିଏ । ବିଜୟନଗରମୁଁ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଇଁ ଟ୍ରେନ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବାବେଳେ ଜଣେ ୨୩/ ୨୪ ବର୍ଷର ଯୁବକ ବ୍ୟପ୍ରଦିକ୍ରିତ ହୋଇ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଲେ । ଯୁବକ ଜଣକର ଘର ଅହମଦାବାଦ । ଟ୍ରେନ୍ରେ ତାଙ୍କର ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍, ସହ ବ୍ୟାଗ୍-ବସ୍ତାନି ସବୁକିଛି ତୋରି ହୋଇଯାଇଛି । ଘରକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କା ଦରକାର । ଯୁବକଟିକୁ, ତା’ର ବେଶଭୂଷାକୁ ଓ ତା’ର କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ, ସିଏ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ୧୯ ହୋଇନଥ୍ବ ଏ ଧାରଣା ମୋର ଆସିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବାହାରେ ରହୁଥୁବା ଠିକ୍ ଏଇ ବୟସର ମୋ ପୁଅ ଏପରି କିଛି ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ହଜରାଣ ହେଉଥିବାର ଭାବନା ମନକୁ ମୋର ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଲା । ପିଲାଟି ପାଇଁ ମନଟା ମୋର କୁରୁଳି ଉଠିଲା । ତାକୁ ପ୍ରବୋଧନା ଦେଲି । ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଥିବା ଏ.ଟି.ଏମ. କାଉଣ୍ଟରରୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇ ପିଲାଟିକୁ ଦେଲି । କହିଲି, “ଏହା ମୋର କଷ୍ଟ ଉପାର୍ଜିତ ଧନ । ମିଛ କହୁଥୁଲେ, ଏ ଧନ ପକେଗରୁ ଉଭାନ୍ ହୋଇଯିବ” ବୋଲି ପରିହାସ ଛଳରେ ଲମ୍ବୁମତିଗର୍ବ୍ୟ ଦେଉଥିବାବେଳେ, ପିଲାଟି ମୋର ପାଦ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ କରୁ କରୁ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ଆପଣଙ୍କ ଠିକଣାଟା ଦିଅନ୍ତି । ମୁଁ ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ ଟଙ୍କାଟା ମନିଅର୍ଡିର କରିଦେବି ।” ପିଲାଟିକୁ ଠିକଣା ଲେଖ ଦେଲି । ଯା’ ପରେ ମୁଁ ସେ ଘଟଣା ଭୁଲିଗଲି । ତିନି କି ତାରି ମାସ ପରେ ଏ ମନିଅର୍ଡିରଟା ପାଇଲି, ଯୋଉଥିରେ ଏକସଙ୍ଗେ ମୋ ଟଙ୍କା ତ ଫେରନ୍ତ ଥିଲା, ତା’ ସହ ଆଉ ଏକ ଧନ୍ୟବାଦ ବି ।

ମଟର ସାଇକେଲରେ ଯାଉଥିବାବେଳେ କେହି କେହି ଅଟକାନ୍ତି ଓ କିଛି ବାଟ ପଛରେ ବସି ଯାଆନ୍ତି । ଓହ୍ଲେଇଲାବେଳେ ସାମାନ୍ୟ ହସି ଦେଇ କହନ୍ତି, ‘ଧନ୍ୟବାଦ’ । ଶୁଧାର୍ତ୍ତକୁ ଫେଟପୂରାଇ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ,

ସିଏ କହେ ଧନ୍ୟବାଦ । ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟରଙ୍କ ପରିବେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଷା ତା’ ପାଟିରୁ ବାହାରିପଡ଼େ, ‘ଧନ୍ୟବାଦ’ । ମାନସିକ ପୂରଣ ହେଲେ ଦେବତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯାଏ । ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ଟଙ୍କାପଇସା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯାଏ । ଛାତ୍ର ଶୁରୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିବ୍ୟା । ପ୍ରେମିକାର ପ୍ରେମ ପାଇଲେ ପ୍ରେମିକ କହେ ଧନ୍ୟବାଦ । ପ୍ରେମିକଠାରୁ ଉପହାର ପାଇଲେ, ପ୍ରେମିକା କହେ ଧନ୍ୟବାଦ । ସୁତରାଂ, କିଛି ଉପକାର ପାଇଲେ ବା ଉପକୃତ ହେଲେ, ପାଟିରୁ ଆପେ ଆପେ ଧନ୍ୟବାଦ ବାହାରେ । ଅତ୍ୟବ୍ରତ, ଧନ୍ୟବାଦ ଏକ ଶଷ୍ଟା ପ୍ରତିଦାନ, ଯାହା ଯେ କେହି ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଯୋଗ କରିପାରେ ।

ତେବେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଏତଳି ଶଷ୍ଟା ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଥରେ କାହିଁକି ମୁଁ ଶହେ ଥର ପରାରିବାକୁ ଚାହେଁ । ବାରବାର ପରାରିବାକୁ ଚାହେଁ । କିଏ ଦେବ ସେ ଉରର ? ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଏ ଶଷ୍ଟା ପ୍ରତିଦାନର ପ୍ରହସନ କାହିଁକି ? କାରଣ, ଏମାନେ ‘ସମୟ’ ଦିଅନ୍ତି । ସମୟ କାହାରିକୁ ଫେରେଇ ହୁଏନାହିଁ । ଯୋଉ ଦାନ ଫେରେଇ ହୁଏନାହିଁ, ତା’ର ପ୍ରତିଦାନ କାହିଁ ? ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମୟ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଯେଉଁ ସମୟ ବାହାରକରେ ତାହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମପ୍ରକାରଟି ହେଲା, ନିର୍ଭାରିତ କାର୍ଯ୍ୟବାରଣୀ ଭିତରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରିବା । ଅନ୍ୟପ୍ରକାରଟି ହେଲା, ନିର୍ଭାରିତ କାର୍ଯ୍ୟବାରଣକୁ ଭୁଷେପ ନକରି ଅନ୍ୟପାଇଁ ସମୟ ଦେବା । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଭୟ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରୁଥୁଲେ ମଧ୍ୟ, ଉଭୟର ଅନ୍ତଃସ୍ଵର ହେଉଛି ସମୟଦାନ କରିବା । ଏହି ସମୟ ହେଉଛି ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ । ମଣିଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାମଗ୍ରିକ ଆୟୁଷର ଏକ ସୁଷ୍ମ୍ର କାଳାଶ । ଯିଏ ଯାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମୟ ଦିଏ, ସିଏ ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟୁଷର କାଳାଶକୁ ବିନିଯୋଗ କରେ । ସମୟ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନ । ସମୟ ଦେବା ଅର୍ଥ ନିଜ ଜୀବନର କିଛିଅଶ ଦାନ ଦେବା । ଜଣେ ସର୍ବସ୍ଵ ଦେବା ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ ସମୟ ଦେବା ଭିତରେ ଥିବା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବନାକୁ ଆମେ ସାମନାକୁ ଆଣି ବିଚାର କରିନଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ସମୟଦାନ ନିଷ୍ଠା ମହତଦାନ ।

ଅତ୍ୟବ୍ରତ, ଯିଏ ଜଣକ ପାଇଁ ସମୟ ଦାନ ଦେଲା, ତାକୁ ଶଷ୍ଟା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସ୍ଵପ୍ନିର ନିଃଶ୍ଵାସ ମାରି ପ୍ରକୃତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଠାରୁ ଆମେ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିବାଭଳି ଆମକୁ ଲାଗେ । ତେବେ, ସେବିନ ନୀଳାମ୍ବର ସବୁ ଶୁଣି କହିଲା, ତୁମେ କହୁନ, ଧନ୍ୟବାଦ ବଦଳରେ କ’ଣ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଲମ୍ବା ଭାଷଣ ଦେଇ ସେଇ ଭାଷଣକୁ ନିଜେ ବୁଝି ପାରୁନଥବା ତଥାକଥତ ବାଚଷ୍ପତିତି ଭଲି ମୁଁ ନିଜେ ହିଁ ସେବିନ ନିଜର ସନ୍ଦେହ ତିତରେ ଘାଷିଚକରି ହେଲି । ଅନେକ ଭାବିଲି, କ’ଣ ହେବ ଉଚିତ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ଧନ୍ୟବାଦଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ, ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ ଏବଂ ଅଧିକ ଓଜନବାର ହୋଇଥିବ ? କ’ଣ ହେବ ସେ ଉଚିତ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ଜୀବନକୁ ବାଣୀଥିବା ସରାଟି ପାଇଁ ଅଧିକ ଗୌରବାବହ ହୋଇଥିବ ? ସେ ଶବ୍ଦରେ ନଥିବ ମିଛ ପ୍ରଶଂସା, ଦେଖେଇହେବାଉଳି ଆଡ଼ିବଢ଼ିମା କିମ୍ବା ଅହଂକାରର ଅର୍ଥାନ୍ତରନ୍ୟାସ ।

ପାଠକେ ! ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି କି, ସେ ଶବ୍ଦଟି କ’ଣ ହୋଇପାରେ ? ଜାଣିଥିଲେ ଦୟାକରି ବତେଇଦେବେ । ଜାଣିପାରିଲେ ଆରଥରକୁ ହୁଏତ ତାକୁ ନେଇ ଆଉ କିଛି ଲେଖିପାରନ୍ତି ।

ବେଗୁନିଆ, ଖୋରଧା
ମୋ- ୯୪୩୮୭୩୪୮୧୯ ।

ବାର୍ଷିକ୍ୟ ଖୁସିର ଦିନ:

ଧାରଣା ଭୁଲ କି ?

ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ମୁରାରି ମୋହନ ଦାଶ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତ ବାର୍ଷିକ୍ୟକୁ ଉସ୍ଥାହିତ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ଦୂରକଳ କି ? କେତେକ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଘଟଣା ବୃଦ୍ଧ/ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଚିନ୍ତାଭିଭୂତ କରେ । ଜଣେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ଆମ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ ଆମେ ଏତେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏଠାରେ ବୃଦ୍ଧ/ବୃଦ୍ଧାମାନେ ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି କାହିଁକି ? ଯଦିବା ବଞ୍ଚିରହନ୍ତି ତେବେ ଗୁରୁତ୍ୱହାନ ବା ଅନାଦରରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହୁଏ ।

ସହରର ବିଭିନ୍ନ ପାର୍କରେ, ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ଓ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନେ ମର୍ମିଙ୍ଗ ଡ୍ରାକ୍ କରନ୍ତି । ଚାଲିଲାବେଳେ କେହି କେହି ବଙ୍ଗୁଲିବାଢ଼ି ଧରିଥାନ୍ତି, ନିଜ ନିଜର ଅର୍ତ୍ତିଙ୍କତା ବଖାଣୁଆନ୍ତି ଓ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ଵେତ ଉପାଖ୍ୟାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ଦେଖାଯାଏ ଅନେକ ବୟକ୍ତି ଦମ୍ପତ୍ତି ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଇ, ଚାଲିଚାଲି ଯାଉଥାନ୍ତି । ଜାଣାଯାଏ ସତେ ଯେପରି ତାଙ୍କର ଚାଲି, ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ-ଜୀବନର ଅବିଛିନ୍ନ ଧାରା । ପାର୍କ ସମୁଦ୍ର କୂଳ ଓ ସର୍ବଦ୍ୟାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ବୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉସ୍ତବ ପାଳନ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯଦି ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ ତେବେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଏଥରେ ବାଷ୍ପବତା ବହୁତ କମ୍ ଥାଏ । ହେଲିପ ଏଇ ଜଣିଆର ୨୦୧୪ ବିବରଣୀ ଅନୁୟାୟୀ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ବିଭିନ୍ନ ସହରର ସାମ୍ପୁଲ ସର୍ତ୍ତେ କରାଯାଇ ୧୨୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ପଚାରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିମଧ୍ୟ ୪୦ ଭାଗଲୋକ ଉପରେ ପରିବାର ସହିତ ବସିବା କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଛି ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟ ୪୧ ପ୍ରତିଶତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟ କାହାରିକୁ ଜଣାନ୍ତି ନାହିଁ । ତର ଓ ଅସହାୟତା ଯେଉଁ ସେମାନେ କାହାରି ଆଗରେ ଶୁହାରି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ନୀରବରେ କାଳାତ୍ମିପାତ କରନ୍ତି । ଚତୁର୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ବରିଷ୍ଟନାଗରିକମାନେ ଭାବିଥାନ୍ତୁ- ଜୀବନସାରା ତ ଖରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ବୁଡ଼ା ଦିନେ ଚିକେ ଖୁସିରେ ରହିବି । କିନ୍ତୁ ହେଲିପାଇୟ ଜଣିଆର ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ ଆମ ସମାଜର ବ୍ୟବହାର ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ବୟସକୁ ତାସ୍ତଳ୍ୟ ବା ଅବମାନନା କରୁଛି ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ସହର ମଧ୍ୟରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରରେ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ତାତ୍ତ୍ଵନାର ଶାକାର ହୁଅନ୍ତି । ସେଠାରେ ୭୪ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧ/ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସହର ମଧ୍ୟରେ ନାଗପୁର ସହରର ସ୍ଥାନ ପ୍ରଥମରେ ରହିଛି ।

ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରନ୍ତି; ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଆସନ୍ତି ରଖନ୍ତି; କୌଣସି ପ୍ରାଣ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରଭାବ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ସେଠାରେ ୮୪ ପ୍ରତିଶତ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନଜନକ ଭାଷାରେ ଗାଲିଦେବା ସହିତ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟରେ ୪୧ ପ୍ରତିଶତବରିଷ୍ଟନାଗରିକଙ୍କୁ ଗାଲି ଦିଆଯାଏ, ଗଣପ୍ରତିଶତଙ୍କୁ ଅସମ୍ଭାନ କରାଯାଏ ଓ ୨୯ %ଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା ବା ହତାଦର କରାଯାଏ । ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ହତାଦର କରିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା-ଅର୍ଥନୀତିକ ନିର୍ଭରଶାଳତା, ଆବେଗଜନିତ ନିର୍ଭରତା ଓ ସମାଜର ମନୋବୃତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

କେତେକ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ହେଉଛି ଅସହାୟତା, ହୃଦୟହାନତା ଓ ଉଦ୍‌ବାସାନତାର କ୍ଷେତ୍ର । ଶାରୀରିକ ହିଂସା ବ୍ୟତୀତ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନେ ନିରାଶାରେ ଦିନ କଟାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ବୃଦ୍ଧମାନେ ଏକ ପଣ୍ଡତ୍ବବ୍ୟ । କାରଣ ଯୁବକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପେନସନ, ସମ୍ପର୍କ ଆୟର ଏକ ଉତ୍ସ ହୋଇଥାଏ । ବୃଦ୍ଧମାନେ ସନ୍ତାନଙ୍କପାଇଁ ସୁନାର ଅଣ୍ଟା ଦେଉଥିବା କୁକୁଡ଼ା ସଦୃଶ । ବୃଦ୍ଧମାନେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଗଲେ କେତେବେଳେ ମରିବେ ତାକୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଅପେକ୍ଷାକରି ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ବୃଦ୍ଧମାନେ ‘ଅଦରକାରୀ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଧ୍ୟାକାରୀ’ ଅଟନ୍ତି । ସେଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଔଷଧ ଦେବାରେ ଅବହେଲା କରନ୍ତି । ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନେ ନୀରବରେ ସବୁ ସହି ଅଚଳ ମହାମେରୁପରି, ପରିବାରର ଶୌଣ ସଦସ୍ୟଭାବରେ, ଭାଗ୍ୟକୁ ଆଦରି ପଡ଼ିରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରର ଚାକରପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର, ଔଷଧ ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଆଣ୍ଟପର୍ଣଲାଗେ ଏକଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁ ‘ଆମ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ବହୁତ ଉନ୍ନତ’ ଏହା ଏକ ଫାଙ୍କା ଆବାଜ ନୁହେଁ କି ?

ସାଧାରଣତଃ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନେ ଆଶା ବାକ୍ଷିଥାନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ସହିତ ସେବା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦରକାରୀ ଭାବରେ ଗଣନା କରନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ବେଳେବେଳେ ନିଯମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ହିସ୍ତ ରୂପ ଧାରଣ କରେ । ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ପୁଲିସ ଓ ସାଇପଡ଼ିଶୀ କେହି ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସି ନଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅସହାୟତା ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚି ରହନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଏକ ଦ୍ୱାର ବିହାନ ଲୁହା ପଞ୍ଚୁରୀ ।

ବୃଦ୍ଧା/ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ କେତେକ ବୋହୁ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି । ପୁଅ ମଧ୍ୟ ବୋହୁ କଥାରୁ ବାହାରି ଯାଏନି । ପୁଅ, ବୋହୁର ପକ୍ଷ ନେଉଥିବାରୁ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ମାଆର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ପୁଅ ବୋହୁ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ବାପା/ମା ସବୁ ସମ୍ପର୍କି

ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଘରୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବାରେ କେତେ ଜରୁରି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ପ୍ରତୀଷ୍ଠମାନ ହେଉଛି ଯେ ଆମ ସଂସ୍କୃତ ଆମ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଗର୍ଷାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବରିଷ୍ଟନାଗରିକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଷାଦମାୟ ହେବ । ଆମ ସଂସ୍କୃତ ପାଇଁ ଆମେ ଯେଉଁ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ତାହା ପାଣି ଫୋଟକା ପରି ଲାନ ହୋଇଯିବ । ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକମାନେ ହତାଶରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇବେ । ସମାଜରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସମ୍ଭାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରବୃତ୍ତିକଣ ବଦଳିବ ନାହିଁ ? ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ସଦବୁଦ୍ଧି ଦିଅ ।

ଜି/୬୬-୧, ଭି, ଏସ, ଏସ. ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭ ୫୧୦୦୩
ମୋ-୯୪୩୭୧୧୦୭୧୪

କର୍ମ ଘେନି ଫଳ

ଲେଖକା: ସୁଲେଖା ସାମନ୍ତରାୟ

ପ୍ରକାଶକ: ମୁଣ୍ଡଯ ପ୍ରକାଶନୀ

ପ୍ଲଟ ନଂ: ଏନ-୧/୧୩,

ଆଇ.ଆର.ସି. ଭିଲେଜ୍,

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭ ୫୧୦୧୦୧୪

ଫୋନ୍ ନଂ: ୦୬୭୪-୨୫୫୦୪୮୮୮୯

ମୋବାଇଲ୍ ନଂ: ୯୯୩୭୪୭୭୭୭୭୭୭୭

ମୂଲ୍ୟ: ୪୦ ଟଙ୍କା

ପୃଷ୍ଠା: ୪୮

ଉଭୟ ଗଦ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟ ଶୈଳୀର ଲିଙ୍ଗିତ ଶିଶୁ ଉପନ୍ୟାସିକା ‘କର୍ମ ଘେନି ଫଳ’ରେ ଏକ କାହନିକ ଧଳା କାଉର ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ତା’ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘରଣା ପ୍ରବାହର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ସାବଲୀଳ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି । ‘ପଞ୍ଚତନ୍ତ୍ର’ର ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ପରି ଏହି ପୁଷ୍ପକରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ର ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ । ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରୁଥିବା ଏହି ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ସିଂହର ଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଉତ୍ତରରେ ମଣିଷ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରୋକ୍ଷରେ ଇଣ୍ଟିତ କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ

ରକ୍ତ ଜମାଟ

ଡା: ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ ଏମ.ବି.ବି.ସ୍ବ.ୱେ.ୱେ.ୱେ

ଏହା କ'ଣ ?

ରକ୍ତ ସାଧାରଣତଃ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଶରୀରରେ ରକ୍ତନଳୀରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। କୌଣସି କାରଣରୁ ଯଦି ରକ୍ତ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରୁ ଜେଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଜମାଟ ତିଆରି କରେ ତାହାକୁ ରକ୍ତ ଜମାଟ କୁହାଯାଏ।

ରକ୍ତ ଜମାଟ ସମୟ କେତେ ?

୨-୧ ଷମିନିଟ

ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ କଣ୍ଠସିନରେ ରକ୍ତ ନମ୍ବନା ଲାବୋରେଗୋରିରେ ଜମାଟ ହେବାପାଇଁ ଯେତିକି ସମୟ ଲାଗେ।

ଏହାଦ୍ୱାରା କଣ ହୁଏ ?

- ୦ ଯେତେବେଳେ ରକ୍ତନଳୀ ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇ ରକ୍ତ ବାହାରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହୋଇ ଅଧିକ ରକ୍ତ ବୋହିବାକୁ ବନ୍ଦକରେ ଓ ଜୀବନ ରକ୍ଷାକରେ।
- ୦ ଦରକାର ନଥିଲାବେଳେ ବି ରକ୍ତ ଜମାଟ ହୁଏ ଯାହାଦ୍ୱାରା ହାର୍ଟ୍ ଆଚାକ, ସ୍ଥୋକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଂଘାତିକ ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ହୁଏ।

ରକ୍ତଜମାଟ ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ ?

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ରକ୍ତ ଜମାଟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ।

୧. ରକ୍ତରେ ଥିବା ସେଲେସ୍ - ପ୍ଲେଟଲେଟେସ୍
୨. ରକ୍ତନଳୀକୁ ଲାଇନିଙ୍ କରିଥିବା ସେଲେସ୍
୩. ରକ୍ତରେ ଥିବା ପ୍ରେଟିନଗୁଡ଼ିକ - ରକ୍ତ ଜମାଟ ଫ୍ରେଶରସ୍

ପ୍ଲେଟଲେଟେସ୍ ଓ ରକ୍ତରେ ଥିବା ରକ୍ତ ଜମାଟ ଫ୍ରେଶରସ୍ ମିଶି ରକ୍ତ ନଳାରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ତିଆରି କରନ୍ତି।

କେତେ ଉପାୟରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହୁଏ ?

ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହୁଏ ।

୧. ଇନ୍ଟ୍ରିନିସିକ

୨. ଏକ୍ସ୍ଟ୍ରିନିସିକ

ରକ୍ତ ଜମାଟ ଫ୍ରେଶରସ୍ କଣ କଣ ?

୧. ଫ୍ରେଶର ୧ - ପିନ୍ଟିନୋଜେନ୍
୨. ଫ୍ରେଶର ୨ - ପ୍ରୋଥ୍ୟେମିନ
୩. ଫ୍ରେଶର ୩ - ଟିପ୍ପ ଫ୍ରେଶର କିମ୍ବା ଟିପ୍ପ ଥିମ୍ବୋପ୍ଲୁସିନ
୪. ଫ୍ରେଶର ୪ - କ୍ୟାଲେସିମ

୫. ଫ୍ରେଶର ୫ - ପ୍ରୋଆକ୍ସେଲେରିନ କିମ୍ବା ଲାବାଇଲ ଫ୍ରେଶର

୬. ଫ୍ରେଶର ୬ - ଆକ୍ସେଲେରିନ

୭. ଫ୍ରେଶର ୭ - ପ୍ରୋକନଭରଟିନ କିମ୍ବା ସେରେସ ପ୍ରୋଥ୍ୟେମିନ କନଭରସନ ଆକ୍ସିଲରେଟର କିମ୍ବା ସେବଲ ଫ୍ରେଶର

୮. ଫ୍ରେଶର ୮ - ଆଣ୍ଟିହିମୋପିଲିକ ଫ୍ରେଶର

୯. ଫ୍ରେଶର ୯ - ପ୍ରୋକନଭରଟିନ କିମ୍ବା ପ୍ଲାଜମା ଥିମ୍ବୋପ୍ଲୁସିନ କଂପୋନେଟ୍

୧୦. ଫ୍ରେଶର ୧୦ - ସ୍କୁଆରଟ ପାଥ୍ର ଫ୍ରେଶର କିମ୍ବା ସ୍କୁଆରଟ ଫ୍ରେଶର

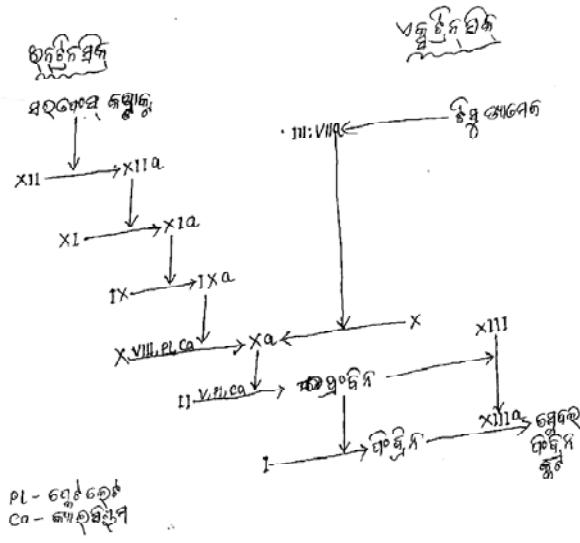
୧୧. ଫ୍ରେଶର ୧୧ - ପ୍ଲାଜମାଥିମୋପ୍ଲୁସିନ ଆଣ୍ଟିହିମେଟ୍

୧୨. ଫ୍ରେଶର ୧୨ - ହେଗମ୍‌ପାନ ଫ୍ରେଶର

୧୩. ଫ୍ରେଶର ୧୩ - ପିନ୍ଟିନ ସ୍ଥାବିଲାଇଜିଙ୍ ଫ୍ରେଶର

ରକ୍ତ ଜମାଟ କେମିତି ହୁଏ ?

ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଗଲା ।

ରକ୍ତ ଜମାଟର କାରଣ ?

୦ ରକ୍ତନଳୀରେ ଖଣ୍ଡିଆ ।

୦ ଦାର୍ଢିନିଧାରି ଚଲାବୁଲା ନକରି ପଡ଼ିରହିବା ।

- ଧୂମପାନ
- କେତେକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ।
    ଜନ୍ମ ନିରୋଧ ବଚିକା ।
    ହରମୋନ
    ସ୍ତନ କର୍କଟ ଔଷଧ ।
- ହାଡ଼ ଅପରେସନରେ ଯେତେବେଳେ କାସ୍ସ ଓ ସ୍ଥିଣ୍ସ
    ଦିଆଯାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରେସନରେ ।
- ଜନ୍ମଗତ ରକ୍ତ ଜମାଟ ଦୋଷ ।
- ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ।
- ରକ୍ତରେ କଲିଷ୍ଟେରଳ ପରିମାଣ ଅଧିକ ଥିଲେ ।
- ମଧୁମେହ ରୋଗ
- କର୍କଟ ରୋଗ
- ଅଧିକ ଚର୍ବିଥବା ଲୋକ
- ବୟସ ଲୋକ
- ଶାରାରିକ ପରିଶ୍ରମ ଅଭାବ
- ଆତ୍ମଆଳ ପିନ୍ତିଲେସନ
- ହାର୍ଟରିଦମ୍ ଡିସ୍ପ୍ଲାରାନ୍ସ୍
- ହାର୍ଟଆଟକ ପରେ ଯେତେବେଳେ ହାର୍ଟର କିଛି ମାସପେଶୀ
    ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇ ସଂକୁଚିତ କରିପାରେ ନାହିଁ ।
- ଆଣିପରେଲିପିଡ଼ି ସିଙ୍ଗ୍ୟମ
- ଆରଚେରିଓସ୍ଲୋରୋସିଏ ଆଥେରୋସ୍ଲୋରୋସିଏ
- ମେକାନିକାଲ ପ୍ରୋଥେଟିକ ହାଟଭାଲଭ
- ହାର୍ଟ ଫେଲ୍ୟୁର
- ପେରିଫେରିଆଲ୍ ଆରବିଟାରୀ ରୋଗ
- ପଲିସାଇଥମିଆ ଭେରା
- ଗର୍ଭାବସ୍ଥା

ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣଃ-

- ଖଣ୍ଡିଆ ଜାଗାରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ଦେଖାଯିବା ।
- ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଭେନ୍ଦରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହେଲେ:-
    ବ୍ୟଥାହୁସ
    ଫୁଲା ଦେଖାଯାଏ
    ଚର୍ମ ଲାଲ ଦେଖାଯାଏ
    ଚର୍ମ ଛୁଲୁଲେ ଗରମ ଲାଗେ
    ଚର୍ମ ଚିପିଲେ ଦରଜ ଲାଗେ ଓ ଦବିଯାଏ ।
- ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଆରଚେରିରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହେଲେ:-
    ବ୍ୟଥାହୁସ କିମ୍ବା କ୍ରାଂପ ହୁସ
    ଚର୍ମ ଶେତାଳିଆ ଦେଖାଯାଏ ।

- ଚର୍ମ ଛୁଲୁଲେ ଥଣ୍ଡାଲାଗେ ।
- କରୋନାରି ଆରଚେରି ଓ ତାର ଶାଖା ଆରଚେରିରେ ରକ୍ତ
    ଜମାଟ ହେଲେ:-

ହାର୍ଟଆଟକ ହୁସ । ଛାତି ଓ ବାମ ହାତରେ ବ୍ୟଥାହୁସ । ଖାଲ
ବାହାରେ । ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ନେବା ଆଣିବାରେ କଷ ଅନୁଭବ ହୁସ । ଛାତି
ଚିପି ହେଲାପରି ଲାଗେ । ବହୁତଥର ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ନେବା ଆଣିବା କରିବା ।
ବାନ୍ତି ଲାଗହିବା । ବାନ୍ତି ହେବା । ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ନ ହେବା ।

- ଫୁମୁମୁରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହେଲେ:-
    ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ନେବା ଆଣିବାରେ କଷ ଅନୁଭବ କରିବା ।
    ବହୁତ ଥର ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ନେବା ଆଣିବା କରିବା ।

କାଶ ହେବା
ଖାଡ଼ା ବାହାରିବା
ଚର୍ମ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯିବା
ଗୋଡ଼ରେ ଫୁଲା ଦେଖାଯିବା
ବହୁତ ଥର ହୃତ ସଂଦନ / ନାଡ଼ୀର ସଂଦନ
ମୁଣ୍ଡ ବୁଲେଇହେବା

- ବ୍ରେନ ଆରଚେରିରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହେଲେ:-
- ସ୍ଲୋକ ହୁସ - ଦେଖିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁସ । କଥା କହିବାରେ
    ଅସୁବିଧା ହୁସ । ବାତ ମାରେ । ଦୁର୍ବଳ ଲାଗେ । ଶରୀର
    ଗୋଟିଏ ପଟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ ।
- ମିଜେଷେରିକ ଆରଚେରିରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ହେଲେ:-
    ପଟ ବ୍ୟଥାହୁସ ।
    ବାନ୍ତି ଲାଗେ ।
    ବାନ୍ତି ହୁସ ।
- ଖାଡ଼ାରେ ରକ୍ତ ପଡ଼େ ।

○ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସଂକେତ: - ରକ୍ତଚାପ, ନାଡ଼ୀବ୍ୟବନ, ହୃତବ୍ୟବନ, ପ୍ରଶ୍ଵାସ
ଶ୍ଵାସ ରେଟ, ଅକ୍ଷିଜେନ ସାରୁରେସନ ।

ନିଦାନ:

- ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖ ।
- ଇଲେକଟ୍ରୋକାର୍ଡିଓଗ୍ରାମ (ECG)
- ଭେନେସ ଅଲଗ୍ରାମାଉଣ୍ଡ
- ଡିପଲର ଅଲଗ୍ରାମାଉଣ୍ଡ
- ଭେନୋଗ୍ରାମ୍
- ଛାତିର ଏକସରେ
- ରକ୍ତ ପରାମାର୍ଫିଟ୍
- ଏନ୍‌ଜାଇମ ଗ୍ରେପୋନିନଟେଷ୍ଟ
- ଡି.ଡାଇମର ଚେଷ୍ଟ - ଡି.ଡାଇମର ରକ୍ତ ଜମାଟର କିଛି

ଖଣ୍ଡ ଅଂଶ । ରକ୍ତରେ ଏହାର ପରିମାଣ ମଧ୍ୟାଯାଏ ।

- ଆରଚେରିଗ୍ରାପି କିମ୍ବା ଆଂଜିଓଗ୍ରାପି
- ମୁଣ୍ଡ, ଛାତି, ପେଟ, ପେଲଭିସର ସିଟି ସାନ୍
- ଏମଆରଥୋଇ
- ଭେଣ୍ଡିଲେସନ ପରଫ୍ୟୁଜନ ସାନ୍
- ସିଟି ପରଫ୍ୟୁଜନ
- ସିଟି ଆଂଜିଓଗ୍ରାପି
- କାରୋଟିଡ଼ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀସାଉଣ୍ଡ
- ଏକୋକାର୍ଡିଓଗ୍ରାପି
- ହାର୍ଟ କ୍ୟାଥେଟରାଇଜେସନ - ଏହା ନିଦାନ ଓ ଚିକିତ୍ସାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ ।

ଚିକିତ୍ସା:-

ରକ୍ତ ଜମାଟ କେଉଁ ଜାଗାରେ ଅଛି ତାରି ଉପରେ ଚିକିତ୍ସା ନିର୍ଭର କରେ ।

- ବ୍ୟଥା କମାଇବା ପାଇଁ - ଏସିଗାମିନୋଫେନ୍, ଆଇରୁ ପ୍ରୋଫେନ ଆଇଓଡେକ୍ୟ ବାମ
- ମାସେଜ କଲେ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ଦ୍ଵାରାନ୍ତି ହୁଏ ।
- ହାଇଡ୍ରୋଥ୍ରାପି - ଗରମ ଓ ଥଣ୍ଡା ପ୍ଯାକ୍ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲଗାଇଲେ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ଦ୍ଵାରାନ୍ତି ହୁଏ ।
- ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ଉପକାର ହୁଏ ।
- ପିଆଜ ଓ ରସ୍ତୁଣ ଖାଇଲେ ଉପକାର ମିଳେ ।
- ସ୍କିମଡ଼ କ୍ଷୀର, ସ୍ବାଇନାକ, ସିନାମନ, ବୈକୋଲି, କମ ପ୍ୟାଟ ଥିବା ତେଲେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଉପକାର ମିଳେ ।
- ଆଣ୍ଟିକୋ ଆରୁଲାଣ୍ଟସା:-

(୧) ଗ୍ରଂଦିନ ଜନହିବିଚରସ

- ହିରୁଡ଼ିନ
- ଲେପିରୁଡ଼ିନ
- ବାଇଭାଲିରୁଡ଼ିନ
- ଆରଗାଟ୍ରୋବାନ
- ଡାବିଗାର୍ବାନ
- ଜାଇମେଲାଗାର୍ବାନ

(୨) ଫ୍ୟାକ୍ଟ୍ରାର ୧୦୯ ଜନହିବିଚରସା:-

- ରିଭାରୋକ୍ତାବାନ
- ଆପିକ୍ତାବାନ
- ଏଡ୍ରୋକ୍ତାବାନ
- ବେଟ୍ରିକ୍ତାବାନ
- ଡାରେକ୍ତାବାନ

- ଲେଟାକ୍ତାବାନ
- ଏରିବାକ୍ତାବାନ
- ଫଣ୍ଡାପାରିନକ୍
- ଇଭ୍ରାପାରିନକ୍

(୩) କୁମାରିନୟଃ-

- ଥ୍ରାପାରିନ (କୁମାଡ଼ିନ)
- ଏସିନୋକୁମାରଲ
- ଫେନପ୍ରୋକୁମନ
- ଆଗ୍ରେମେଣ୍ଟିନ
- ଫେନିଷାଇଅନ

(୪) ହେପାରିନଃ-

- ଲୋ ମେଲିକୁଲାର ଡେଟ ହେପାରିନ -
ଏନୋକ୍ତାପାରିନ
ଡେଲଟିପାରିନ
○ ଅନପ୍ରାକସନେଟେଡ଼ ହେପାରିନ

(୫) ଆଣ୍ଟିଥ୍ରଂବିନ ପ୍ରୋଟିନ

- (୬) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ - ବାଗ୍ରେକ୍ଲୋବିନ, ହେମେଣ୍ଟିନ, ଭିଟାମିନ ଇ
○ ଇନଫେରିଅର ଭେନାକାଭା (IVC) ପିଲଟର ପ୍ଲେସମେଣ୍ଟ -
ଏହାଦ୍ୱାରା ଇନଫେରିଅର ଭେନାକାଭାରେ ଏକ ପିଲଟର
ରଖାଯାଏ ଯିଏ ରକ୍ତ ଜମାଟର କିଛି ଖଣ୍ଡ ଅଂଶକୁ ହୃଦପିଣ୍ଡ ଓ
ଫୁସଫୁସ ମଧ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ଦିଏନି ।
- କ୍ୟାଥେଟର ଡାଇରେକ୍ୟୁଡ଼ ଥ୍ରୟୋଲାଇସିଟ୍ସଃ:-

ଆରଚେରିରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ଥିଲେ ଏହି ମେଥ୍ଡ୍ରେରେ “କୁଟ୍ ରସ୍ତୀ”
ଓଷଧ ରକ୍ତ ଜମାଟ ଯାଗାକୁ ଦିଆଯାଏ ।

- ଅପରେସନ କରି ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାହାର କରାଯାଏ ।
- ହୃତପିଣ୍ଡ କ୍ୟାଥେଟରାଇଜେସନ ଓ ସେଣ୍ଟିଙ୍କ୍ସିଙ୍କ୍ ।

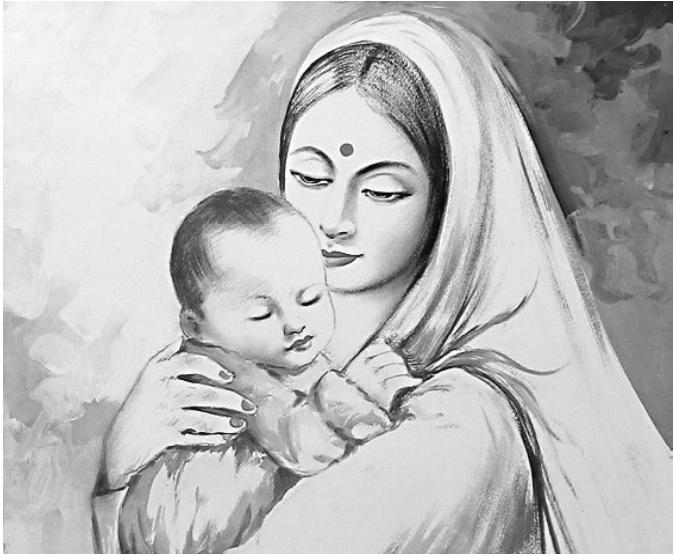
ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ଗୋଡ଼ କିମ୍ବା ହାତରେ ବ୍ୟଥା ହୁଏ, ଫୁଲେ,
ଲାଲପଡ଼େ, ଗରମ କି ଥଣ୍ଡାଲାଗେ, ଛାତିବ୍ୟଥା ହୁଏ, ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ବହୁତ
ଥର ନେବାକୁ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼େ, ଛାତି ଧଡ଼ ଧଡ଼ ହୁଏ, କଥା କହିବାକୁ
ଅସୁରିଧା ହୁଏ, ଦେଖିବାରେ ଅସୁରିଧା ହୁଏ, ଗୋଟିଏ ପଚ ଦୂରକ ଲାଗେ,
ଖାଲ ବହେ, ପେଟ ବ୍ୟଥାହୁଏ, ବାତିଲାଗେ, ବାତିହୁଏ, ତେବେ ତୁରନ୍ତ
ଡାକ୍କପରାମର୍ଶ କରି ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତୁ । ନଚେତ ଜୀବନ ପ୍ରୁତି ବିପଦ
ଆସିପାରେ ।

ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟଚିକିତ୍ସାଧକାରୀ
ଖୋଜ୍ବା

ମୋ- ୯୪୩୭୧୦୭୭୧୩

ମାତୃଦେବୋ ଭବ

ଡକ୍ଟର ଶରଜନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ସୃତି ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଶେଷତା ବୀରହରେକୁଷ୍ଟପୁରର ଗଦାଧର ରାଜଗୁରୁ ଯାହା ଲେଖନ୍ତି ନିଜର ମାଆଙ୍କୁ ପଡ଼ାଇ ଶୁଣାନ୍ତି । ସେବିନ ତାଙ୍କର ଲେଖା ପଢ଼ି ମାଆଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଶ୍ଵରେ ଭରି ଯାଇଥିଲା । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ସେ ଲେଖୁ ଦେଇଥିଲେ ଯେ କାଞ୍ଚି ମଦ୍ୟଜାତୀୟ । କାରଣ ଏହା ବାସି ତୋରାଣିରୁ ତିଆରି ହୁଏ । ଏଣୁ ସ୍ବି ଲୋକମାନେ ବିଶେଷତଃ ବିଧବାମାନେ ଏହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ନିଷେଧ । ମାଆ ଦୃଷ୍ଟର ସହିତ ପୁଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ହଇରେ ପୁଅ, ଗରିବ ବିଧବା ସ୍ବାମାନେ ପଖାଳ ଓ କାଞ୍ଚିଖାଇ ବଞ୍ଚିଥାଆନ୍ତି । ଏବେ କଥଣ କରିବେ ?’ ମାତୃ ହୃଦୟର ବ୍ୟଥା ସେ ସହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ସେ ଲେଖିଲେ, ‘ସଫଳାକଞ୍ଜିକା ଗ୍ରାହ୍ୟା, ଇତି ମାତୃ ବଚନାତ’ କାଞ୍ଜିରେ ଯଦି ଫଳ ମିଶିଯାଏ ଯଥା କଖାରୁ, ମୂଳା ପ୍ରଭୃତି ତେବେ ତାହା ଭକ୍ଷଣ କରିବାରେ କିଛି ଦୋଷନାହିଁ । ସେ ଲେଖିଥିଲେ, ‘ମାତୃବଚନାତ’ ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯାଞ୍ଜବଳକ୍ୟ ବା ପରାଶରଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ସେ କହିନାହାନ୍ତି । ଏହା ସେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ମାଆଙ୍କ କଥା ଅନୁଯାୟୀ । ମାଆର କଥାକୁ ସେ କେତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ଏଥରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ଉକ୍ତକର ଆଉଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ମାତୃ ହୃଦୟର ବ୍ୟଥାକୁ ସହି ନପାରି ସଂସ୍କୃତ ଭାଗବତକୁ ଡିଆରେ ଅନୁଗ୍ରାଦ କରିଦେଲେ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କର ଏ ଅକ୍ଷୟ କାର୍ତ୍ତି ପଛରେ ଯେ ଜଣେ ଜନନୀର ପ୍ରେରଣା ରହିଅଛି ତାହା କେହି ଅସ୍ବାକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଜନନୀ ତାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ପଥରେ ଛଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ସାହସ

ଦେଇଥାଏ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଆସନ୍ତି ପ୍ରାୟ । ପାଣ୍ଡବମାନେ ମାଆଙ୍କର ଆଶାର୍ବାଦ ନେବାପାଇଁ ଯାଇଛନ୍ତି । କୁଞ୍ଚୀ କହିଲେ ‘ହେ ମୋର ପୁତ୍ରଗଣ, ଜଣେ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଜନନୀ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ ତାହା ଆସି ଉପସ୍ଥିତ । ସେଇଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଆ’ । ସେହିଭଳି ଭାଗବତରେ ଧୂବକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଧୂବ ବିମାତା ସୁରୁଚିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନିତ ଓ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବହେଳିତ ହୋଇ କ୍ରୋଧରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ସବୁକଥା ନିଜ ମାଆ ସୁନୀତିଙ୍କ ଆଗରେ କହିଛନ୍ତି, ସୁନୀତି ଦୃଷ୍ଟରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦାବାନଳରେ ଜଳିଯାଇଥିବା କୋମଳ ବନଲତାଭଳି ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦୀର୍ଘ ହୋଇଯାଇଛି । ଦୃଷ୍ଟରେ ସେ ବିଳାପ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ହୃଦୟରେ ଅନ୍ୟପ୍ରତି ଘୃଣା ବା କ୍ରୋଧଭାବ ଉଦ୍ଦେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନାହାନ୍ତି, ‘ମା ମଙ୍ଗଳ ତାତ ପରେଶୁ’ ଅନ୍ୟର ଅମଙ୍ଗଳ ଚିତ୍ତା କରନା । ଯଦି ସେ ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ଝହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ମନରୁ ଦେଖ ଭାବକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତୁ । ସାବତ ମାଆଙ୍କ କଥା ପାଳନ କରି ଭଗବାନଙ୍କ ଚରଣ କମଳକୁ ଆରାଧନା କରନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧନା ମାର୍ଗରେ ଗତି କରନ୍ତୁ । ମାଆଙ୍କ ଉପଦେଶ ମାନି ଧୂବ କଠୋର ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସେ ସିନା ପିତାଙ୍କ କୋଳରେ ବସିପାରିଲେନି କିନ୍ତୁ ପରମପିତା, ଜଗତପିତାଙ୍କ କୋଳ ମଣ୍ଡନ କଲେ । ଆଧାମ୍ବିକତାର ଶର୍ଷସ୍ଥାନରେ ଧୂବ ପହଞ୍ଚ ପାରିଥିଲେ ମାଆଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଓ ଆଶାର୍ବାଦ ଲାଭକରି ।

ମାଆର ହୃଦୟରେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଯେଉଁଳି ମମତା ରହିଥାଏ, ମାଆ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନର ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ତଦନୁପାତରେ ରହିଥାଏ । ଏହା ସାଧାରଣ ମଣିଷ କାହିଁକି ସାଧୁ, ସନ୍ତୁ, ମହାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ତିନିବର୍ଷ ବୟସରେ ଶଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ ଏବଂ ମାଆର ମମତା ଘେନି ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଗତି ଉଠିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହୃଦୟରେ ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବ ଘନୀତୁ ହୋଇଥାଏଲା । ସେ ସନ୍ତ୍ୟାସ ଦୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ବିଦୀ ନେବା ଅବସରରେ ଶୋକାବୁଲା ଜନନୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ରାସନା ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ମୁହଁର୍ରୁରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମାନେ ପକାଇବେ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ତାହାହିଁ ଘଟିଛି । ଶଙ୍କର ଆସିଛନ୍ତି ଓ ମାଆଙ୍କ ରହିଛନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁଭୂଜଙ୍ଗମ ଷ୍ଟୋତ୍ର ଗାନ କରିଛନ୍ତି । ଶବଦାହ ପୂର୍ବରୁ ମାଆଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଦେଖ ଅତୀତ ବହୁ ସୃତି ତାଙ୍କ ମାନସ ପଚରେ ଜାଗି ଉଠିଛି । ମୁଖରୁ ଝରିପଡ଼ିଛି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଶ୍ରୀକ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ମାତୃପଞ୍ଚକମ୍ । ଅତୀବ ପ୍ରାଣଶର୍ଣ୍ଣ-

‘ଆସ୍ଥା ତାବଦୀଯ ପ୍ରସୂତି ସମୟେ
ଦୁର୍ବାର ଶୁଳକ୍ୟଥା,
ନୈରୁତ୍ୟେ ତନୁଶୋଷଣ ମଳମୟୀ
ଶୟାତ ସାମ୍ବୁରୀ,
ଏକସ୍ୟାପି ନ ଗର୍ଭଭାରତରଣ
କ୍ଲେଶସ୍ୟ ଯସ୍ୟାକ୍ଷମୀ,
ଦାତୁ ନିଷ୍ଠତିମୁନ୍ଦରୋପି ତନୟଃ
ତସ୍ୟେ ଜନନୈୟ ନମ୍ୟଃ’।

ମାତ୍ର ଗର୍ଭରେ ସନ୍ତାନ ରହିବାଠାରୁ ତାର ଲାକନ ପାଳନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ କେତେ କଷ ନୀରବରେ ସହିଥାଏ । ଶରୀରର ପାଡ଼ା, ଦୂର୍ବଳତା,
ଦୀର୍ଘଦିନର ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଖାଦ୍ୟପ୍ରତି ଅରୁଚି, ପ୍ରସବ କାଳର ଅସହ୍ୟ ବେଦନା ।
ପୁନଶ୍ଚ ଶିଶୁର ଶୟାରେ ମଳମୂତ୍ର ଡ୍ୟାଗ ଓ ତାହାର ଭିତରେ ମାଆ ଘଣ୍ଟି
ହେବା । ପୁନଶ୍ଚ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶଙ୍କର ମାଆର ମହନୀୟତା ଓ ଉଦାର
ଭାବକୁ ମନେ ପକାଇ ଲେଖୁଛନ୍ତି,

‘କୁପୁତ୍ରୋ ଜାୟେତ କୁରିଦପି କୁମାତା ନ ଭବତି’
ଏ ସଂସାରରେ ବହୁ କୁପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କୁମାତା ନାହାନ୍ତି ।

ଉପନିଷଦରେ ଜଣେ ମାତାର ସତ୍ୟପ୍ରତି ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଏବଂ ପୁତ୍ରକୁ
ସତ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେବାର ଏକ ଅନୁପମ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଛି । ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ‘ସତ୍ୟକାମ ଜାବାଳ’ ପ୍ରସଙ୍ଗର
ଅବତାରଣା କରାଯାଇଅଛି । ସତ୍ୟକାମ ଗୁରୁ ଶୌତମଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଛନ୍ତି
ଅଧ୍ୟନ ପାଇଁ । ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମରା ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ପ୍ରତଳିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୋତ୍ର ବିଷୟରେ ପରେଇଛନ୍ତି ।
ସେ ତାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିନାହାନ୍ତି । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ପିତାଙ୍କୁ ସେ ହରାଇଛନ୍ତି ।
ମାଆଙ୍କୁ ପରୁଛିଛନ୍ତି । ମାଆ ନିଃସକୋରେ ସତ୍ୟକଥା କହିଛନ୍ତି । ଯୌବନରେ
ବିରିଧି ସେବାରେ ସେ ଥିଲେ ନିସ୍ପଲା । ଗୋତ୍ର କଥା ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
ତେବେ ତାଙ୍କର ନାମ ଜବାଳ ଓ ପୁତ୍ରର ନାମ ସତ୍ୟକାମ । ଏଣୁ ସେ
ହେଲେ ସତ୍ୟକାମ ଜାବାଳ । ସତ୍ୟକାମ ଜାବାଳ ସବୁକଥା ଗୁରୁଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ।
ଗୁରୁ ଆଦରରେ କୋଳକୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଆଶ୍ରମରେ ଅଧ୍ୟନ କରିବାର
ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନନ୍ୟ ଅନୁରାଗରେ ଗୁରୁ ମୁଗ୍ଧ
ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୁରୁ ଗୁହରେ ଅଧ୍ୟନ କରି ଜଣେ ମହାନ୍ ଆରମ୍ଭ୍ୟ ଭାବରେ
ସେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

ମାଆର ଡ୍ୟାଗ ଓ ବଳିଦାନର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ
ସମ୍ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ଆମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ । ତାପରେ ଆସନ୍ତି ପିତା
ଏବଂ ପରେ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ୍ୟ । ଶଙ୍କରଙ୍କ ଭାଷାରେ ସେ ହେଇଛନ୍ତି

ପୁତ୍ରସ୍ୟ ସମ୍ୟଗ ଅନୁଶାସ୍ନ-ଅନୁଶାସନ କର୍ତ୍ତା
(ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଭାଷ୍ୟ)

ତେରିରୀଯ ଉପନିଷଦରେ ବିଦାୟର ଅନ୍ତିମ ମୁହଁର୍ଭାରେ ବ୍ରହ୍ମରାଙ୍କୁ
ଗୁରୁଙ୍କର ଉପଦେଶ ହେଉଛି, ‘ମାତ୍ର ଦେବୋଭବ’ ‘ପିତ୍ରଦେବୋଭବ’
ପ୍ରତ୍ୱତି । ଏଠାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମାତାଙ୍କୁ ଦେବାଭାବରେ ଜ୍ଞାନ କରିବାପାଇଁ
ଯଥାର୍ଥରେ ଗୁରୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଉଚ୍ଚିକୁ ସ୍ଵରଣ କରାଯାଇପାରେ ।
ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଲଙ୍କାରେ ଆଉ କିଛିଦିନ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାମ ଜନନୀ ଓ ଜନ୍ମଭୂମିକୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ
ହୋଇଛଠିଛନ୍ତି । ସେ ଯଥାର୍ଥରେ କହିଛନ୍ତି,

‘ଅପି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଲଙ୍କା ନ ମେ ରୋତେ ଲକ୍ଷଣ
ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମିଶ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗାଦପି ଗରୀଯସୀ’

ଆମ ପରମାରାରେ ମାତା ସର୍ବଦା ବନ୍ଦନୀୟା । କିନ୍ତୁ ପାଶାତ୍ୟ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତିର ପ୍ରଭାବ ଓ ଚରମ ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ଯୋଗୁ ଏହି ମୂଳ୍ୟବୋଧର ଅବକ୍ଷୟ
ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ଆଜି ପରିବାର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳି ଯାଇଛି । ପରିବାର
କହିଲେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ସେ ନିଜେ, ତାର ପନ୍ଥୀ ଏବଂ ସନ୍ତାନଗଣ ।
ଅନ୍ୟମାନେ ପର । ତଥାକଥିତ ପରିବାର ଆରାମରେ ଜାବନ କାନ୍ତିଥିବା
ବେଳେ ମାମାନ୍ତରେ କେଉଁ ଅଖାତ ପଲାଯିରେ ରୋଗ ବାର୍ଷିକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ସତ୍ତ୍ୱଛନ୍ତି । ତାହା ଏମାନଙ୍କ ମନକୁ ସର୍ବ କରୁନାହିଁ । ତେବେ ଆମର
ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ଭକ୍ତିଭାବନା ଆମର ମନର ମୋହକୁ ଦୂର କରିଦେଉ ।
ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କୁ କାତର କଣ୍ଠରେ ତାକେ ।

“ଦ୍ଵିମେବ ମାତା ଚ ପିତା ଦ୍ଵିମେବ

ଦ୍ଵିମେବ ବନ୍ଧୁଶ ସଖା ଦ୍ଵିମେବ

ଦ୍ଵିମେବ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ଵାବିଷ୍ଣଂ ଦ୍ଵିମେବ

ଦ୍ଵିମେବ ସର୍ବ ମମ ଦେବ ଦେବ”

ଏହି ଶ୍ରୀକରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ସମ୍ମେଧନ
କରାଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ଭଗବାନ ମୋ ପାଇଁ ମାଆ କାରଣ ମାଆ
ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଓ ପ୍ରେମର ଅକ୍ଷୟ ଭଣ୍ଣାର ।

ନାନ୍ତି ଗଜାସମତୀର୍ଥୀ

ନାନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁ ସମ୍ୟପ୍ରଭୁ,

ନାନ୍ତି ଶମ୍ଭୁ ସମ୍ୟ ପୂଜ୍ୟଃ

ନାନ୍ତି ମାତ୍ର ସମୋ ଗୁରୁଃ ।

(ବୃହର୍ଦ୍ମ ପୁରାଣ)

ମଙ୍ଗଳା ନଗର, ଖୋରଧା

୦୬୭୪୪-୨୨୯୪୮୮

୧୯୩୩୩୭୭୯୧୯ (ମୋ)

ଚିଠିର ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ

ଡ. ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ

କେଉଁ ଆଦିମ ଯୁଗର କଥା । ପର୍ବତର ଏକ ଗୁହାରେ ତେଣୁମାଇ ବପସଲାଇ, ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ତେସୁମାଇ ତେଉଳେଣ୍ଟେ ଓ ଝିଅ ଗାପି ସହିତ ବାସ କରୁଥିଲା । ଦିନକର କଥା, ସେ ତାର ଝିଅ ଗାପି ସହିତ ଥୁଣି ନଦୀକୁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ବାହାରିଲା । ନଦୀକୁଳରେ ପହଞ୍ଚ ସେ ଦେଖିଲା ମାଛ ମାରିବା ମୂଆ ବର୍ଜଟି ନାଆଶି ଭୁଲରେ ଭଙ୍ଗା ବର୍ଜଟି ନେଇ ଆସିଛି । ଉପାୟହାନ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ତାରିଆଡ଼କୁ ଅନେଇଲା । ଦେଖିଲା ଜଣେ ଅଜଣା ଲୋକ ତା ଆଡ଼କୁ ଆସୁଅଛି । ଲୋକଟି ତା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ପ୍ରଥମେ ତା ଝିଅ ଗାପି ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, ଆଜ୍ଞା ଆମକୁ ଟିକେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଆମେ କୃତଙ୍ଗ ହେବୁ । ନିକଟରେ ଥିବା ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ହାତ ଦେଖାଇ ସେ କହିଲା- ବାପା ଭୁଲରେ ମାଛମାରିବା ମୂଆ ବର୍ଜଟି ଛାଡ଼ି ଆସିଛନ୍ତି । ଦୟାକରି ସେଇଟିକୁ ଆମଘରୁ ଆଣିଦିଅଛୁ । ଲୋକଟିକୁ ଗାପି କହୁଥିବା ଭାଷା ଜଣାନଥିଲା । ଏଣୁ ସେ କିଛି ବୁଝିନପାରି କେବଳ ବଳ ବଳ କରି ତା ଆଡ଼େ ଅନେଇଲା । ଗାପି ତା ମନର କଥା ଜାଣିପାରି କେଉଁ ଉପାୟରେ ତାକୁ ବୁଝାଇବ ଏଇ କଥା ତିନ୍ତା କରୁ କରୁ ନିକଟରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଗଛ ଉପରେ ତା ଆଖି ପଢ଼ିଲା । ସେ ଉଲ୍ଲୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଗଛ ପାଖକୁ ଗଲା । ତାର ବକଳ ଖଣ୍ଡିଏ ଆଶି ନିଜ ବେକରେ ଝୁଲୁଥିବା ସାର୍କର ଦାନ୍ତରେ ତା ନିକଟ, ତା ବାପାର ଓ ସେ ଲୋକଟିରେ ପୁରୁଣା ବର୍ଜଟିର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଲା । ତା ମାଆ ରହୁଥିବା ଗୁହା ନୁକଟକୁ ଯିବାର ରାଷ୍ଟ୍ରା ବତାଇଦେଲା ।

ଲୋକଟି ଅଛି ସମୟ ପରେ ଗୁହାରେ ପହଞ୍ଚ ଦେଖିଲା ଗାପିର ମାଆ ପଡ଼ୋଶୀର କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ତୋଜନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଲୋକଟି ହାତରୁ ଗାପି ପଠାଇଥିବା ବକଳଟିକୁ ତେସୁମାଇ ନେଇ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବରେ ଦେଖିଲା । ମାତ୍ର ଗାପି ପଠାଇଥିବା ଚିତ୍ରର ପ୍ରକୃତ କଥା ବୁଝି ନପାରି ସେ ବୁଝିଲା, ଏ ଲୋକଟି ଗାପା ଓ ତା ବାପାକୁ ନଦୀକୁଳରେ ହତ୍ୟାକରି ଘରେ ଥିବା ଜିନିଷପତ୍ର ଲୁଟି ନେବାପାଇଁ ଆସିଛି । ଏଣୁ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଲୋକଟିକୁ ପିଟାପିଟି କରିବା ସହିତ ହୋଇ ବଜାଇ ସାହିର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିପଦର ସୁଚନା ଦେଲା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାହି ଲୋକ ମାନେଧାଇଁ ଆସିଲେ ଓ ଲୋକଟିକୁ ବାନ୍ଧି ନଦୀକୁଳକୁ ନେଇଗଲେ । ବହୁଲୋକ ଗହଣରେ ଲୋକଟି ବନ୍ଧା ହୋଇ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ଗାପି ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ତା ମାଆକୁ କାରଣ ପଚାରିଲା । ମାଆରୁ ସବୁ ଶୁଣି ସାରିଲା ପରେ ସେ ପଠାଇଥିବା ଛବିଟିର ଉଦେଶ୍ୟ ସଂପର୍କରେ କହିଲା । ଗାପିର ଏକଥା ଶୁଣି ଉତ୍ୟକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମନରୁ କ୍ଷେତ୍ରଭାବ ପ୍ରସମିତ ହୋଇ ହସର ଲହର ଚହଲିଗଲା । ସେମାନେ

ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଅଙ୍ଗତା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ । ସେଇ ଦିନଟୁ କେମିତି ଉପଯୁକ୍ତ ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ମନକଥା ସଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣାଇ ହେବ ସେ ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଇରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଚିଠି ଲେଖାର ଆଦ୍ୟ ଜୀବନ ।

ପ୍ରାଚାନ କାଳରେ ଗଛର ବକଳ, ପତ୍ର ପଶୁର ଚମଢ଼ା ଉପରେ କାଠ ବା ପଶୁପକ୍ଷୀର ହାଡ଼ରେ ଚିଠିଲେଖା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସମୟର ଗତି ବଦଳିବା ସହିତ ଧାରେ ଧାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା କାଗଜ ଓ କଳମର ବ୍ୟବହାର । ଜଣାଯାଏ ଚିଠି ଲେଖାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୦୦ରେ । ପାରସ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ସାଇରସ ଦି ଗ୍ରେଟଙ୍କ କନ୍ୟା ଆଗୋଦା ପ୍ରଥମ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ବୋଲି ଇତିହାସବିତ୍ର ହେଲାନିକାସ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତା ପରେ ପରେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଚୀରେ ଚିଠି ଲେଖାର ଅଭ୍ୟାସ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା । ମିଶର, ଭାରତ, ଚାନ୍, ଗ୍ରୀସ, ଇଂଲଣ୍ଡ ଆଦି ଦେଶରେ ଚିଠି ଲେଖାର ପ୍ରତଳନ ହେଲା । ୯୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ୟବରେ ରୋମାନ ସମ୍ବାଦ ତ୍ରାଜନଙ୍କ ଆଦେଶରେ କିଛି କିଛି ଦୂର ଅନ୍ତରରେ ଜଣେ ଜଣେ ପୋସିଚାସ ବା ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ରଥରେ ଚଢ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଉଥିଲେ । ପ୍ରାପକଙ୍କୁ ଚିଠି ପହଞ୍ଚାଇବାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଚିଠି ବାହାକଙ୍କ ହାତରେ ପ୍ରେରକଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେଉଥିଲା । ଦୂରତା ଓ ଚିଠିର ଓଜନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ଚିଠିର ମୂଲ୍ୟ । ୧୯୩୯ମସିହା ଭୁଲାଇ ୩୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ଚାର୍ଲେସ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଚିଠିର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ସକାଶେ ରୟେଲମେଲର ପ୍ରତଳନ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଥାରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଡାକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ପହଞ୍ଚାଇଲା । ଏଣୁ ଏହା ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ନଥିଲା । ୧୯୪୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ୟବ ମେ ୧ ତାରିଖରେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପୋଷର ପ୍ରତଳନ କରିଥିଲେ ଓ ମେଜ ତାରିଖରୁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଚିଠି ପ୍ରେରକଙ୍କୁ ଚିଠିର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାର ବ୍ୟବମସ୍ତା ହେଲା । ମାତ୍ର କେତେକ ସମୟରେ ଚିଠି ବାଚମାରଣ ହୋଇ ଗାପିର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହି ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ୧୯୪୧ ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପ୍ରଥମଥର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଡାକ ଯାହା ଫଳରେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିଠି ପହଞ୍ଚାଇବାର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ । ଚିଠିର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଗୀର୍ଜାରେ ବିଷ୍ଟାର ଲାଭକଳା ଗ୍ରାମ୍ୟ ପୋଷ ଅଫିସ ଓ ଲୋକେ ଅନାସମ୍ବରେ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ନିଜର ବାର୍ତ୍ତା ବିନିମୟର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କଲେ ।

ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମଣିଷ ନିଜର ସୁଖ ସୁରିଧା ପାଇଁ ବ୍ରତୀ ଥାଏ ନୂଡ଼ନର ସନ୍ଧାନରେ । ନୂଡ଼ନ ସନ୍ଧାନ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ସହିତ ନୂଆ ଚେକ୍ନୋଲୋଜିର ପ୍ରସାର ଘଟିଲା । ଫଳରେ ଚିଠିର ପୂର୍ବ ଆଦର ଧାରେ ଧାରେ କମିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ଚିଠି ପହଞ୍ଚାବକୁ ବିଳମ୍ବ ଘରୁଥିବାରୁ ଏହାର ସମାଧାନ ଖୋଜିଲା ବିଜ୍ଞାନୀର ସନ୍ଧାନୀ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ । ଆବିଷ୍ଟ ହେଲା ସାମ୍ବୁଲ ମୋର୍ଦ୍ଵଙ୍କ ଚେଲିଗ୍ରାଫ୍ । ପରାକ୍ଷା ମୂଳକ ଭାବରେ ମୋର୍ ମେ ୨୪ ତାରିଖ ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଆମେରିକାର ଥୁମ୍ବିଚନ୍ ଡିସିରୁ ବାଲଟିମୋର ପଠାଇ ଏତିହାସିକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ ଉସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଆଟଳାଶ୍ଵିକ ମହାସାଗର ମଧ୍ୟଦେଇ ଆମେରିକାରୁ ଯୁଦ୍ଧରେପକୁ ଏକ ଚେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଲାଇନ୍ ଗଣ୍ୟାଇ ସଂଯୋଗର ଏକ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା । ଏହା ପରେ ପରେ ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ସଂବାଦ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଗରେଟକ ଯନ୍ତ୍ର ଯାହା ଫଳରେ ପ୍ରେରକ ବାର୍ତ୍ତା ସଂକେତ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଷ୍ଟେସନରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ସେଠାରୁ ବାହାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ମାତ୍ର ଚେଲିଗ୍ରାଫ୍ ସାଂକେତିକ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉଥିବାରୁ ମନର ସମସ୍ତ କଥା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ସୁରିଧା ଏଥୁରେ ନଥିଲା । ପୁଣି ଏହା ପ୍ରେରକ ଓ ଗ୍ରାହକ ଉତ୍ତରକୁ ଅସୁରିଧାର ସମ୍ବନ୍ଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହି ଅସୁରିଧାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମଣିଷ ପୁଣି ଖୋଜି ବୁଲିଲା ଏହାର ବିକଷ । ଶେଷରେ ଆବିଷ୍ଟ ହେଲା ଚେଲିପ୍ରିଷ୍ଟର ।

୧୮୪୭ ମସିହାରେ ତାତିତି ଏଡ଼ିଆଡ଼ ହୁୟା ଆବିଷ୍କାର କଲେ ଚେଲିପ୍ରିଷ୍ଟର । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏହାର କାରିଗରୀ କୌଶଳରେ ବୈଶ୍ଵବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ । ଫଳରେ ଯରେ ବସି କେବଳ ଶାଇପରାଇଚର ପରି ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାତିରେ ଥିବା ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ । ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ କୌଣସି ଚେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଅଟ୍ରିସ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ଓ ମନର ବନ୍ଦୁବ୍ୟକ୍ତ ନିଜ ଲଜ୍ଜାନୁସାରେ ସେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନାସ୍ୟରେ ପଠାଇପାରିଲେ ।

ପୁଣି ମଣିଷ ଚିତ୍ତାକଳା ଚେଲିପ୍ରିଷ୍ଟର ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଭାବକୁ ବିଶ୍ଵାରିତ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇପାରିଲା ସିନା, ହେଲେ ଚିଠିପରି ପ୍ରେରକ ହସ୍ତାକ୍ଷରର ଚିହ୍ନ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ନାହିଁ । ଏଣୁ ପ୍ରେରକ ହସ୍ତଲେଖା ବହନ କରିପାରୁଥିବା କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତା ତା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେ ପୁଣି ଚିତ୍ତାକଳା ଓ ୧୮୪୩ ମସିହା ମେ ୨୭ ତାରିଖରେ ସ୍କଲ୍‌ଯୋଗ୍ରେ ଜନ୍ମିତ ଜଞ୍ଜିନିଯର ଆଲେକଜାଣ୍ଟର ବେନ୍ ଆବିଷ୍କାର କଲେ ପାଇଁ ମେସିନ । ଏହା ଫଳରେ ଜଣେ ନିଜର ହସ୍ତ ଲିଖିତ ବିଷୟ ବିଷ୍ଟକୁ ଅବିକଳ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ପାଖକୁ ପଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲା ।

ମଣିଷ ନିଜର ଭାବକୁ ମିଳି ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଜନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଖୁସିହେଲା ସତ, ହେଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରିଲା

ନାହିଁ । ସେ ଚିତ୍ତାକଳା ଦୂରରେ ଥିବା ତା ପରିଜନ ସହିତ ପାଖ ଲୋକଭଳି ଦୁଇପଦ ସୁଖଦୁଖ ହୋଇ ପାରନ୍ତିକି ? ଏଣୁ ତାର ସନ୍ଧାନୀ ମନ ପୁଣି ନୂଆ କିଛି ସନ୍ଧାନରେ ନିବିଷ୍ଟ ହେଲା । ଶେଷରେ ସ୍କଲ୍‌ଯୋଗ୍ ଜନ୍ମିତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆବାହିମ ଗ୍ରାହମ ବେଳ ୧୮୭୭ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୦ ତାରିଖରେ ଲୋକଙ୍କର ବହୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଲଜ୍ଜା ପୂରଣ କରି ଉଦ୍ଭାବନ କଲେ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଚେଲିପୋନ୍ । ସେ କ୍ରାଣ୍ ଫୋର୍ଡରୁ ପ୍ରାରିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ବିଜ୍ଞାବ ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ଥୋମାସ ଥୁଚସନ୍‌କୁ ସହିତ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାଲପ କରି ବିଶ୍ଵବାସୀଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଯରେ ବସି ଦୂର ବିଦେଶରେ ଥିବା ଆମ୍ବୀୟ ସ୍ଵଜନଙ୍କ ସହିତ ଲଜ୍ଜାନୁସାରେ ବାର୍ତ୍ତାଲାପ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଚେଲିପୋନ୍ର ଏହି ଉପାଦେୟତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅତି ସରଳ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କୁହାୟାଇଛି- ଚେଲିପୋନ୍ର ମଜା ବିଦେଶରେ ଥାଇ ଆଇ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି ଅଜା । ମାତ୍ର ଏ ସୁରିଧାର ସୁଯୋଗ ସମସ୍ତ ଜନତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିଲା ନାହିଁ । ତାର ମାଧ୍ୟମରେ ଏ ସଂବାଦ ପ୍ରେରଣ ହେଉଥିବାରୁ ତାର ସଂଯୋଗ ହୋଇପାରୁନଥିବା ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳ ଅଧିବାସୀମାନେ ଏ ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ହିତାଧିକାରୀ ଭାବରେ ପରିବଶିତ ହେଉଥିବା ବିଜ୍ଞାନ ଏ ଅସୁରିଧା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ସମାଧାନର ସ୍ଵତ୍ତୁ ବାହାର କଲା ।

୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଅଲଗ୍‌ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭାବିତ ହେଲା ତାର ବିହୀନ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣର ଯନ୍ତ୍ର ପେଜର ଓ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ନିଉୟର୍କସିଟ ଜ୍ୟୁଲେସ ହାସପାତାଳରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ବିସ୍ତାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରିଦେଲା । ୧୯୪୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେଜର ସର୍ବିଷ୍ଵାରାଗଣଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୋଟରଗ୍ରାମ୍ କମ୍ପାନୀ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଦାୟିତ୍ବ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ନେଲା ସେତେବେଳେ ସର୍ବିଷ୍ଵାରାଗଣ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ସ୍ଵଚ୍ଛଦୂରତାରେ ଥିବା ଲୋକ ପାଖକୁ କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରି ପାରୁଥିବାରୁ ଏହାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏହି ଅସୁରିଧାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଏପ୍ରିଲ ୩ତାରିଖ ୧୯୭୩ ମସିହାରେ ଆମେରିକାୟ ଜଞ୍ଜିନିଯର ମାର୍ଟ୍‌ନ ମେରା କୁପାର ଉଭାବନ କଲେ ସେଲ ଫୋନ ବା ମୋବାଇଲ ଫୋନ । ପ୍ରଥମେ ସେ ଦୂରରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୁ ଡକ୍ଟର ଜୋଏଲ ଏଞ୍ଜେଲଙ୍କ ସହିତ ଫୋନରେ କଥାବର୍ତ୍ତା କରି ବିଶ୍ଵବାସୀଙ୍କୁ ବିସ୍ତିତ କରିଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏଇ ମୋବାଇଲ ଫୋନ ୧ଜି ବା ପାଞ୍ଚ ଜେନେରେସନ ମୋବାଇଲ ଫୋନ (1G or First Generation Mobile Phone) ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେଲା । ଏ ଫୋନ ସର୍ବିଷ୍ଵାରାଗଣଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବଜାରକୁ ଆସିଲା ୧୯୭୩ ମସିହାରେ । ମାତ୍ର ଏ ଫୋନ ଆକାରରେ ବଢ଼ି ହୋଇଥିବାରୁ ହାତରେ ଧରି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସୁରିଧା ହେଲାମାହିଁ । କ୍ରମେ ଏହାର କ୍ରମବିକାଶ ହେଲା ଓ ଜନ୍ମ ନେଲା ୨ଜି ମୋବାଇଲ ଫୋନ ବା ସେକେଣ୍ଟ

ଜେନେରେସନ ମୋବାଇଲ ଫୋନ (2G or Second Generation Mobile Phone)। ଏହାର ଆକାର ସାନ ହେଲା ଓ ହାତରେ ନେବା ଆସିବା ସୁବିଧା ହେବାରୁ ଏହାର ଆଦର ବଢ଼ିଲା। ଏହାପରେ ବଜାରକୁ ଅସିଲା ଣାଜି ମୋବାଇଲ ଫୋନ ବା ଥାର୍ଡ ଜେନେରେସନ ମୋବାଇଲ ଫୋନ (3G or Third Generation Mobile Phone)। ୨୦୦୧ ମସିହା ମେ ମାସରେ ଜାପାନ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହି ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ଫୋନ ବ୍ୟବହାର କରି ବଜାରରେ ଏକ ବିକଷି ସୃଷ୍ଟିକଳା। ୨୫ ମୋବାଇଲ ଫୋନ ଅପେକ୍ଷା ଏହାର ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଉନ୍ନତ ମାନର ଥିବାରୁ ବଜାରରେ ଏହାର ଚାହିଦା ବଢ଼ିଲା। ଣାଜି ମୋବାଇଲ ଫୋନ ବ୍ୟବହାରରେ ମଣିଷ ସତ୍ତ୍ୱର ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ନୂତନର ସନ୍ଧାନ ଓ ବଜାରକୁ ଅସିଲା । ୪୫ ମୋବାଇଲ ଫୋନ । ଏହା ଣାଜି ମୋବାଇଲ ଫୋନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ମାନର । ଏଥରେ GPS (Global Positioning System) ବା ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ଶାନ୍ତି ଚାଳକକୁ ଅନ୍ତର ଲାଗୁ ପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳା। ଅନ୍ତର ହାତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବାଢ଼ିଥିଲେ ସେ ଯେମିତି ଦେଖିବାରୁ ନଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଯିବା ଆସିବା କରିପାରେ, ସେମିତି ଗାଡ଼ି ଚାଳକ ହାତରେ ଏମିତି ଏକ ଫୋନ ଥିଲେ ସେ ଯେକୌଣସି ଅଜଣା ସ୍ଥାନକୁ ଅନାୟସରେ ଯିବା ଆସିବା କରିପାରିବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କଲା । ତା ଛାଡ଼ି ଏଥରେ ଭିଡ଼ିଓ ଫଳୋଗ୍ରାହିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବାରୁ ହାତମୁଠରେ ରହିପାରୁଥିବା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଫୋନ ଦ୍ୱାରା ବହୁବିଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାହିତ ହୋଇପାରିଲା ।

ମଣିଷ ଯେତେ ସୁବିଧା ପାଇଲେ ବି ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନରହି ଅଧିକ କିଛି ସୁବିଧା ପାଇବାର ଆଶା ରଖେ । ମଣିଷର ଏଇ ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଘରୁଛି । ମଣିଷ ମନର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରଶମିତ କରିବା ପାଇଁ ମେ ୧୨ ତାରିଖ ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ସାମାଜିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଫଳିତ ମୋବାଇଲ ଫୋନ ବଜାରକୁ ଛାଡ଼ିଲା । ଗୁଣବତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ବିକଷି ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଛାଡ଼ି, ଶିକ୍ଷକ, ଡାକ୍ତର, ଇଞ୍ଜିନିୟର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉପାଦେୟ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଭାବର ଦୃଢ଼ ଆବାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଆମ ହାତରେ ଦେଇଛି ଲମେଲ । ଭାରତରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିବା ଆମେରିକୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡି.ଏ.ଶିବ ଆୟାଦୁରାଇ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଇଣ୍ଟର୍ନେଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିଠିର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ସିଷ୍ଟମ ବାହାର କଲେ ଯାହାକୁ ସେ ଲମେଲ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଗରେ ବସି ଦୁଇ ପ୍ରାକ୍ତରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ନିଜ ମନର କଥାକୁ ଲମେଲ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ ଓ ଗ୍ରହଣ କରି ସୁଖ ଦୁଃଖର ସମଜାଗାଦାର ହୋଇପାରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ।

ଲମେଲ ପଠାଇବା ଲୋକ ଓ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲୋକ ଉଭୟଙ୍କର ଲମେଲ ଟିକଣ ଉଭୟଙ୍କୁ ଜଣାନଥିଲେ ଲମେଲ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ

ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ଏଣୁ ଏସ.୧୯.୧୯ ଏସ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ସରଳ ପଢ଼ିବି ବାହାର କଲେ ପିନଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଇଞ୍ଜିନିୟର ମାଟି ମୋକୋନ୍ । ଗତାରିଖ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ଏସ.୧୯.୧୯ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ସେ ଏକ ନୂତନ ଦିଗନ୍ତର ସନ୍ଧାନ ଦେଲେ । ଏଥପାଇଁ ଇଣ୍ଟର୍ନେଟ ବା ଲମେଲ ଟିକଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଉଭୟଙ୍କର ଫୋନ ନମ୍ବର ଉଭୟଙ୍କୁ ଜଣାଥିବା ଦରକାର । ଏଣୁ ଲମେଲ ଅପେକ୍ଷା ଏସ.୧୯.୧୯.୧ ଆଦର ବଢ଼ିଲା ଓ ହାତରେ ମୋବାଇଲ ଫୋନଟିଏ ଥିଲେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଓ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଏସ.୧୯.୧ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳିଲା ।

ଏହାପରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ୨୮ ତାରିଖ ୨୦୦୨ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଫେସବୁକ । ଆମେରିକାର ନିଉୟକର୍କରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିବା ହାର୍ଡାଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ର Mark Zuckerberg ଓ ତାଙ୍କର ସହପାଠୀ Dustin Moskovitz, Eduardo Saverin, Andrew McCollum ଓ Chris Hughes ଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ଫେସବୁକ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅତି କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇପାରିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଗତ ଦିନର ପୁରୁଣା ବନ୍ଦୁଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଲା, ମୁଆ ବନ୍ଦୁ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭୃତି ଉନ୍ନତି ସାଧାନ ହେଲା, ଅମୋଦପ୍ରମୋଦର ସୁବିଧା ମିଳିଲା ।

ଆହୁରି ଅଧିକ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ଡ୍ୱାଟ୍ସପ୍ । ଆମେରିକାର ମିଟିକାନରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଇଞ୍ଜିନିୟର ବ୍ରିଆନ୍, ଏକୁନ (Brian Acton) ଓ ଯୁକ୍କେନରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିବା ଆମେରିକୀୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରୋଗ୍ରାମର ଜାନ କୁମ (Jan Koum) ଙ୍କ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ନତେମ୍ବର ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଡ୍ୱାଟ୍ସଥାପ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଫୋନରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଫୋନକୁ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ପଠେ ଓ ଭିଡ଼ିଓ ପଠେ ପଠାଇବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ଓ ପୃଥବୀର ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅଧିକ ଆଦୃତ ହେଲା ।

ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ସହିତ ଜନ୍ମ ନେଉଛି ବାର୍ତ୍ତା ବିନିମୟର ବହୁ ଉନ୍ନତ ମାନର ଯନ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରଣାଳୀ । ଏବେ ଚିଠିର ବିକଷି ଭାବରେ ଆମ ହାତ ମୁଠରେ ରହିଛି ଟେଲିଗ୍ରାଫ, ଟେଲିପ୍ରିଣ୍ଟର, ପାକ୍, ଟେଲିଫୋନ, ପେଜର ଓ ଶେଷରେ ମୋବାଇଲ ଫୋନ । ପୁଣି ଦୃଢ଼ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଲମେଲ, ଏସ.୧୯.୧୯, ଫେସବୁକ ଓ ଡ୍ୱାଟ୍ସଥାପ ଆଦି । ମାତ୍ର ଚିଠିର ସୃଷ୍ଟି କେବଳ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ବା ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଖଣ୍ଡିଏ କାଗଜ ଉପରେ ଦୁଇଧାତ୍ରିର କାଳି ଅକ୍ଷର ଉପରେ ଛପି ରହିଥିବା ହୃଦୟର କେତେ ଅକୁହା ବେଦନା । ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବା ହେଉଛି ଚିଠିର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନବଦ୍ୟ ବିଶେଷତା । ସ୍ଵା ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥାଏ ଦୂର ବିଦେଶରେ ଥିବା ତାର ସ୍ଥାମାର ଚିଠିକୁ । ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ସମାକ୍ଷା ଘଟାଇ ଯେତେବେଳେ ଚିଠିଟିଏ ସେ ପାଏ, ତା ଅନ୍ତରର ଅକୁହା ବେଦନା ଧାର ଲୁହ ଆକାରରେ ବହିଆସି

ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତ କାମନା ତ୍ୟାଗକରି ମମତ ରହିତ, ଅହଂକାର ରହିତ ଏବଂ ସ୍ଵହାରହିତ ହୋଇ ବିରଣ କରନ୍ତି, ସେ ହେଁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଚିଠିକୁ ଉଜାଇ ଦେବାର ଅନୁଭୂତି ଆଧୁନିକ ଡିଭାଇସରେ ଖୋଜିଲେ ମିଳିବ କାହଁଁ । ପ୍ରେମିକର ଚିଠି ପ୍ରେମିକା ପାଖକୁ ବା ପ୍ରେମିକାର ପ୍ରେମିକ ପାଖକୁ ହେଉଛି ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ ଏକ ବେଦନା ଦାୟକ ଅନୁଭୂତି ଯାହାକି ଆଧୁନିକ ଡିଭାଇସରେ ଏହା ଗୌଣ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଣୁ ଚିଠି କେବଳ ବାର୍ତ୍ତାବାହାକର କାର୍ଯ୍ୟକରି ବଞ୍ଚିନାହିଁ, ବଞ୍ଚି ମଣିଷ ଜୀବନର ବହୁବିଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ।

ଚିଠି ହେଉଛି ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ଚିଠିରୁ ଜଣାଯାଉଥିଲା ରାଜନୈତିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାଂସ୍କାରିକ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନର କଥା । କେତେକ ସମୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆବିଷ୍କାର କଥା ମଧ୍ୟ ଚିଠି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଇଥାଏ । ଏଣୁ ଚିଠିର ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ମୂଲ୍ୟବାନ ବନ୍ଦୁର ବିନିମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ରାଜଦରବାରରେ ଚିଠିର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ଥିଲା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଏକ ସ୍ଥାନକୀୟ । ବାର୍ତ୍ତା ବିନିମୟ ପାଇଁ ବହୁ ଶୁଦ୍ଧଚର ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ରାଜନୈତିକ ରୁକ୍ତି, ବନ୍ଦିର ସୁବିଚାର, ହାର୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଆଦିର ବିନିମୟ ହୋଇଛି କେବଳ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ।

ବହୁ ବିଜ୍ୟାତ ସାହିତ୍ୟକଙ୍କ ବହୁ ଉପାଦେୟ ଚିଠି ପୁଷ୍ଟକାରରେ ସଂକଳିତ ହୋଇ ସାହିତ୍ୟର ଅମୂଲ୍ୟ ସଂପଦ ହୋଇ ଏବେ ବି ରହିଛି । “ଦି ଲେଟରସ ଅଫ୍ ଅନେଷ୍ଟି ହେମିଂଡ୍ୱେ ଭଲ୍ୟମ-୧”, ପଣ୍ଡିତ ଜାହାରାଲାର ନେହେରୁଙ୍କ “ଲେଟରସ ଫ୍ରମ୍ ଫାଦର ଟୁ ହିଙ୍କ ଡାଟାର”, ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ “ଭାନୁସିଂହଙ୍କ ପତ୍ରବଳୀ” ରୋଗାର ମୋର୍ଟିମାର ଏବଂ ଚାର୍ଲୀ ମୋର୍ଟିମାରଙ୍କ “**Lupin: Letters to a Wayward Son**”, ଭ.ଏସ୍.ନିଳପାଳଙ୍କ **Between Father and Son: Family Letters** ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ମାଲଖୁଣ୍ଡ ।

ଏତିହାସିକ ସ୍ମୃତିର ଭାବରେ ଚିଠିର ଭୂମିକା ବହୁ ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ହେଉଛି ଲେତାରର ଏକ ଲିଖିତ ଦଲିଲ, ଏ.କ୍ର.ଗାର୍ଡନାରଙ୍କ “ଅନ୍ ଲେଟାର ରାଇଟିଂ” ରେ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଶିଖିର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏଡ଼ି.ଏସ୍.ଗ୍ଲୁଭି ଏବଂ ଲାଙ୍ଗଷ୍ଟୋନ୍ ଗ୍ଲୁଭିଙ୍କ “**Between a Black Father and Son**” ପୁଷ୍ଟକର ବର୍ଣ୍ଣ ବୈଷମ୍ୟ ଲେତାରର ଏକ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ଉପାଖ୍ୟାନ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯାଇଛି ।

ଏଣୁ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯେତେ ଶୁଦ୍ଧିଏ ଉଭାବିତ ବନ୍ଦୁ (Device) ମଣିଷ ହାତକୁ ଆସୁନା କାହିଁକି ଚିଠିର ବିକଷ କେବେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚିଠି ବଞ୍ଚିନାହିଁ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ, ବଞ୍ଚି ଆଉ ବଞ୍ଚିବ ତାର କିଛି ବିଶେଷ ଭୂମିକା ପାଇଁ ।

ସଂପାଦକ, ଆମ ପରଶମଣି,
ବାବୁଶାହ୍, ବାରିପଦା,
ମୟୂରଭାଣ୍ଡ - ୭୫୭୦୦୧
ମୋ- ୯୪୩୭୪୯୯୯୯୯୯୯
Email-ramchandradeo@rediffmail.com

ପାଖେଇଲା ନିର୍ବାଚନ

ବିରେନ୍ କୁମାର ବେହେରା

ଫେବୃଆରୀ ମାସେ ହେବ ନିର୍ବାଚନ,
କମିଶନ କଲା ଘୋଷଣା ।

ମଦ ଓ ମାଂସର ଜମିକ ଆସର,
ବାଜିଲା ନିର୍ବାଚନ ବାଜଣା ।

ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବା ପାଇଁ ତୋଷା ମଦିଆଙ୍କ,
ତେଲମରା ଆରମ୍ଭିବ ।

ଜିତିଗଲେ କାଳେ ଭଲ ଦି ପଇସା,
ଭବିଷ୍ୟତ କୁ ସଞ୍ଚବ ।

ଆମେ ମତଦାତା ତାଙ୍କର ବିଧାତା,
ବାହିବା ପ୍ରକୃତ ନେତା ।

ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ସେକେଣ୍ଟରେ,
କରିବା ଗଭୀର ଚିତ୍ତା ।

ମଦ, ମାଂସ ଆଉ ଟଙ୍କା କେତେ ପାଇଁ,
ନ କରିବା ଆମେ ଲୋଭ ।

ଭଲ ନେତାଟିଏ ନ ବାହିଲେ ଆମେ,
ସର୍ବନାଶ ଆମ ହେବ ।

ଆମ ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ଭାଗିହେବା ପରି,
ଲୋକଟି ବାହିବା ଆମେ ।

ହେବା ନାହିଁ ଆମେ ଲୋଭ ବଶବର୍ତ୍ତୀ,
ନ ପଢି ଛଳନା ପ୍ରେମେ ।

ସମାଜ ହିତରେ ସମାଜ ସ୍ଵାର୍ଥରେ,
କରିବା ଯେ, ମତ ଦାନ ।

ପରିଚୟ ପତ୍ର ପାଖରେ ରଖିବା,
ପାଖେଇଲା ନିର୍ବାଚନ ।

ଗୋପାଳ, ମହାକାଳ ପତା, କେନ୍ଦ୍ରାପତା

ମୋ- ୯୮୮୧୧୯୯୯୯୯୯୯

ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ସହିତ ପାଲିତ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟର ଧର୍ମଠାରୁ ଗୁଣ ରହିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଧର୍ମ ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳକର । ନିଜ ଧର୍ମରେ ମରିବା
ବରଂ କଲ୍ୟାଣକର, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମ ଭଯାବହ ଅଟେ ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ତୁଟି ଖୋଜା

ଶ୍ରୀ ବିଭୂ ପ୍ରସାଦ ହରିଚନ୍ଦ୍ର

ତିନି ଜଣ ବଂଧୁ ନିଜର ବିଦ୍ୟାଧୟନ ସାରିବାପରେ ନିଜ ଜୀବନରେ କ'ଣ କରିବେ ବସି ଗଉଠାର ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ବଂଧୁ କହିଲା ଆମେ ଏତେ ପାଠ ପଡ଼ି ପଣ୍ଡିତ ହୋଇଛେ, କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଲ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କର କିଛି ଅନିୟମିତତାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ କରି ନିଜର ପାଣିଦ୍ଵାରୁ ଜାହିର କରିବା। ଏଇକଥା ଚିନ୍ତାକରି ନା ଜଣ ଯାକ ପଣ୍ଡିତ ବଂଧୁ ସେଠାରୁ ଉଠି ଜଙ୍ଗଳଥାତକୁ ଚାଲିଲେ।

ଜଙ୍ଗଳ ଭିତରେ କିଛିବାଟ ଯିବାପରେ ସେମାନେ ଏକ ବଡ଼ ଅଜଗର ସାପକୁ ଦେଖିଲେ। ସାପଟି ଧୂରେ ଧୂରେ ଯାଉଥାଏ। ଏଠାରେ ତିନି ବଂଧୁ ଅଟକିଗଲେ ଓ ଚିନ୍ତାକଲେ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ଭୁଲ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଓ ପାଦ କିମ୍ବା ପାଦ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଏ ଜୀବପ୍ରତି ଜିଶ୍ଵର ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି। ପାଦଥିଲେ ଏ ଜୀବଟି ନିଶ୍ଚୟ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା। ଏ କଥା ଚିନ୍ତାକରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ କିଛି ତେଲଗୁଣୀ ପୋକ ଓ ବିଛାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏ ସବୁ ଜୀବମାନଙ୍କର ଏତେ ଗୋଡ଼ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଜ୍ଞା କରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ କରୁନ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଏହାପରେ କିଛି ବାଟ ଆଗକୁ ଗଲାପରେ ଏକ ହାତୀ ଦଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ। ଏ ଜୀବ ମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ କଦାକାର କରିବା ସହିତ ଆଖି ଦୁଇଟିକୁ ଛୋଟ କରିବା ସହିତ ଲମ୍ବା ଥୋଡ଼ ପାହାଡ଼ ଦେବାଟା ଆଦୌ ସମାଚାନ ନୁହେଁ। ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏହା ଏକ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଅପରାଧ ଥିଲା।

ଏହାପରେ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କିଛି ଗଛମାନଙ୍କରେ ‘ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଅଛି କିନ୍ତୁ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଗଛରେ ‘ଫୁଲ ନାହିଁକି ଫଳ ମଧ୍ୟନାହିଁ’। କିଛି ଫୁଲରେ ସୁଗର୍ଷ ଅଛି ଓ ଆଉ କିଛି ଫୁଲରେ ଆଦୌ ଗରହିଁ ନାହିଁ। ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ବିରାଟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଭାବି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଜଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟରେ ପଣସ ଗଛରେ ବଡ଼ବଡ଼ ପଣସ ଫଳିଥିବାର ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଓ ଆଖିଯିର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷମାନ ସେମାନେ ଏକ ସମତଳ ଚାଷ ଜମିରେ ଆସି ଦେଖିଲେ ଯେ କଖାରୁ ଓ ତରଭୁଜ ଲତା ଗଛମାନଙ୍କରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ସବୁ ହୋଇ ଫଳିଅଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ମାଟି ଉପରେ ପଡ଼ିରହିଛନ୍ତି। ଏହା ଏକ ଅଭ୍ୟୁତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ଅନୁରଦ୍ଧରଣୀତାର ପରିଶାମ ବୋଲି ଧରିନେଇ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୁଲ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ପୁଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଥିଥିବା ଏକ ହରିଶକୁ ଏକ ସିଂହ ମାରୁଥାଏଇ। ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଥିଥିବା ଏକ ହରିଶକୁ ନିରାହ ପ୍ରାଣୀ କରିବା ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କର ଏକ ପକ୍ଷପାତ ନାଟି ବୋଲି ସବୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ।

ଏହାପରେ ଗଛମାନଙ୍କରୁ ଫଳତୋଳି ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। କିଛି ଫଳ ମିଠା ଲାଗିଲାବେଳେ କିଛି ଫଳ ଖଟା, ପିତା ଓ କଷା ଲାଗିଲା। ଏହାମଧ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ବିରାଟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବୋଲି ଚିନ୍ତାକରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏହାପରେ ଏକ ନଦୀ ପାଖକୁ ଆସି ନଦୀମାନଙ୍କରେ ବୃଦ୍ଧଦାକାର କୁମ୍ବୀର ଓ ଜଳହସ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ଜୀବଜଗତରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି ସେମାନେ ଚିନ୍ତାକଲେ କାରଣ ଅଯଥାରେ ସେମାନେ ଜଳରେ ଅନେକ ଜୀବଜ୍ଞଙ୍କୁ ମାରି ଖାଇଥାଏଇ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସନ୍ତୁଳିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ନୁହେଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ତୁଟି ଅନେକ ଓ ବାହିଲେ ଅହୁରି ଅନେକ କିଛି ବାହାରିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତାକଲେ। ଯେଉଁଠି ଶୋଜିଲେ ସେଠି ନିଶ୍ଚିତ ତୁଟି ବାହାରିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତାକରି ସେମାନେ ଏକ ବଡ଼ ବରଗଛ ମୂଳରେ ଆସି ପହାଁଟିଲେ ଓ ସେଠାରେ କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେବାପାଇଁ ଚାହଁଲେ ଓ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିବା କିଛି ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏତିବି ବେଳେ ଜଣେ ବଂଧୁ ଗଛରେ ଓହଳିଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁ କହିଲେ ଯେ ଭାଇମାନେ ଏତେ ବଡ଼ ବୃଦ୍ଧଦାକାର ଗଛ ଜିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ହେଲେ ଏଥରେ କୁହୁତିକୁହୁ ଫଳସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ମଣ୍ଡବତ ଭୁଲ। ଗଛର ଆକାର ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ ଓ ଫୁଲ ହେବା କଥା କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବିଚାରର ଏହା ଏକ ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାତ୍ର ଏହା କୁହୁକୁହୁହେବା ସହିତ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ସେମାନେ ସବୁ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଜଗତରେ ଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଏକ ପାଟିଲା ବରଫଳ ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଖସିପଡ଼ିବାରୁ ସେ ହଠାତ୍ ଉଠିପଡ଼ିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବିକଳ ଚିକାରରେ ଅନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ବଂଧୁ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଠିପଡ଼ିଲେ। ସମସ୍ତେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏକ ବରଫଳ ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପଢ଼ିଯାଇଅଛି ଓ ସେ ଆଖରୁ ଲୋତକ ଗଡ଼ାଉଛନ୍ତି। ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ କହିଲେ ଏତେ ଛୋଟ ଫଳଟିଏ ପଢ଼ିଯିବାରୁ ଆପଣ କାହୁଛନ୍ତି। ଆମେ ଚିକିଏ ପୂର୍ବରୁ କଥା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଏହି ଗଛରେ ବଡ଼ ଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା

ଥିଲା ହେଲେ ଏହି ଛୋଟ ଫଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି କଖାରୁ କିମ୍ବା ତରଭୁଜ ଭଲି ଫଳ ଏହି ଗଛରେ ଫଳିଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ଆମ ବଂଧୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ତାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ବଢ଼ ଅନ୍ଧରେ ଘଟିଥାନ୍ତା । ଏହା କହୁକହୁ ପ୍ରଥମ ପଣ୍ଡିତ ଜଣକ ଦୁଃଖରେ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ଏହିଫଳର ଆକାର ବଢ଼ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ଯେପରି ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ତା ହେଲେ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠୋ ହୋଇ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ଅବଶ୍ୟକାବୀ ଥିଲା ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତବଂଧୁ ଏହି କଥାରେ ସହମତ ହେଲେ ଓ ନିଜ ନିଜର ଭୁଲ ବୁଝିପାରିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗ ମହାନ । ସୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ମହାନ ।

ଏ କଥା ସମସ୍ତେ ସ୍ଥିକାର କରିବା ସହିତ ଜିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟିରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ସବ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଭାବରେ ସବୁ ତିଆରି କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତକ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର, ପାନୀୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦାର୍ଥମାନ ଜିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ସବୁ ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ସବୁ ପଣ୍ଡିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ତୁଟି ଖୋଜିବା ଏକ ବିକୃତ ମନ୍ତ୍ରିକାର ଚିନ୍ତାଧାରା ବୋଲି ସ୍ଥିକାର କରି ପଣ୍ଡିତମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ।

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ସାମନ୍ତରାପୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉ.ପ୍ରା. କ୍ଷୁଲ, ଖୋରଧା

ଧର୍ମ

ଜାନକୀବନ୍ଦୁଭ ପଞ୍ଜନାୟକ

ଆମେ ଶ୍ରୀ ଶୁଭୁଦାସ ସୂତ୍ରରେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଓ ଶୁଭୁବର୍ଗଙ୍କ ଶ୍ରାମୁଖନିଃସ୍ଥତ ସମାଜନ ଶାସ୍ତ୍ର ବାଣୀ ଅନୁସରଣରେ ‘ପରମାର୍ଥ’ ପାରମାର୍ଥକ ପତ୍ରିକାରେ ଯଥାଶକ୍ତି ପୁନଃ ତାହା ‘ପରମାର୍ଥକାନ୍ତମନଂ ପାବନଂ ଭଗବତ୍ ଯଶ’ (ଭାଗବତ) ଏବଂ ବୋଧ୍ୟକ ପରମାର୍ଥରଙ୍କ (ଗାତା) ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ଜଣନ୍ତରେ କୁହାଯାଏ । ତାରି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁକୀର୍ତ୍ତନ କରିଆସୁଛୁ ଶିକ୍ଷାଶୁଭୁମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଶରେ । ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରେ ତ ତୁଟି ବିତ୍ୟୁତି ଅବଶ୍ୟ ରହିବ ଯେହେତୁ ଆମେ କୁହାଙ୍କ ପରି ମୋହୁ । ପୁନଃ ଆମେ ଆମର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ ପ୍ରବନ୍ଧରେ କାର୍ତ୍ତନ କରି ଆସିଛୁ ଯେ ବେଦର ପ୍ରଧାନ ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁ । ଏହା ମନଗତା ନୁହେଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ରଗବେଦରେ ‘ବିଷ୍ଣୁ’ ନାମ ୧୦୪, ଯଜ୍ଞବେଦରେ ୪୯, ସାମବେଦରେ ୨୪, ଅର୍ଥବେଦରେ ୨୭ ଥର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ବିଭିନ୍ନ ଉପନିଷଦ ଓ ପୁରାଣରେ ମଧ୍ୟ ‘ବିଷ୍ଣୁ’ ନାମ ଅଛି । ଏହୁ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆରାଧକ ବାସେକ ବୈଷ୍ଣବ ଅଥବା ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମ ଏଥିରେ ଦ୍ଵିରୁଦ୍ଧ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚମନ୍ଦର ବାସୁଦେବ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ମାଧବ, ଆରାଧନା ବି ମଧ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ଉପାସନା, ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେହି ବିଷ୍ଣୁ ହିଁ ବାସୁଦେବ, ମାଧବ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଏବଂ ଶେଷରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ’ କୃଷ୍ଣ’,

ଯେଉଁ ସାଧକ ଶରୀରନାଶ ହୋଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ କାମ କ୍ରୋଧରୁ ଉପରୁ ହେଉଥିବା ବେଗ ସହିଯିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେହି ପୁରୁଷ ଯୋଗୀ, ସେ ସୁଖୀ ।

‘କୃଷ୍ଣସ୍ବରୂପବାନ୍ ସ୍ଵର୍ଗ’ ରୂପେ ପ୍ରତିଭାତ ହୋଇଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ତାଙ୍କ ଅବତାର ମୁଖ୍ୟ ଦଶାବତାର ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀ ନୂର୍ମିହ ବାମନ- ଶ୍ରୀରାମ, ସମସ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁ ପରମତା ଅଭେଦ । ବିଷ୍ଣୁତ୍ବ ଖଣ୍ଡିତ ନୂହୁଁତ, ମାତ୍ର ରସ ତାରମ୍ୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୀଳାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମ ସମସ୍ତେ ଆଲୋଚନା ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟାଦି ଉଦ୍‌ବାଦ କଲେ ଏକ ବିରାଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଉପରେ ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଏହା ଯେ ଯଦି ପୃଥ୍ବୀରେ କେବେ ଧର୍ମ-ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗେ ତେବେ ପରମାଣୁ ବୋମା ଠାରୁ ପୃଥ୍ବୀ ଅଧିକ ବିଷ୍ଣୁକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସେମାନେ ଏପରି ଏକ କ୍ଷଣରେ ପହଞ୍ଚିଛେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ବଢ଼) କହିବାପାହା ଅନ୍ୟଧର୍ମକୁ ସମାଲୋଚନା ଖଣ୍ଡନାଦିରେ ବ୍ୟପ୍ତ ରହୁଛେ । ଅବଶ୍ୟ ଅପଧର୍ମ- ଅଧର୍ମଦି ତ ନିଳମାୟ । ଆମେ ଧର୍ଯ୍ୟର ସହ ସୁଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଯଥାଯଥ ଉପାସ୍ତାପନ ନକରି ବେଳେ ବେଳେ କଳହ କରିବାରେ ଲାଗି ଯଉଛେ । ଯାହା ପୃଥ୍ବୀରେ ଶାନ୍ତି ମତ୍ରୀ ଆଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାନବ ସମାଜକୁ ଶତଧୀ ବିଜ୍ଞାନ- ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବାରେ ସହାୟ ହେଉଛି । ଏକତ୍ର ହେଲେ ଆମେ ତିଷ୍ଠିବା ଏବଂ ଭାଗ ଭାଗ ହେଲେ ଆମର ପତନ ହେବ । ଏହା ଆମେ ଚିନ୍ତାକରୁ ନାହୁଁ ସମାଜନ ଧର୍ମର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ।

ନିରପେକ୍ଷ ଭାବେ ଚିନ୍ତାକଲେ ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକୃତିରେ ଶାନ୍ତ କମନୀୟ ସୁଷମା ଏବଂ ଅପରପକ୍ଷ, ଭୁକ୍ଳମ୍, ବାତ୍ୟା, ଝତ ଜତ୍ୟାଦିରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଜଣାୟାଏ ଗିରି ଗୁହାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆଦିମ ମାନବ ବିଜୁଳି- ଗତିଶୀଳ- ଘୋରବର୍ଷା ରୌଦ୍ରତାପାଦିରେ ଭଯଭାବ ହୋଇ କୌଣସିମା କୌଣସି ଦେବାଦେବୀଙ୍କ କଷମା କଳା ବଳାଙ୍ଗିରର ଶୁଳିଆର ଜଗନ୍ୟ ବଳିପ୍ରଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଧର୍ମ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ପାଣ୍ଡା ସମାଲୋଚକ ରସେଲ କହନ୍ତି - “Fear is the source of all religions’ ମାର୍କ୍ସିଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରକୃତିର ରହସ୍ୟ ଓ ବିଷ୍ଣୁଯ ଭାବ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟ ତା’ର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରକୃତିକ ଶୋଭାଦିର ସୌଦିର୍ଯ୍ୟ କୁ ଉପଲବ୍ଧି କରି ତାକୁ କୁମେ ଉପାସନା କରିଛି ଯେଉଁଥିରୁ ଧର୍ମର ଉପରି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆଦିମ ମାନବ ପ୍ରସ୍ତର ଖଣ୍ଡ ବିଶେଷକରି ବୃକ୍ଷଦିକୁ ସ୍ଵ ରୁଚି ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜିଶ୍ଵର ଜଣନ୍ତର ରୂପ ପୂଜା କରୁଥିଲା । କୁମେ ତାହା ବଢ଼ କ୍ରମ ବିକଶିତ ଅଥବା ବିରତିନ ହେଲା । ଆଉ କାହାରି ମତରେ ଧର୍ମ ପ୍ରକୃତିରୁ ସୃଷ୍ଟି ନୁହେଁ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅବଦାନ ଦାର୍ଶନୀକ କ୍ରୁତିସମଙ୍କ ଏହା ମତ । ଏହି ପରି ନାନା କଥା ଅଛି ।

ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ଧର୍ମ କାହାଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ବା ପ୍ରଣାତ । ‘ଧର୍ମକୁସାକ୍ଷାତ୍ ଭଗବତ୍ ପ୍ରଣାତ’ (ଭାଗବତ) ନର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଉଛି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ (ଗୋଟିଏ) ରେ ନାନା ଭିନ୍ନ ମତ ଉପରି ସହ ବହୁଦଳ ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ଗୁରୁଙ୍କର ଶିକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ରହିପାରୁନାହାଁତି ତେବେ ଭୁଲ କେଉଁଠି ? ଗୁରୁଙ୍କଠାରେ ? ନା

ଶିକ୍ଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରେ ? ନା ଶିକ୍ଷାରେ ? ନା ଆଚରଣରେ ? ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶତଧୀ ବିଭିନ୍ନ- କଳହ-ମନାନ୍ତର ଥାଇ ଧର୍ମ ଗୁରୁମାନେ ସମାଜରେ ଯେ କିପରି ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ସ୍ଵାପନାରେ ସମ୍ମାନ ହେବେ ଏହା କୁଣ୍ଡି ହେଉନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ଧର୍ମ-ଗୋଷ୍ଠୀ-ମଠ ଆଶ୍ରମ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଠାରେ କି ମତପାର୍ଥକ୍ୟ, କଳହ ନାହିଁ ଅତେବ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ । ବୋଧହୃଦୟ ଏହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହୋଇପାରେ ଯେ ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ନବୁଣ୍ଡି ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏଥାବୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଏହି ଦୀନ ଲେଖକ କାହାକୁ ବିଭାନ୍ତ କରିବାର ଅପରେଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ । ଏଣୁ ସାକ୍ଷେପରେ ଧର୍ମ ର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବଗତ ହେବା ଜଗୁରା । ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ମରେ ଲାଭକ୍ଷତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର । ପୁତ୍ର ବିତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତି କରିବ, ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିକରିବ ଏଇଟା ତାର ଧର୍ମ ମାତ୍ର ଭଲପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ଭଲପାଇ । Love for love shake ଲାଭକ୍ଷତିର କଥା ଚିତ୍ତା କରିବା ଠିକ୍ ଧର୍ମ ବୋଲି ମନେହେଉନି । ଜୀବ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତି-ପ୍ରାପ୍ତି କରିବ । ଏହା ଜୀବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏଥିରେ ଲାଭକ୍ଷତି ହିସାବ କାହିଁକି କରିବା । ଯେହି ବିଧି ରାଖେ ରାମ ଏହି ବିଧି ରହିଯେ' । ସୁଖ-ଦୁଖ ସବୁହିଁ ଲକ୍ଷରଙ୍କ ଦାନ ଆମର କର୍ମଫଳାନୁସାରେ । କର୍ମଫଳ ତୋଗ ହୋଇଯାଉ । ଜଳର ଧର୍ମ ତାରଳ୍ୟ ଓ ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବା । ତଦ୍ବତ୍ ମମେ ବାଂଶୋ ଜୀବଲୋକ' (ଗାତା) ଭଗବାନଙ୍କ ଅଂଶ- ଦାସ ପୁତ୍ରରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ଜୀବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବା ଧର୍ମ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଧର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧେ କ'ଣ କୁହାଯାଇଛି ଦେଖିବା ରଗ ବେଦରେ ଅଛି "ତ୍ରଣିପଦା ବିଚକ୍ରମେ ବିଷ୍ଣୁର୍ଗୋପ୍ତା ଅଦଭ୍ୟ ଅତୋ ଧର୍ମାଶି ଧାରୟନ" ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକତ୍ରୟ ସ୍ଵର୍ଗ, ମର୍ଯ୍ୟ, ପାତଳ (ଜଗତ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଧୃତ ତାହା ଧର୍ମନାମ ରେହେନାମିତ । ଧୃ ଧାତୁରୁ ଧର୍ମର ଉପରି । ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣ କରି ରଖିବା । ଯାହାର ଧାରଣ ଶକ୍ତି ଅଛି ତାହାହିଁ ଧର୍ମ 'ଧାରୟତେ ଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ' ଶ୍ରୀବ୍ୟାସ ଦେବଙ୍କ ମତରେ:- ଧରଣାତ୍ ଧର୍ମ ମିତ୍ୟାହୁ ଧର୍ମୋ ଧାରୟତେ ପ୍ରଜାପ

ସତ୍ୟାନ୍ତରଣ ସଂମୁଦ୍ର ସଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚଯ । (ମହାଭାରତ)

ଧର୍ମଦ୍ୱାରା ଜଗତ ପରିଚାଳିତ । ଧର୍ମରେ ରାଜା ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଧର୍ମ ଜଗତରେ ମୂଳହେତୁ । ଲୋକ ସମକ୍ଷେ ଯାହାକୁ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି ତାହାହିଁ ଧର୍ମ । ଜ୍ଞାନିମାଙ୍କ ମତରେ ଯାହା ମାନବ ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ କାରକ ତାହାହିଁ ଧର୍ମ । ଯଥବ ଶ୍ରେଷ୍ଠସ୍ଵରିରି ସଏବ ଧର୍ମ ଶରେନ୍ୟୋଚ୍ୟତେ" ମନୁସ୍ତରୀୟତା କହୁଣ୍ଡି ସାଧୁଙ୍କ ଆଚରଣ, କର୍ମ, ସୃତିଶାଳଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଏ ବେଦ ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଧର୍ମ: -

ବେଦୋଧ୍ୱାଲୋ ଧର୍ମ ମୂଳ ସୃତିଶାଳେତ ତଦ୍ବଦୀମାନ
ଆଚାରରେତ ସାଧୁନାଂ ମାନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ବଚ ॥

ମନୁ ସଂହିତରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଦୟା, କ୍ଷମା, ସତ୍ୟ, ଦମ୍ଭ, ଶୌରାଦିକୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ର ଅଂଶ ବୋଲି ଭଲ ହୋଇଛି । ପଦ୍ମ ପୁରାଣ ମତରେ ସତ୍ୟାନ୍ତରେ ଦାନ, ପିତୃମାତ୍ର ସେବନ, ଭଗବଦ୍ ଅନୁରକ୍ତି, ମାନବସମାଜକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା

ବି ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

"ପାତ୍ରଦାନମ୍ ମିତ୍ତମ୍ କୃଷ୍ଣ ମାତା ପିତ୍ରେଷ୍ଟ ପୂଜନମ୍

ଶ୍ରଦ୍ଧା ବଳିଗର୍ବା ଗ୍ରାସ ଷତବିଧି ଧର୍ମ ଲକ୍ଷଣମ୍ ॥

ମହାଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଦାନ, ଧର୍ମ, ସତ୍ୟ, ଅହିଂସା ପିତୃମାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତିକୁ ଧର୍ମର ପଞ୍ଚଲକ୍ଷଣ ବୋଲି ଉଚ୍ଚି ଅଛି । ଏଣୁ ଭାରତ ବର୍ଷର ଆର୍ଯ୍ୟ ମୁନିରଷ୍ଟିମାନେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଜନସମାଜର ଉପକାର ଓ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର 'ଜେହାଦ' ଧର୍ମ ଏବଂ ତଥାକଥିତ ଭଣ୍ଡବାବାମାନଙ୍କ ଅପକର୍ମ, ଆଶ୍ରମୀୟ ଆଚରଣ କେଉଁ ଧର୍ମରେ ଯାଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମାଜ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ । ସେହିପରି ଶ୍ରମାଦ୍ ବାଗବତ କିନ୍ତୁ କହିଲେ ପରମଧର୍ମ ହେଲା । ଅଧୋକ୍ଷତ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭକ୍ତିକରିବା । 'ସର୍ବେପୁଷ୍ପାପରୋଧର୍ମ ଯ ତୋ ଭକ୍ତିରଧୋକ୍ଷତେ'

ହିନ୍ଦୁନାମ ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ଆମେ ସମାଜନ ଧର୍ମ କହୁଛେ । ସମାଜନ ବୈଦିକ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଆମେ ଅବଗତ ହୋଇଛେ ଯେ ବେଦର ପ୍ରଧାନ ଦେବତା 'ବିଷ୍ଣୁ' ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆରାଧକ ହେଲେ ବୈଷ୍ଣବ । ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ସୌର, ଗାଣପତ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶିଦ୍ଧି, ଶିବଜୀ, ଦୁର୍ଗା, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ, ଗଣେଶ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ବୈଷ୍ଣବ ରମା-ଶମ୍ଭୁ- ବ୍ରହ୍ମ-ସୁରପତି- ଗଣେଶକ୍ରିତ ପଦ ହେଲେ ଶ୍ରୀଜନନ୍ଦ ବିଷ୍ଣୁ ଯିଏ ସ୍ଵରୂପଟି "ଶ୍ରୀ ନଂ ଦନଦନ" ବୃଦ୍ଧାବନ ବସତି ଲାଲା ପରିଚୟ ପ୍ରଦାତା ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ଵାମୀ ନୟନପଥଗାମୀ ଭବତୁମେ । ସେହି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଆରାଧନା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ ଆମନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପରମଧର୍ମ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସର୍ବୋପନିଷଦ ସାରଗାତା ଶେଷରେ ତାହାହିଁ କହିଛନ୍ତି 'ସର୍ବ ଧର୍ମାନ୍ ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ ମାମେକ ଶରଣ ବ୍ରଜ । ଶରଣାଗତି ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ ।

ବୁଢ଼ୀ ବଣିଚା (ଖୋର୍ଦ୍ଧା)

ସୁ-ଡୋକୁ

ସୁ-ଡୋକୁ ଏକ ଗାଣିତିକ ଧରା । ମିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରଦର ଧରାଟିର ଖାଲି ସ୍ଵାମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପୂରଣ କର ଯେପରି ଧାତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ପଟରୁ ସିଧା ମିଶାଇଲେ ଯୋଗଫଳ ସମାନ ହେଉଥିବ ଏବଂ କୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଧିତାଯ ଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇନଥିବ । ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ୧ ଠାରୁ ୯ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ ।

ସୁ-ଡୋକୁ ଉତ୍ତର ୩୦ ପ୍ରକ୍ଷାରେ

7	8					4	2
		6	7	2			3
6	5	2				1	9
	9		7			8	6
2		7	9		6	5	1
1	8				5	4	
8		9		2		1	6
4				6	1		
5	6	4				3	2

ଜୀବନ ‘କିପରି’ ଓ ‘କାହିଁକି’

ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍କ୍ରାଇଁ

କେତେକ ସ୍ମୁଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଏବେ କହିଲେଣି ଯେ ଏଣିକି ସେମାନେ ସ୍ମୁଲରେ ‘କୋମଳ’ ବିଶ୍ୟ ପଡ଼ାଇବା ବନ୍ଦ କରିଦେବେ; ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ ‘କଠିନ’ ବିଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ାଇବାରେ । ‘କୋମଳ’ ଓ ‘କଠିନ’ ବିଶ୍ୟ ପୁଣି କଥଣ? ସାହିତ୍ୟ, ଇତିହାସ ଇତ୍ୟାଦି କୋମଳ ବିଶ୍ୟ ଏବଂ ‘କଠିନ’ ବିଶ୍ୟ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ, ଗଣିତ ଆଦି !

ସେମାନଙ୍କ ଏପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର କାରଣ ? କାରଣ ହେଲା,
ଛାତ୍ରମାନେ ସାହିତ୍ୟ ତଥା ମାନବ ବିଦ୍ୟା ବା କଳା ଆଧାରିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ
ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି । କଳା ଆଧାରିତ କୌଣସି
ବିଷୟକୁ ଅତିରିକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରେ ନେଉଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରେମୀ
କହି କହି ଯାଉଛି । ଫଳରେ ସ୍କୁଲର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ଏହା ଅନୁକୂଳ
ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଯଦି କଳା ଆଧାରିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବିମୁଖ,
ତେବେ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଦେଇ ସ୍କୁଲ କେତେଦିନ
ଧରି ଅବା ଦରମା ଗଣିତାଳିବ ? କାମ ନକରି ଦରମା କଥାଣ ସ୍କୁଲର ଆର୍ଥିକ
ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଏକ ଅଧିକାରୀ ଚାପ ନାହେଁ ?

ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଛାତ୍ରଜୀବିମାନେ କଳା ଶାଖାର
ଅନ୍ତର୍ଭୂକୁ ବିଷୟପ୍ରତି ଆସୁଥାଏ ନହେବା ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ । କାରଣ ବିଜ୍ଞାନ ଶାଖାର
ଅନ୍ତର୍ଭୂକୁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ହାସଳ କଲେ କିଏ ଢାକ୍ତର କି
ଇଂଜିନିୟର କିମ୍ବା ମୋଟା ଦରମା ମିଳୁଥିବା ଚାକରି ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା
ବେଶ ଉଚ୍ଚଳ । ମାତ୍ର କଳା ଆଧାରିତ ବିଷୟରେ ଡିଗ୍ରୀ କଲେ ଅଧିକ
ଆୟର ଆଶା ସାମିତ ।

ଉତ୍ତରାଷ୍ଟା, ଉତ୍ତରାଷ୍ଟା ଉତ୍ତରାଷ୍ଟା ବିଷୟରେ ଡିଗ୍ରୀ କଲେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ ପିଲାଙ୍କୁ ଏବେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଚାକିରି ମିଳୁଛି ? ଧରାଧରି, କୁହାବୋଲା ଉତ୍ତରାଷ୍ଟା କେମିତି ନିଜ ଡିଗ୍ରୀ ବିଷୟକୁ ଶିକ୍ଷକ ଚାକିରି । ଆଉ ଦରମା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁଳନା କଲେ ଏଭଳି ଚାକିରି ଆଦୋ ଆକର୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ । କେବଳ ପରିବାର ଚଳେଇବାରେ ବାଧବାଧକତା ଯୋଗୁ ହେଁ ସେମାନେ ଏଭଳ ଚାକିରିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି । ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଯଦି ଝୁଲଗୁଡ଼ିକ କଳାଶାଖା ଆଧାରିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବେ, ତେବେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ଦେବେ ଅବା କାହିଁକି ?

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର ଏବଂ ସେକ୍ଷେପିତର କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ଶୌର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟା ଧରି ସାର ଗର୍ଭକ ଭାଷଣ ଦେଇପାରିଲେ,

ଏବଂ ମୋଟାମୋଟା ବହିଲେଖୁ ଛପେଇଲେ ପଣ୍ଡିତ ତଥା ବିଜ୍ଞାକ୍ୟକ୍ଷି ଭାବରେ
ଯେ ପରିଚିତ ମିଳିଯିବ, ଏଥରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହାଦାରା
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଆକାଉଶ୍ଵରେ ବିଶେଷ ଉନ୍ନତି ସାଧୁତ ହୋଇପାରିବ କି ? ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ତତ୍ତ୍ଵବିର୍ଗ ସମାଜରଣ ସମାଧାନ କରିପାରିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି
କଂପ୍ୟୁଟର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ କରି ଦେଇପାରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ହାସଲ
କରିନେଇପାରିଲେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଟେକ୍ନିକାଲ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଠାରୁ
ଛଅସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଦରମାର ତେକ୍ଟିଏ ମାସକୁ ମାସ ଥୁଆ । ହଁ ନା ନାହିଁ ?

ଏହା ସ୍ବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଆମ ସମାଜ କୁମେ ବିଜ୍ଞାନ ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା ସମାଜ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରତର ହେଉଛି । ବିଜ୍ଞାନସହ ଆମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ଚାଲିଛି । ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନର ଅନିଯନ୍ତ୍ରିତ ବୃଦ୍ଧି ପକ୍ଷିଯାରେ ସନ୍ତୁଳନ ଆଣିବାରେ ମାନବବିଦ୍ୟା ବା କଳା ହେଁ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଳା ପରିଷ୍ଵରର ପ୍ରତିଦ୍ୱୟୀ ନୁହଁଛି, ଏମାନେ ପରିଷ୍ଵରର ପରିପୂରକ । ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଳା ମଧ୍ୟରେ ସଂପର୍କ ଯେତେ ବେଶୀ ଘନିଷ୍ଠ ହେବ, ଆମ ଜୀବନ ସେତେ ବେଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିବ ।

ବିଜ୍ଞାନକୁ ଜୀବନର ‘କିପରି’ ବା କେଉଁ ପ୍ରକାରରେ ବୋଲି
କୁହାଯାଇପାରେ । ସବୁକିଛିକୁ କିପରି କରାଯାଇପାରିବ, ସେହି ପଢ଼ି
ସଂପର୍କରେ ବିଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷାଦେଇଥାଏ । ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପ, ରାସ୍ତାରେ
ଯାନବାହନ ଚଳାଚଳକୁ ‘କିପରି’ ନିୟମିତ କରିଛେବ, ପୋଲଟିଏ ‘କିପରି’
ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିବ, ଜନସାଧାରଣ କିପରି ଶତାବ୍ଦୀ ହୋଇପାରିବେ
କିମ୍ବା ମଙ୍ଗଳଗୃହକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ କିପରି ତିଆରି କରିଛେବ ଏକ
ମହାକାଶଶ୍ଵାନ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବିଜ୍ଞାନକୁ ଜୀବନର ‘କିପରି’ ବୋଲି କୁହାଗଲେ ମାନବବିଦ୍ୟାକୁ
ଜୀବନର ‘କାହିଁକି’ ବୋଲି କୁହାଯିବା ବରଂ ଯଥାର୍ଥ । ସବୁକିଛିକୁ ଆମେ
‘କାହିଁକି’ ମୁଣ୍ଡିରୁ ବିଚାର କଲେ ସେ ସଂପର୍କରେ ବୁଝିବା ସହଜ ହୋଇଯିବ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମକୁ ଆମେ ‘କାହିଁକି’ କରିବା, ତାକୁ ‘କାହିଁକି’ କରିବା
ଉଚିତ୍ କିମ୍ବା ‘କାହିଁକି’ କରିବାନି ଏସବୁର ପରିସର ହୁଏତ ମାନବବିଦ୍ୟା
ବା ‘ଆର୍ଟ୍ସ’ର ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ।

ଲୋକେ କିପରି ଶହେବର୍ଷରୁ ବେଶୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିପାରିବେ ତାହା ହୁଏତ ଆମେ ଜାଣିନେବା । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଶତାୟୁ କରିବା ତାହା କଅଣ ଆମକୁ ଜଣା ? ଅମରରୁ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥ ଜୀବନ ଆମପାଇଁ ଏକ ଆଶାର୍ବାଦ କି ଅଭିଶାପ, ଏହା ଆମକୁ ଜଣା କି ? ବାନ୍ଧବରେ ଆମର

‘କିପରି’ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାରେ ‘କାହିଁକି’ ଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱାସ କାଳରେ ନାଜି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ତଥା ମୃତ୍ୟୁ ଶିବିରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଭିକ୍ଷୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଭାଗ୍ୟବଳରୁ ବଞ୍ଚିଯାଇଥିଲେ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏକ ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଶୃଙ୍ଖଳା । ଏହାକୁ ସେ ‘ଲୋଗୋଥେରାପୀ’ ଭାବରେ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ।

କଥଣ ଥିଲା ସେହି ‘ଲୋଗୋଥେରାପୀ’ ବିଧର ଭିତ୍ତି ? ନାଜି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଶିବିରରେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅକଥନୀୟ ଅମାନୁଷୀକ ଅବସ୍ଥା ସହ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଆଧାରକରି ସେ ଲୋଗୋଥ୍ରାପୀର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଶିବିରରେ ସେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ରହିଥିବା ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିରହିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଅପରିହାୟୀ କାରଣ ରହିଥିଲା, ଜୀବିତ ରହିବାର ପଣ୍ଡାତ୍ରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ‘କାହିଁକି’ ରହିଥିଲା- ଯେପରିକି ଅତି ଭଲପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା, ବନ୍ଦୀଜୀବନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଶିବିରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ତାକୁ ତଥା ଖୁବ୍ ଉପ୍ରେବନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷା ଭାବେ ତଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଭୋଗିଥିବା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସଂପର୍କରେ ସାକ୍ଷ୍ୟପ୍ରଦାନ କରିବା- ସେମାନେ ‘କିପରି’ ବଞ୍ଚିରହିପାରିବେ, ତା’ର ଉପାୟ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରାଙ୍ଗଙ୍କ ରଚିତ ପୁସ୍ତକଟିର ନାମ- “ଲୋଗୋଥେରାପୀ: ମ୍ୟାନ୍”ସ୍ବର୍ଗ ପର ମିନି” ବା ଲୋଗୋଚିକ୍ସା: ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ବପାଇଁ ମଣିଷର ଅନ୍ଦେଶଣ । ମନସ୍ତ୍ର ଶାଖାରେ ଏହା ଏକ ଅତି ଉପାଦେୟ ମୌଳିକ ଗ୍ରହ୍ୟ । ଜୀନର ‘କାହିଁକି’ ଓ ‘କିପରି’କୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ହିଁ ହେଉଛି ଲୋଗୋଥ୍ରାପାର ମୂଳଭିତ୍ତି । ଅମାନବୀୟ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର ଅବସ୍ଥାର କିପରି ସତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକ ମୁକ୍ତାବିଲା କରିଛେବ, ଏ ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ସୂଚନା ଉଚ୍ଚ ପୁସ୍ତକଟିରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

‘କାହିଁକି’ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନକୁ ଅର୍ଥବୋଧକ କରିଥାଏ ତଥା ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ଆମକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ‘କିପରି’ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଉପଯୋଗୀ ତଥ୍ୟ । ଏକ ସୁନ୍ଦର ଗୁଡ଼ିକରେ ‘କାହିଁକି’ ଓ ‘କିପରି’ ଗ୍ରହତ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମାନବଜୀବନ ।

‘ଅଭୀପ୍ରସା’ସେକ୍ଟର-୭,
ପ୍ଲଟ ନଂ- ୧୧୩୧, ଅଭିନବ ବିହାରୀପୁର,
କଟକ- ୭୫୩୦୧୪
ଫୋ: ୯୪୩୭୭୭୭୭୧୧୧

ଏତିକି କରୁଛି ଭିକ୍ଷା

ଆମ ଦାଶ

ସବୁ କରିଛ ସବୁ କରାଉଛୁ
ବିଶ୍ୱନିଯତ୍ତା ହେ ପ୍ରଭୁ,
ଜୀବଜଗତକୁ ପ୍ରାଣତ ଦେଇଛ
କରମ ଦେଇଛ ସବୁ ..... (୦)

ଭଲ କରିବାକୁ ତୁମେ ବତାଇଛ
ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ,
ମନ କରିବାକୁ ତୁମେ ବତାଇଛ
ଜଗତ କରତା ହୋଇ ..... (୧)

ବୃକ୍ଷ ତରୁଲତା ଏ ଜୀବଜଗତ
କ୍ୟାମ ମୁଖ୍ୟ କରତା,
ଅପ୍ୟଶ ଖାଲି ଜୀବଳଭିଥାଏ
ତମେ ତ ଜୀବର ସରା ..... (୨)

ତୁମେ ଅନ୍ତର୍ୟାମୀ ଧରାପଡ଼ନାହିଁ
କେହି ଦିଏନାହିଁ ଦୋଷ,
ସଂସାର ତୁମର ସବୁତ ତୁମର
କାହିଁ କର ତୁମେ ବାସ ..... (୩)

ଥରେ ଦେଖାହେଲେ ପଚାରକ୍ତି ପ୍ରଭୁ
ଏକି ଲୁଚା ଛପା କାମ,
ଦୋଷକରି ଏଠି ପାଏ ଦୋଷୀଦଶ
ତୁମେ ଯୋଡ଼ ଭାଗ୍ୟବାମ ..... (୪)

ହେ ଛଳନା ମୟ ଛଳନା ନକରି
ଜଗତକୁ ଦିଅ ଦେଖା,
ତୁମ ପରଶରେ ସବୁପୂର୍ବୟିବ
ଏତିକି କରୁଛି ଭିକ୍ଷା ..... (୫)

ନବିନାବାଗ, ଖୋରଧା
୯୪୩୭୭୭୭୭୭୧୧୧

ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ତ୍ୟାଗକରି ନିଜ ଜଳ୍ଲାରେ ମନମୁଖୀ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ସନ୍ତି ପାଏନାହିଁ, କି ପରମଗତି ପାଏନାହିଁ, କି ସୁଖ

ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ବିବେକ

ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ

ମଣିଷ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାର ଉପଯୋଗ ସଠିକ ଭାବରେ କରିପାରିଲେ ସବୁଠାରୁ ସନ୍ନାନିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ନିଜର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଯେଉଁମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ସେମାନେ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସୁରିଧାରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିଥାନ୍ତି । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବୁଦ୍ଧିହିଁ ବିବେକ । ଏହି ବିବେକକୁ ମଣିଷ ଠିକ ରୂପେ ବିନିଯୋଗ କରିପାରିଲେ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିପାରିବ ଏଥରେ ସଦେହ ନାହିଁ । ଏ ସଂପର୍କରେ ଏକ ଉଦାହରଣ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରୁଛି ।

ସଂସ୍କୃତ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଚମ୍ପୁ ପ୍ରଶେତା ବକ୍ରବାକ ଚକ୍ରପାଣି ପଞ୍ଚନାୟକ ଥରେ ନୟାଗଢ଼ ଦରବାରକୁ ପରିଶେତ ବୟସରେ ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଯଦୁମଣି ଜଣେ ହାସ୍ୟ ରସିକ କବି ଭାବରେ ଜନସାଧାରଣରେ ଜଣାଶୁଣା ହେବା ଚକ୍ରପାଣି ପଞ୍ଚନାୟକ ଶୁଣି ସାରିଥାନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସେତେବେଳେ ରାଜଦରବାରରେ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ ଏବଂ କରଣମାନେ ବସିପାରୁଥିଲେ ଯଦୁମଣି ସେଥରୁ ବଞ୍ଚିତ ଥିଲେ । ବକ୍ରବାକ ଚକ୍ରପାଣିଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ରାଜା ବିନାୟକ ସିଂହ ମାନଥାପ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ବାରଣ ସଦ୍ବେ କିଛି ଶାସ୍ତ୍ର ଚର୍ଚା କରିବା ପାଇଁ ଯଦୁମଣିଙ୍କୁ ରାଜସଭାକୁ ଡକାଇଲେ । ରାଜସଭାରେ ଚକ୍ରପାଣି ଏବଂ ଯଦୁମଣିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କିଛି ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନାରର ମାଧ୍ୟମରେ ଚର୍ଚା ହୋଇଥିଲା । ଚର୍ଚାବେଳେ ଚକ୍ରପାଣି ଯଦୁମଣିଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ସଠିକ ଉଭର ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଯଦୁମଣିଙ୍କ ଉଭରରେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ମହାପଣ୍ଡିତ ଚମ୍ପୁ ପ୍ରଶେତା ଚକ୍ରବାକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହିବନ ଠାରୁ ଯଦୁମଣି ରାଜଦରବାରରେ ରାଜକବି ହିସାବରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଥରେ ରାଜା ବିନାୟକ ମାନଧାତା ଚକ୍ରପାଣିଙ୍କୁ ଯଦୁମଣି କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତୁ ବୋଲି ଚାହିଁବାରୁ ଚକ୍ରପାଣି ସନ୍ତୋଷ ଦିଅନ୍ତେ ମହାକବି ଚକ୍ରପାଣିଙ୍କ ପାଦସ୍ଵର୍ଗ କରି ଯଦୁମଣି ନମ୍ରତାର ସହିତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ପଚାରିଥିଲେ ।

ଛବିରେ ଏକ ଦିଶେ ନବ ରବିକି
ଏକ ପେଟ ପୋଷେ ଧନୁଶର ବିକି
ଜଳଭାତି କାହାର ନାଟି
କାହାର ଭୟ ନାହିଁ ଭରମ ପ୍ରତି
ବିଚାରି କହିବ,
ଚାରି ପଦାର୍ଥ ଏକ ହୋଇଥିବ ।

ବୃଦ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ କବି ଚକ୍ରପାଣି ଏହାର ଉଭର ହଠାତ ଦେଇପାରିନଥିଲେ ।

ଯେଉଁ ଦାନ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଜାଣି ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦାନକୁ ଯେକୋଣସି ପ୍ରଭୁପକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଶ, କାଳ, ପାତ୍ର
ବିବେଚନା କରି ଯେଉଁ ଦାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ସାନ୍ତ୍ଵିକ ଦାନ କୁହାଯାଏ ।

ବରଂ କହିଥିଲେ “ଯଦୁମଣି ତୁମେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ଅନୁଜ, ମୁଁ ଆଜି ତୁମ ନିକଟରେ ହାରିଲି ।”

ଚକ୍ରପାଣିଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଯଦୁମଣି ରାଜଦରବାରରେ ସନ୍ନାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯଦୁମଣି ସେହିଦିନୁ ସର୍ବଦା ଚକ୍ରପାଣିଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଙ୍ଗ ରହିବା ସହ ମଥାନତ କରି ପ୍ରଶାମ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣାରେ ରାଜା ବିନାୟକ ମାନଧାତା ଯଦୁମଣିଙ୍କୁ ଯଥାୟୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦେଇ କେବଳ ସତା କବି ନୁହେଁ ନିଜର ଜୟସ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପାରମପରିକ ଭାବରେ କେବଳ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଜୟସ୍ୟ ହେବାର ବିଧିଥିଲା । ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ ତାହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟି ବଢ଼େଇ ଯୁବକ ଯଦୁମଣି ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ବଳରୁ ରାଜସଭାରେ ଜୟସ୍ୟ ପରି ଏକ ସନ୍ନାନଜନକ ପଦବୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ମୋ : ୯୪୩୭୩୦୭୭୭୭୪

ପ୍ରାର୍ଥନା

ଶକୁତଳା ମିଶ୍ର

ଦୟାମୟ ହରି ହେ ବିଶ୍ୱ ବିହାରୀ

ଘେନ ମୋର ନିବେଦନ

ଅବୋଧ କାଳକ ନଜାଣଇ ପୂଜା

ଜାଣେ ଅଛ ଭଗବାନ ।

ଧୂବପ୍ରହଲ୍ଲଦ ଥିଲେ ତ ବାଲୁତ କରମେ ହେଉ ଆନନ୍ଦ ।

ସାହସେ ଭଜିଲେ ହୃଦେ,

ଦୟାଗହି ତାଙ୍କୁ ରଖିଲେ ହୃଦୟେ

କୁରୂପେ ଦେଇଛ ରୂପ,

କଳ ଅମର ଜଗତେ ।

ଭଲମାଦ କିବା ସହଜେ ବୁଝିବା

ନାହିଁତ ଶକତି ମୋର,

ତୁମ୍ହ ପଦେ ଚିଭ ରହୁ ନିରନ୍ତର

କରୁଣା ସାଗର ମୋ ଦେଇ କରାଅ

ଯେ କର୍ମ ଜଗତେ ସାର ।

କରିବାରେ ମନ ହେଉ ମୋ ଗଗନ

ଦୟା, ପ୍ରେମ, କ୍ଷମା, ସାହସ ସୁରୁଣେ ଏତିକି କରୁଣା ଭିକ୍ଷା ।

ଭରି ଦିଅ ମୋର ଚିଭ,

ଧୈୟର୍ୟ ଶକତି ଜୀବେଦୟା ପ୍ରୀତି ଶିବଭବନ, ଦୋଳମଣ୍ଡପ ସାହି,

ପୁରୀ

୧୪୩୯୭୮୮୦(ମୋ)

୩୩

ପୁଲିଆ ସାର

ସମରଜୀତ୍ ପଞ୍ଜନାୟକ

୧୯୭୩ ମସିହାର କଥା । ସୁଦୂର ବଲାଙ୍ଗର ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ଅନୁନ୍ତ ଅଂଚଳରେ ଏକ ଘରୋଇ କଲେଜରେ ଦର୍ଶନ ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମିଶ୍ର । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଦାରେ ପୁଲିଆ ବାବୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁଲିଆ ସାର ବୋଲି ଯଥେଷ୍ଟ ସମାନ ଦିଅନ୍ତି । ଜନ୍ମରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଛୋଟ- ତେଣୁ ବାଢ଼ି ନଧରି ସେଇ ଛୋଟା ଗୋଡ଼କୁ ଜମି ଉପରେ ରଖି ତାରି ଉପରେ ଡାହାଣ ହାତ ପାପୁଳି ଭରାଦେଇ ସେ ବେଶ ଜୋରରେ ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଚାଲିପାରନ୍ତି । କଲେଜର ଷାପ୍ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ପିଲାମାନେ- ସମସ୍ତଙ୍କର ଅତିପ୍ରିୟ ସାର । ଅତି ଆମାୟିକ, ମାନନାହିଁ, ଅଭିମାନ ନାହିଁ- ସବୁବେଳେ ହସ ହସ । ଯେଉଁ ପିଲା ଯେତେବେଳେ ପାଠ ବିଷୟରେ କଣ ପଚାରିଲା- ସାଂଗେ ସାଂଗେ ବସିପଡ଼ନ୍ତି ତାପାଖରେ- ପିଠି ଆଉଁସି ଦିଅନ୍ତି- ଅତି ପ୍ରାଂଜଳ ଭାବରେ ବୁଝେଇ ଦିଅନ୍ତି ଦର୍ଶନ ଶାସର ଅବୁଝା ତେବେ ସବୁକୁ ହସି ହସି ମୁଣ୍ଡ ଆଉଁସି ଦେଇ କହନ୍ତି ପୁଣି କଣ ବୁଝି ନପାରିଲେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ- ମୁଁ ବୁଝେଇ ଦେବି । ଏମିତି ଅତିପ୍ରିୟ ମଣିଷଟିଏ ସେ- ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ।

ନିଜ ଘର ପୁରୁଣା ଭୂବନେଶ୍ୱରରେ । କେଉଁ ଏକ ଅମୁହାଁ ଗଳି ଭିତରେ । ଛୋଟିଆ ଦି ବଞ୍ଚାଇଥାଏ । ରୋଷେଇ ଘର ଦାଣ ପିଣ୍ଡାଟିଏ । ବେଶ ସେତିକି ବାପା ସେପାରିକି ଚାଲିଗଲେଣି ଅନେକ ଦିନରୁ- କେବଳ ବିଧବୀ ମାଆ ସେଠି ଏକୁଟିଆ ରୁହନ୍ତି । ବୋଲହାକ କରିବା ପାଇଁ ବାର ଚରଦ ବର୍ଷର ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାପା ମାଆ ଛେଉଣ୍ଟ ପିଲାଟିଏ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ- - ନାଁ ବିଭୁ । ପ୍ରତି ମାସରେ ଥରୁଟେ ଯେମିତି ହେଲେ ପୁଲିଆ ବାବୁ ଘରକୁ ଆସି ମାଆଙ୍କ କଥା ବୁଝିଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ବି ପୁଲିଆ ବାବୁ ଅବିବାହିତ । ବିବାହର ଉପଯୁକ୍ତ ବୟସ ଅନେକ ଦିନରୁ ସେ ଆଡ଼େଇ ଦେଇଛନ୍ତି- ନିଜର ଏ ଶାରିରାକ ବିକଳାଙ୍ଗତା ଯୋଗୁଁ ।

ଜାନୁଆରୀ ମାସ ସରିଆସୁଥାଏ । ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଶାତ ଲହରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟତ କରୁଥାଏ । ସଂଧ୍ୟାହେଲେ ପ୍ରାୟ ଘର ବାହାରକୁ କେହି ବାହାର ନଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ କବାଟ ୦କ୍ ଠକ୍ ହେଲା- ପୁଲିଆ ବାବୁ କବାଟ ଖୋଲିଲେ- ଡାକପିଅନ ଚେଲିଗ୍ରାମଟିଏ ବଢ଼େଇ ଦେଲା- ଦସ୍ତଖତ ନେଇ ଚାଲିଗଲା । ଚେଲିଗ୍ରାମ ଉଦୟମିଶା ହାତରେ ଖୋଲିଲେ- ଲେଖାଥୁଲା- “ମଦର ଏକୁପାଯାଢ଼ି କମ ଲମିଡ଼ି ଏଟଳି”- ବିଭୁ । ଥକା ହୋଇ ବସିପଡ଼ିଲେ ଚତକି ଉପରେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଥିଲେ ପୁଲିଆ ବାବୁ । ଖବର ପାଇ ଷାପ୍ମାନେ ଆସି ବୁଝାବୁଝି କରାଇ ରାତି ବସରେ ପୁଲିଆ ବାବୁଙ୍କୁ ବସାଇଦେଲେ । ଭୋର ହେବା ଆଗରୁ ବସ ଭୂବନେଶ୍ୱର ପୁରୁଣା ବସନ୍ତାଷ୍ଟ ପାଖରେ ପହଂଚିଲା । ପୁଲିଆ ବାବୁ ଭାରି ମନରେ ରିକ୍ବୁଟିଏ ଡାକି ଓଲଡ଼ିଗାଉନ୍ ଶିବାକୁ କହି ଲଥକିନା ବସିପଡ଼ିଲେ । ଆଖରୁ ଲୁହ

ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଅଞ୍ଜାନତା ଦୂର ହୁଏ । ଅଞ୍ଜାନତା ଦୂର ହେଲେ ଜିଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଜ୍ଞା ସୂର୍ଯ୍ୟକ ଭଲି ଜ୍ୟୋତି ବିକିରଣ କରିବ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମଜ୍ଞାନ ଲାଭ ହେବ ।

ସେଯାଏ ଶୁଖନଥାଏ । ସେଥରେ ପୁଣି ଘନ କୁହୁଡ଼ି ଭଲ ଦିଶୁନଥାଏ । ରାଷ୍ଟ୍ରାକତ୍ତ ବତୀ ସବୁ ନିର୍ଜୀବ ପର ଜାନ୍ମାନ୍ତା ରିକ୍ବୁବାଲା ଯାଇ ଗଳିମୁଣ୍ଡରେ ପହଂଚି କହିଲା- ସାର ରିକ୍ବୁ ତା ଭିତରକୁ ନେଇ ହବନି- ଏଇଠି ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ପୁଲିଆ ବାବୁ କିଛି ନକହି ରିକ୍ବୁଭାଲ୍ବା ଦେଇ ବ୍ୟାଗ ଖଣ୍ଡିକ କାନ୍ଦରେ ଝୁଲାଇ ଧୂରେ ଧୂରେ ଘର ଆଡ଼କୁ ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଚାଲିଲେ । ଗଳିର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କ ଘର । ୪୦/୪୦ ହାତ ଗଲାପରେ ତାଙ୍କ ଘର ସାମନାରେ ପହଂଚି- ସେ ନିଜକୁ ସଂଜତ କରିନେଲେ । ବିଭୁ ଏକୁଟିଆ ପିଲା- ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଥିବ ନିଶ୍ଚୟ । ତେଣୁ ସେ ଯଦି ଅସ୍ତ୍ରିର ହେବେ- ତାକୁ ବୁଝାଇବ କିଏ ? ପୁରୁଣା ଚିଶଗେଟ୍ ଭିତର ବଡ଼ ତାଳାଟିଏ ପଡ଼ିଛି । ପୁଲିଆ ବାବୁ ତାଳାକୁ ଖଡ଼ି ଖଡ଼ି କରି ବଡ଼ପାଟିରେ ବିଭୁ ବୋଲି ଡାକିଲେ । କିଏ ଜଣେ ଘର କବାଟ ଖୋଲିବାର ଶବ୍ଦ ହେଲା- ପିଣ୍ଡ ଲାଇଟ୍ ମିଂକି ମିଂକି ଜଳୁଛି ଘନ କୁହୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ୪/୪ ଫୁଟ ଭିତରେ କିଛି ବାରି ହୋଇପାରୁନଥାଏ । କିଏ ଜଣେ ଧଳା ଲୁଗା ଖଣ୍ଡ ପିଛି ବାରଣ୍ଣା ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲା ଓ ଗେଟ୍ ଆଡ଼କୁ ଧୂରେ ଧୂରେ ଚାଲି ଚାଲି ଆସିଲା ବେଳକୁ କହିଲା- କିରେ ପୁଲୁ କିରେ ? ହଠାତ୍ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ ପୁଲିଆ ବାବୁ- ଲେଖତ ମାଆ- ମାଆର ପାତି ପରି ଶୁଭୁଛି । ମାଆ ତ କାଲି ସଂଧ୍ୟାରୁ ସେ ପାରିକୁ ଗଲାଟି- ତେବେ ଲେଖ ? ଭୁତ ଭୁତ କହି ବିକଟାଳ ଚିକାର କରି ଚମକି ବୁଲି ପଡ଼ି ଦଇଢ଼ି ପଲେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କରୁ ନଳା ଭିତରେ ଖସି ପଡ଼ିଲେ ପୁଲିଆ ବାବୁ- ଚେତା ବୁଢ଼ିଗଲା । ବେଶ ସେତିକି, ଆଖି ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ସେ ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାନା ବେଢ଼ ଉପରେ ଶୋଇଛନ୍ତି- ପାଖରେ ମାଆ, ବିଭୁ, ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଠିଆହୋଇ ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଛନ୍ତି । କିଏ ଜଣେ ବଦମାସୀ କରି ମିଛରେ ଟେଲିଗ୍ରାମ କରିଦେଇଥିଲା- ତାରି ପଳ ପାଇଲେ ନିରୀହ ପୁଲିଆ ବାବୁ ।

ହାଇସିଂବୋର୍ଡ୍ ଶୋରଧା
ଶୋରଧା

ରତ୍ନମରା ତୁମେ

ଉଦୟନାଥ ତ୍ରିପାଠୀ

ରତ୍ନମରା ତୁମେ ପହିଲି ଆଶାଡ଼େ ଝିପି ଝିପି ବର୍ଷା ଜଳେ,
ଭିଜାଅ ତୁମର ଗରମ ଦେହକୁ ଧାରା ଶିରାବଣେ ଧାରେ ।
ବେପଥୁ ତାତୁବ ହସରେ ତୁମର ହସରେ
ତୁମର ଝରିପଡ଼େ ନୀର ଧାର,
ଲାଜଣ ତୁମର ଆଶିଶ ସଞ୍ଚରେ ଭରା କାଶତଣ୍ଡୀ ଫୁଲ ।
ଭାଷାଟି ତୁମର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିକରେ ଗାଏ ଆ,ବା,ମା, କେ ଗାତ,
ଆଦ୍ୟ ମାର୍ଗଶୀର ଶିତୁଆ ସକାଳେ ଗୃହଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବ୍ରତ ।
ଗଉଗରେ ତୁମେ ଘାସ ମଥାନରୁ ଝରାଥ ମୁକୁତା ବିନ୍ଦୁ ,
ମାଘରେ ଥରାଆ, ହାତ, ଗୋଡ଼, ଦେହ ଖାଲଟି ତୁଷାର ସିନ୍ଧୁ ।
ଫଗୁଣରେ ତୁମେ ବାସନ୍ତୀ ଦୋଳିରେ ସାଜି ରାଧାକୃଷ୍ଣ ବେଶ,
ଫୁଲର ଗହଣେ, ମଧୁମକ୍ଷା ମେଲେ ଛଟାଳ ନିଶ୍ଚାଳ ହସ ।
ବଉଳ ବାସରେ ଦିଗ ଚହଗାଥ ଚହଗାଥ ମନେପ୍ରାତି,
ଆୟବଉଳର ପତ୍ର କୋଣେ ବସି କୋଇଲି ଶୁଣାଏ ଗାତି ।
ରଙ୍ଗ ବିଞ୍ଚିଦିଏ, ପାରତି ଜଗାଏ ତରୁଣ, ତରୁଣ ମାନେ,
ମୁଖରେ ଫୁଟାଥ କୃଷ୍ଣବୂତା ହସ, ଲାସ୍ୟମନ୍ୟୀ, ପୁଷ୍ପବନେ ।
ପଲାସ ରଙ୍ଗର ଶାଢୀ, ଶଞ୍ଚା ପିନ୍ଧି, ମଥାରେ ସିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ,
ହସେ ଆକାଶରେ ମନ୍ଦିର ବାଆରେ ଆକାଶେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଳୟ ।
ଆୟ ବଉଳରୁ ବାସ ହରିଅଛ, ଥୁଣ୍ଣା ଆଜି ବୃକ୍ଷଢାଳ,
ସାଇଁ ସାଇଁ ବହେ ବରସାଖୀ ବାଆ, ପୋଡ଼େ ମୁହଁ ବହେ ଫୋଳ,
ରାଷ୍ଟ୍ରାକଡ଼େ ଦୋକାନ ବିଥରେ ମିଳେ ଥଣ୍ଡାଜଳ, ଲସି,
ଆଇସକ୍ରିମ ଦେଖି, ଶିଶୁ ଯୁବାଦଳ ମନେ ମନେ ଭାରି ଖୁସି ।
ବେଳ, ତରଭୂତ, ଫୁଟି ପଣାହୁଏ ମହାବିଶ୍ୱବର ଦିନ,
ତାତିକୁ ନଡ଼ିରି ମଲ୍ଲୀ, ହେନା, ଜୁଇ ବାସରେ ହରନ୍ତି ମନ ।
ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରପାଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକାଳ ଜାଣି ଭାସନ୍ତି ଜଳାଶ୍ୟରେ
ମଥାରେ ଲଗାଇ ଶାତଳ ଚନ୍ଦନ ଓଡ଼ିଆ ପଖାଳ ଘରେ

ଆଦିମାତା କଲୋନୀ

ମଞ୍ଜେଶ୍ୱର ରେଲବାଇ କଲୋନୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୧୭

ମୋ- ୯୪୩୯୭୩୭୩୧୩

ଦୁହିତା

ପୁଷ୍ପଲତା ସାମନ୍ତରାୟ

ଜନନୀ ଓ ଜାୟା ଭଗିନୀ ରୂପରେ
ଧନ୍ୟା ଥଟେ ନାରୀ ଜାତି
ପରାଣ କାନ୍ଦୁଛି ସମାଜରେ ଆଜି
ଦେଖୁ ସମାଜର ଗତି ।
ଦୁଇକୁଳ ହିତା ବୋଲି ସେ ଦୁହିତା
ସେ ଲାଗି ଆଖ୍ୟା ନେଇଛି
କେଉଁ କୁଳେ ଆଜି ତାହାର ସୁରକ୍ଷା
ନାଇଥୁଲା ପରି ଲାଗୁଛି ।
ସଂସାର ଆଲୋକ ଦେଖିବା ଆଗରୁ
କନ୍ୟା ଭୃଣ ରହେ ନାହିଁ,
ଶଙ୍କାକୁଳ ହୋଇ ପିତାମାତା କେହି
କନ୍ୟାଟିଏ ଚାହୁଁନାହିଁ ।
ଏଥୁପାଇଁ ଦାୟୀ କୁହେଁ କି ଆମର
ମୃଣ୍ୟ ମାନମସିକତା
ମାନସିକ ପ୍ରତିକର୍ଷା ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ମଧ୍ୟ
ରହୁନାହିଁ ସମାନତା ।
ସଂଘର୍ଣ୍ଣରେ ରତ ନାରୀ ଜାତି ଆଜି
ତାର ପରିଚୟ ପାଇଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିକର୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ସିଏ
ଜାତିକୁ ଗୌରବ ଦେଇ ।
ଜତିହାସ ଆଉ ପୁରାଣ ଯେତକ
ନାରୀ ଜାତି ଗୁଣ ଗାଏ
ତ୍ୟାଗ ଆଉ ଧର୍ଯ୍ୟ ମାନ ରଖିଛନ୍ତି
ପୁରାଣ ସେ କଥା କହେ ।
ନିଶ୍ଚୟ ସୁଦିନ ଆସିବ ଯେ ଦିନ
ଜନଜାଗରଣ ହେବ
ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପରା ଏ ଧରା ଧାମରେ
ନାରୀ ବିନା ଅସମ୍ଭବ ।

ଦଉ ତୋଟା, ପୁରୀ-୧

ପ୍ରଜାପତି

ଅଧ୍ୟାପକ ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରଜାପତିଟି ହରଷରେ
ବସିଛି ଫୁଲର ଉପରେ ।
ଫୁଲଫୁଟେ ବନଉପବନରେ
ପ୍ରଜାପତି ଉଡ଼ିବୁଲେ ଫୁଲରୁ ଫୁଲକୁ ।

ପ୍ରଜାପତିକୁ ନେଇ ଅନେକ କାବ୍ୟ ଓ କବିତା ଲେଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଜାପତି କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖୁବାକୁ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ପ୍ରାଣୀଙ୍ଗତର ଏହି ଛୋଟ କୀଟପତଙ୍ଗ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରାଣଟି ଏକ ବିସ୍ମୟକର । ସେମାନଙ୍କର ଡେଶାର ରଙ୍ଗ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରଙ୍ଗରେ ଆଛାଦିତ । ଏହା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷତା ରୂପ । ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ଓ ଆମ ଭାରତରେ ୧୪୦୧ ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ବ୍ରାହ୍ମିକ ସମୟରୁ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରନ୍ଦ୍ୟପାଦୀ ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କୀଟପତଙ୍ଗ ଠାରୁ ଦେଖୁବାକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର । ଆଉମଧ୍ୟ ଏମାନେ କାହାକୁ କାମୁତ୍ତି ନଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ନାହୁତ ମାରିନଥାନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ରୋଗର ବାହକ ନୁହୁତି କିମ୍ବା କାହାର କେବେ କ୍ଷତି କରିନଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଦେହର କିଛି ନର୍ଦିଷ୍ଟ ରଙ୍ଗ ନଥାଏ କିମ୍ବା ରଙ୍ଗ ହେବାର କିଛି ନିଯମ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଅଧୁକାଂଶ ପ୍ରଜାପତି ବହୁ ବର୍ଣ୍ଣର ଓ ଅତି ଗୌର ରଙ୍ଗ ଏମାନଙ୍କର ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କର ରଙ୍ଗ ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚକ, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଓ ସଦାପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗର ସମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାଣୀ ଜଗତରେ ଏମାନଙ୍କର ରଙ୍ଗ ଅତୁଳନୀୟ ଅଟେ । ଛଂଗାଜୀରେ ଏମାନଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି *Butterfly*

ଏମାନଙ୍କ ଦେହର ଆକାର ବଡ଼ ଓ ଦେହ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଯଥା- ମୁଣ୍ଡ, ବକ୍ଷଦେଶ ଓ ତଳିପେଟ । ଦେହଟି ସିଧା ହୋଇ ରହିଥାଏ । ମୁଣ୍ଡ ଅଂଶରେ ଦୁଇଟି ଜଟିଳ ଆଖି ଓ ଦୁଇଟି ଶୁଙ୍ଗିକା ରହିଛି । ସେହି ଶୁଙ୍ଗିକାର ଅଗ୍ରଭାଗ ଫୁଲିକି ଥାଏ ଓ ମୁଣ୍ଡ ସର୍ବଦା ଘୂର୍ଣ୍ଣମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ । ଏମାନଙ୍କର ପାଟିରେ ଶୋଷି ଖାଇବାର ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ଅଛି ଯାହାକୁ କୁଣ୍ଡଳାକାର ଓ ତାର ଭଳି ଗୁଡ଼େଇ ଗୁଡ଼େଇ ରହିଛି । ବକ୍ଷଦେଶରେ ତିନି ଯୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ ଓ ଦୁଇ ଯୋଗଡ଼ା ଡେଶା ରହିଛି । ଡେଶା ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପର ରହିଛି ଓ ସେଥିରେ ଦାଗ ଦାଗ ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଜାପତି ପୁରୀ ହୋଇ ବସିପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ଡେଶା ଗୁଡ଼ିକ ମେଲାଇ

ପ୍ରତ୍ୟେକାର ଭରସାରେ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରାୟ ଆଦି ପୂଣ୍ୟ କାମନାରେ ବା ମନୀଖିଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଦାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ରାଜସିକ ଦାନ କୁହାଯାଏ ।

ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତଳିପେଟ ଭାଗରେ ୧୦ ଗୋଟି ଖଣ୍ଡ ବା ଅଂଶ ଅଛି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ କାଢି ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ । ପ୍ରଜାପତିମାନେ ଖାଦ୍ୟକୁ ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଖାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଜିଭ ବା ଶୁଣ୍ଡ ସେହି ଆକାରର ଗଠିତ ହୋଇଛି । ଜିଭଟି ଲମ୍ବା ଓ ନଳୀ ଭଳି । ଶୁଙ୍ଗିକା ଦୁଇଟିରେ ପଞ୍ଚଦ୍ଵିତୀୟ ରହିଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟକାମ ହେଲା ବାସ୍ତା ବାହାରିବା ଓ ଦେହର ଭାରସାମ୍ୟ ରଖିବା । ଏତତ ବ୍ୟତିତ ଏମାନଙ୍କର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଲାଗୁ ରହିଛି ଯାହାକି ଖାଦ୍ୟକୁ ଆସ୍ରାଣ କରିଥାଏ । ଅଉମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ସୁରକ୍ଷା କାଢି ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ଆଣ୍ଡୋକୋନିଆ (Androconia) । ଏଥରୁ ଏକ ପ୍ରକାରର କାମୋଦୀପକ ବାସ୍ତା ବାହାରିଥାଏ ଯାହାକି ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ସମୟରେ ସ୍ଵା ପ୍ରଜାପତିକୁ କାମ ଉରେଜିତ କରିଥାଏ ।

ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଚକ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପ୍ରକାର ଅଟେ । ତିମ୍ଭର ରୂପାନ୍ତର ସମୟରେ ଏମାନେ ଅତି ଘୃଣ୍ୟ ଦେଖାଯାନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ସୁକରୂପ କୁହାଯାଏ କିନ୍ତୁ ପରେ ଅଲୋକିକ ଭାବେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସାଦ ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଲାର୍ତ୍ତା ଓ ବନ୍ଧୁ ଦୁଇଟିଯାକ ରୂପ ସମୂର୍ଧ ଅଳଗା ଅଳଗୁ ଘୃଣ୍ୟ ତଥା ଅସୁର ରୂପରୁ ସୁନ୍ଦର ରୂପ ହେବା ଏକ ରହସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରଳ ଘଟଣା । ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରଜାପତିର ଡେଶାର ଲମ୍ବ ୧୧.୭ ଲଞ୍ଚ ଅଟେ । କେତେକ ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତି ବିରଳ ଥାରୁ ବନ୍ଧାରୁ ବନ୍ଧାରୁ ସଂରକ୍ଷଣ ଆଇନ ୧୯୭୯ ଅନୁଯାୟୀ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ରହିଛି । ଏହି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀର ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ଓ ଜନସତେତନତା ଦ୍ୱାରା ଏମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରାଣୀ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ବାଙ୍ଗୀ ସୁନ୍ଦରି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଙ୍ଗୀ
ମୋ. ନଂ ୫୪୩୩୩୦୭୨୫୮
ନାମ ୩୯

ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ତାରକାଙ୍କ ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ବିଜୟ

ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ

ନିକଟରେ ମେଲବୋର୍ଡର ରତ୍ନ ଲେଉର ଏରିନାରେ ସମ୍ମନ ହୋଇଯାଇଛି ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ଚେନିସ୍ ଚାମିଆନ୍ଶିପ୍। ବର୍ଷ- ୨୦୧୭ର ଏହି ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ଚେନିସ୍ ରୂର୍ଧମେଣ୍ଟରେ ଯାହା ଘଟିଛି ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ। ଯେଉଁ ପରିଶାମର କଞ୍ଚନା ପ୍ରୟତ୍ତିକାରୀ କେହି କରିନଥିଲେ ତାହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଏଥରର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ। ବୟସାଧ୍ୟକ୍ୟ କାରଣରୁ ଯେଉଁ ଖେଳାଳିଙ୍କର ସମୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା ସେହି ଖେଳାଳି ହିଁ ହାସଳ କରିଛନ୍ତି ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍

୧୯୮୧ରେ ଭୂମିଷ ହୋଇଥିବା ରୋଜର ଫେଡେରର ଉଭୟେ ହେଉଛନ୍ତି ଚେନିସ୍ ଜଗତର ଜୀବନ୍ତ କୀମଦନ୍ତ। ୧୯୬୮ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଓପନ୍ ସ୍ଲାମରେ ସର୍ବାଧିକ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ଟାଇଟେଲ୍ ହାସଳର ରେକର୍ଡ ରହିଛି ଏ ଦୁଇଁଙ୍କ ନାମରେ। ଫେଡେରର ଏବେ ୨୦୧୭ର ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ଜିତି ପୁରୁଷ ସିଂଗଲ୍ସରେ ନିଜର ଅଷ୍ଟାଦଶତମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ଶିରୋପା ହାସଳ କରିଥିବା ବେଳେ ସେରେନା ଡ୍ରିଲିଯମସଙ୍କର ଏହା ଥିଲା ତ୍ରୁଯୋବିଂଶତମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ମହିଳା ସିଂଗଲ୍ସରେ ଶିରୋପା।

ଓପନ୍ର ଟାଇଟେଲ୍। ୩୪ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଦୁଇଜଣା ତାରକା ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ସିଂଗଲ୍ସରେ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆହୁରି କିଛିବର୍ଷ ଖେଳ ଜାରୀ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ତାକତ ରହିଛି। ଏହି ଦୁଇଜଣା କିନ୍ତୁ ଯାହି ତାହି ଖେଳାଳି ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିଶ୍ଵର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଚେନିସ୍ ତାରକା। ତେବେ ଚେନିସ୍ ଭଳି ଏକ ଖେଳରେ, ଯେଉଁଥିରେ କି ଅଧିକ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେଥୁରେ ଯୁବ ଖେଳାଳିମାନଙ୍କ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିଦ୍ଵଦ୍ଧିତାକୁ ପରାହତ କରି ଏ ବୟସରେ ସିଂଗଲ୍ସ ଚାମିଆନ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଣ୍ଟର୍ୟଜନକ।

ଏବେ ଏଉଳି ଆଣ୍ଟର୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସେରେନା ଡ୍ରିଲିଯମସ ଓ ରୋଜର ଫେଡେରର। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ ଆମେରିକାର ମିଶନିଗନ୍ ରାଜ୍ୟରେ ୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୧୯୮୧ରେ ଜମ୍ବୁଗୁହଣ କରିଥିବା ସେରେନା ଡ୍ରିଲିଯମସ ଏବଂ ସ୍କିଜରଲାଣ୍ଡର ବାସେଲ୍ ନଗରୀରେ ୮ ଅଗଷ୍ଟ,

ନେବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା, ଦାନ ଦେବା, ଉପର୍ଯ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ବା କୌଣସି ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯଦି ବିଶ୍ଵାସହୀନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହୋଇଯାଏ। ତାହାଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏନାହିଁ।

କରିନେଇଛନ୍ତି ଅଷ୍ଟାଳିଆନ୍ ଓପନ୍ ଟାଇଟେଲ୍ ।

ପାଇନାଳରେ ଏ ଦୁହଁ ଯାହାଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
କିଛି କମ ନୁହଁଛନ୍ତି । ସେରେନା ଡିଲିମ୍‌ପ୍ରେସ ମହିଳା ସିଂଗଲ୍‌ର ଚାତ୍ତାନ୍ତ
ମୁକାବିଲାରେ ନିଜ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ନାନାବର୍ଷ ବନ୍ଧୁଙ୍କା ଭିନ୍ନସ ଡିଲିମ୍‌ପ୍ରେସଙ୍କୁ
୨-୪,୨-୪ରେ ପରାପ୍ରତି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ସାତଟି ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ସିଂଗଲ୍‌ର
ପାଇଗେଲ୍ ଜିଶିବା ସହିତ ଅଲିପିକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିଶିଥିବା ଭିନ୍ନସ ଡିଲିମ୍‌ପ୍ରେସ
ଦାର୍ଘ କିଛି ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ କୌଣସି ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲାମ ପାଇନାଳରେ
ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ଘଟଣା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଭିନ୍ନସ ୨୦୦୯ର
ଡିମ୍‌ବିଲ୍‌ଡନ୍ ପାଇନାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଭଉଣୀ ସେରେନାଙ୍କ ହାତରୁ
ପରାଜୟ ବରଣ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନାର ପୁରୁଷ
ସିଂଗଲ୍ ପାଇନାଳରେ ରୋଜର ଫେରେରଙ୍କ ମୁକାବିଲା ଯାହାଙ୍କ ସହିତ
ହେଇଥିଲା ସିଏ ରାପାଏଲ ନାଦାଳିଙ୍କ

ବ୍ୟତାତ ଆଉ କେହି ନୁହନ୍ତି । ସେମର
ଏହି ମହାନ ତାରକା ଜଣଙ୍କ ୧୪ ଟି ଗ୍ରାଣ୍ଡ
ସ୍ଲାମ ସିଂଗଲ୍ସ ଟାଇଟେଲର ଅଧ୍ୟକାରୀ
ହେବା ସହିତ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଅଲିମ୍ପିକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ
ପଦକର ମଧ୍ୟ ବିଜେତା ଅଚାନ୍ତି । ଏହା
ପୂର୍ବରୁ ରାପାଏଲ ନାଦାଲ ବିଭିନ୍ନ
ଚୁର୍ଷାମେଣ୍ଟରେ ୩୪ ଥର ରୋଜର
ଫେଡେରଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରି
୨୧ ଟିରେ ବିଜନ୍ୟୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର
କିନ୍ତୁ ବାଜି ଫେଡେରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ
ଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଦୀଘ୍ୟ ସାଢ଼େ
ତିନିଘଣ୍ଟାରୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିବା ଏହି ରୋମାଞ୍ଜକାରୀ ରୂପ୍ତାତ
ମୁକାବିଲାକୁ ବହୁ ଶ୍ରମ ସ୍ଥାକାର କରି ଫେଡେରର ଜିଶିଥିଲେ ୨-୪, ୩-
୨, ୨-୧, ୩-୨ ଓ ୨-୩ରେ ।

ਮਹਿਲਾ ਬਿੰਗਲੂਰੇ ਥੇਰੇਨਾਕ਼ਰ ਏਹਾ ਸਪੁਮ ਅਣ੍ਣੇਲਿਆਨ ਓਪਨ
 ਗਾਇਚੇਲ ਹੋਇਥੁਵਾ ਬੇਲੇ ਮੋਟ ੯ ਨਤਮਾਂ ਗ੍ਰਾਣ੍ਡ ਸ਼੍ਵੇਮ ਚਾਇਚੇਲ।
 ੧੦੧੭ ਪੂਰ੍ਬੀ ਥੇ ੧੦੦੩, ੧੦੦੪, ੧੦੦੭, ੧੦੦੯, ੧੦੧੦
 ਅੱਤੇ ੧੦੧੪ ਰੇ ਮਧ ਅਣ੍ਣੇਲਿਆਨ ਓਪਨ ਰੇ ਬਿਜ਼ਾਈ ਹੋਇਥੁਲੇ।
 ਅਣ੍ਣੇਲਿਆਨ ਓਪਨ ਭਾਲੀ ਭਿੱਸਲਤਨ ਰੇ ਮਧ ਥੇਰੇਨਾ ਹਾਥਲ ਕਰਿਛੜਿ
 ਸਾਤਚਿ ਬਿੰਗਲੂ ਚਾਇਚੇਲ ਏਵਾਂ ਥੇਗੁਡੀ ਕ ਮਿਲਿਛੀ
 ੧੦੦੯, ੧੦੦੩, ੧੦੦੫, ੧੦੧੦, ੧੦੧੯, ੧੦੧੪ ਏਵਾਂ
 ਗਤਵਰਤ ਅੰਦੀਤ ੧੦੧੭ ਰੇ। ਤੇਵੇਂ ਥੇਰੇਨਾ ਤਾਕ਼ਰ ਪ੍ਰਥਮ
 ਗ੍ਰਾਣ੍ਡ ਸ਼੍ਵੇਮ ਚਾਇਚੇਲ ਹਾਥਲ ਕਰਿਥੁਲੇ ੧੯੯੯ ਰ ਮੂ. ਏਸ. ਓਪਨ ਰੇ।
 ਏਹਾਪਕੇ ਮੂ. ਏਸ. ਓਪਨ ਰੇ ਥੇ ੧੦੦੯, ੧੦੦੮, ੧੦੧੯,
 ੧੦੧੩ ਅੱਤੇ ੧੦੧੪ ਰੇ ਆਹੂਰਿ ਪਾਥਰ ਚਾਸਿਆਨ ਹੋਇਛੜਿ।
 ਥੇਹਿਭਾਲੀ ਅਨ੍ਨਤਮਾਂ ਗ੍ਰਾਣ੍ਡ ਸ਼੍ਵੇਮ ਪਤਿਯੋਗਿਤਾ ਫੇਝ ਓਪਨ ਰੇ ਮਧ ਥੇ

ତନ୍ମିଥର ଚାମିଆନ ହୋଇଛନ୍ତି ୨୦୦୯, ୨୦୧୩ ଓ ୨୦୧୪ରେ । ଗତବର୍ଷ ଓସଲଡନ୍ ଚାମିଆନ ହୋଇ ଜର୍ମାନୀର ସେପି ଗ୍ରାଫ୍‌ଙ୍କର ୨୭ଟି ଗାୟ ସ୍ଥାମ ସିଂଗଲୁ ଗାଇଟେଲର ସମକଳ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏବେ ସେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ କେବଳ ଅଷ୍ଟୁଲିଆର ମାର୍ଗରେଟ୍ କୌର୍ ସ୍ଥିଥ ୨୪ଟି ଟାଇଟେଲ୍ ସହିତ ରହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଆଗରେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ୨୪ଟି ଟାଇଟେଲ୍ ମଧ୍ୟରୁ ମାର୍ଗରେଟ ୧୩ଟି ଟାଇଟେଲ୍ ଓପନ୍ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜିଶିଥିଲେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କି ପୂର୍ବବର୍ଷର ଚାମିଆନଙ୍କୁ ପରବର୍ଷ ସିଧାସଳଖ ଫାଇନାଲରେ ପ୍ରବେଶ ମିଳିଯାଉଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେଗେନା ଯେ ଟେନିସ ଇତିହାସର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିଳା ଖେଳାଳି ଏଥରେ ସଦେହର କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ସେବନା ଡିଲିୟମ୍ସ ଚେନିସ ଜଗତର ସର୍ବକାଳୀନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିଳା ତାରକା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପୁରୁଷ ତାରକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁରୂପ ଗୌରବର

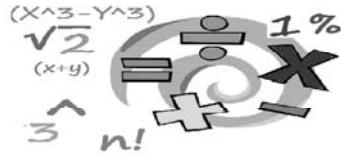
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ରୋଜର ଫେତେରେ । କାରଣ ଚେନିସ ଖେଳର ଜତିହାସରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖେଳାଳି ୧୮୮ ଟି ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲ୍ୟାମ ସିଙ୍ଗଲ୍ ଟାଇଟେଲ୍ ହାସଲ କରିବା ଦିଗରେ ସମାର୍ଥ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ରାପାଏଲ୍ ନାଦାଲ୍ ତଥା ବିଗତ ବର୍ଷର ତାରକା ଯୁଗରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ପିତ୍ର ସାମ୍ରାସ ୧୪୮ ଟି ଲେଖାର୍ଥ ଟାଇଟେଲ୍ ସହିତ ରହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପଛକୁ । ରୋଜର ଫେତେରେ ୨୦୦୩ରେ ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇ ହାସଲ କରିଥିଲେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଲ୍ୟାମ ଟାଇଟେଲ୍ । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁୱେ ୨୦୦୩ରୁ ୨୦୦୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁମାରତ ଭାବେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଚାମିଆନ୍ ହୋଇ ଚହଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେ । ଏହାପରେ ୨୦୦୯ ଓ ୨୦୧୨ରେ ମଧ୍ୟ ଫେତେରେ ହୋଇଥିଲେ ଡିମ୍ବଲଡ଼ନ୍ ଚୁର୍ଚାମେଣ୍ଟର ବିଜେତା । ସେହିଭଳି ଯୁ.୬ସ.୪୮ନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ୨୦୦୪ରୁ ୨୦୦୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲଗାତାର ଚାମିଆନ୍ ବନିଥିଲେ । ଯୁ.୬ସ.୪୮ନ୍ର ଭଳି ଅଷ୍ଟକ୍ଲିଆନ୍ ଓପନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ରୋଜର ଫେତେରେ ପାଞ୍ଚଥର ବିଜେତା ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥର ୨୦୧୭ର ଟାଇଟେଲ୍ ହାସଲ ପୂର୍ବରୁ ସେ ୨୦୦୪, ୨୦୦୭, ୨୦୦୯ ଓ ୨୦୧୦ରେ ଏହି ଚୁର୍ଚାମେଣ୍ଟରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ୨୦୦୯ରେ ଫେତେରେ ଜିଶିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଫ୍ରେଂ୍ଚ ଓପନ୍ ଚୁର୍ଚାମେଣ୍ଟର ଶିରୋପା ।

ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ଦୂଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ତାରକାଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଫଳରେ
୨୦୧୭ ର ଅଷ୍ଟଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ଚେନେସ୍ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍କୁଲଣୀୟ
ହୋଇଥିପାଇଛି । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆହୁରି ସ୍କୁଲଣୀୟ ହେବ
ବୋଲି ନିର୍ମିତ ଭାବେ ଆଶା କରାଯାଇପାରେ ।

ସଂପର୍କ-୯୪୩୭୭୬୬୫୧୪

ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ

(୧) ABBREVIATION

1. ASER	- According to Status of Education Report
2. CCI	- Competition Commission of India
3. CRS	- Corporate Social Responsibility
4. DIAL	- Delhi International Airport Ltd
5. FSA	- Foods Standards Agency
6. FRBM	- Fiscal Responsibility and Budget Management
7. IMA	- Indian Military Academy
8. UNSC	- United Nation Security Council
9. UAE	- United Arab Emirates
10. UDAN	- Ude Desh Ke Aam Nagarik

(୨) ପୁସ୍ତକ ଓ ଲେଖକ

1. Betiyan	- Karan Chopra
2. Courts of India: Past to Present	- Rohit Tandan
3. The Other One Percent: Indians in America - Sanjay Chakravarty	
4. Dipa Karmakar: The Small Wonder	- Bishweshwar
5. Foundation of Indian Culture	- Sri Aurobindo
6. N'Piaj	- କଣ୍ଠ ଦାସ
7. ଚେତନ୍ୟ ଗାତ୍ର	- ଜିଶ୍ଵର ଦାସ
8. ଗୋପି ଚନ୍ଦନ	- ରୂପ ଦାସ
9. ମଦାଳୁସା	- ହରିହର ନରେନ୍ଦ୍ର
10. କାଞ୍ଚକାବେରା	- ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦାସ

(୩) ଛତ୍ରଶାଳା

୧. ଗଠନ	- ୦୧.୧୧.୨୦୦୦
୨. ରାଜ୍ୟପାଳ	- ବଳରାମଙ୍କୀ ଦାସ ଶ୍ରୀନୀ
୩. ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ	- ଡ.ରମଣ ସିଂ
୪. ଲୋକସଭା ଆସନ	- ୧୧
୫. ବିଧାନସଭା ଆସନ	- ୯୦
୬. ରାଜ୍ୟସଭା	- ୦୪
୭. ରାଜଧାନୀ	- ରାୟସ୍ବୀର
୮. କ୍ଷେତ୍ରପଳ	- ୧୩୪, ୧୯୯ ବର୍ଷ କି.ମି.
୯. ଜନବଂଧ୍ୟା	- ୨.୪୪୦, ୧୯୭ (୨୦୧୧)
୧୦. ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ	- ୧.୮୭, ୧୯୯
୧୧. ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ	- ୧.୭୧
୧୨. ସାକ୍ଷରତା ହାର	- ୭୧.୦୪%
୧୩. ଜିଲ୍ଲା	- ୨୭
୧୪. ଗ୍ରାମ	- ୧୯୭୪୪

(୪) ଓଡ଼ିଶାରୁ ପାଇଥିବା ପଦ୍ଧତି ସନ୍ଧାନ ୨୦୧୭

୧. ସାଧୁ ମେହେର	- ଚଳକତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅଭିନେତା
୨. ଅରୁଣା ମହାନ୍ତି	- ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ
୩. ଜିତେନ୍ଦ୍ର ହରପାଳ	- ସମ୍ବଲପୁରୀ ଗାୟକ
୪. ମୁଖୁଟ ମିଞ୍ଚ	- ବିଶିଷ୍ଟ ଚିକିତ୍ସକ

(୫) ପଦ୍ଧତି ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଧାନ ୨୦୧୭

୧. କେ କେ ଯେଶୁଦାସ	୨. ସଦଗୁରୁ ଯାଗୀ ବାସୁଦେବ
୩. ଶରଦ ପାଥୁର	୪. ମୁଗ୍ଳି ମନୋହର ଯୋଶୀ
୫. ପ୍ରଫେସର ଉଦ୍‌ଧିପ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଓ	୬. ସୁନ୍ଦରଲାଲ ପଚାଞ୍ଚ (ମରଣୋଭର)
୭. ପି. ଏ. ସାଙ୍ଗମା (ମରଣୋଭର)	

(୬) ପଦ୍ଧତି ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଧାନ ୨୦୧୭

୧. ବିଶ୍ୱମୋହନ ଭଇ	୨. ପ୍ରଫେସର ଦେବୀ ପ୍ରସାଦ ଦ୍ଵିବେଦୀ
୩. ଚେହେସ ଚମ୍ପ ଉଡ଼ିଥିଅିଆ	୪. ରନ୍ ସୁନ୍ଦର ମହାରାଜ
୫. ସ୍ବାମୀ ନିରଞ୍ଜନ ସରସ୍ଵତୀ	୬. ଏର ଆର ଏର ପ୍ରିନ୍ସେସ ମହାଚନ୍ଦ୍ର ଶିରିନ
୭. ଥୋରନ୍	୮. ଚୋ ରାମସ୍ବାମା (ମରଣୋଭର)

(୭) ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନା

ଯୋଜନାର ନାମ	ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
୧. ଦାମନ (Daman)	- ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ନିରାକରଣ
୨. ବିଲୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା	- ଅନାଥ ଏତ ଆଇ ଭି ସଂକ୍ରମିତ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ
୩. କଲିଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାସାଥ୍ ଯୋଜନା	- ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପାଇଁ
୪. କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନା	- ପଞ୍ଚକୁଟ କୃଷକଙ୍କପାଇଁ
୫. କାର୍ତ୍ତିକ ହିରିଷ୍ୟାଳୀ ବ୍ରତ ଯୋଜନା	- ହରିଷ୍ୟାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ

(୮) ନୂତନ ନିୟୁକ୍ତି

୧. ଆଲୋକ କୁମାର ବର୍ମା	- ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କେତ୍ରୀୟ ଦଦତ ବ୍ୟୁତେ
୨. ଅମୁଲ୍ୟ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ	- ପୋଲିସ କମିଶନର, ମୁଆଦିଲ୍ଲା
୩. ଏନ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରନ୍	- ଅଧିକ ଶାତ୍ର ମୋଟରସ୍
୪. ଜଗଦୀଶ ସିଂହ ଖେହର	- ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟପତି, ସୁପିରିସନ କୋର୍ଟ
୫. ତୋନାଲ ତ୍ରୁପ୍	- ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ସୁନ୍ଦରଲାଲ ଆମେରିକା

(୯) ଓଡ଼ିଆ

୧. (କ) ଭୂରନେଶ୍ୱର, ୨.(ଖ) ମହାନଦୀ, ୩.(ଖ) ପୂର୍ବତଟ, ୪.(ଖ) ଖୋର୍ଦ୍ଧା,
୫.(ଗ) ମହାନଦୀ, ୬.(ଗ) ଚିଲିକା, ୭. (ଘ) ୩୪, ୮.(ଖ) ବାଲେଶ୍ୱର, ୯.(କ)
ଜନମାଳ, ୧୦.(ଖ) କୋପତ୍ତା

୭୭

୧. (ଘ)ଶ୍ରୀର , ୨.(ଗ)୨୪୭ , , ୩.(କ)୪୪୪୯୭୮ ,
 ୪.(କ)୫ମିଟର, ୫.(ଘ)୩୮, ୬.(କ)ରିଭର, ୭.
 (ଖ) **TRACE**, ୮.(ଘ) **NBWTRF**, ୯.(କ) **a a b a b
 , ୧୦.(କ)୩,୫,୧,୪,୨**

ଯେଉଁ କର୍ମଯୋଗୀ ଜିଶ୍ଚରଙ୍କ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ସେ ହିଁ ତାଙ୍କର କରୁଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଅମାରତ୍ତ ଲାଭ କରନ୍ତି କେବଳ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସାଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ।

(୧୧) ଛତ୍ରହାସ

୧. ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ 'ଛେଷେଣ୍ଟିଆ' ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ?
 (କ) ଅନୁଶାସନ
 (ଗ) ଜିଞ୍ଚାସା
 (ଖ) ଅନୁସନ୍ଧାନ
 (ଘ) ପରାକ୍ଷା କରିବା

୨. 'ପର୍ଯ୍ୟମହାକାବ୍ୟ' ପୁସ୍ତକ କିଏ ରଚନା କରିଥିଲେ ?
 (କ) କନ୍ପୁସିଥେ
 (ଗ) ମେନସିଯେ
 (ଖ) ଲାଓସି
 (ଘ) ସୁନ୍ତ୍ର

୩. ଗ୍ରାସର କେଉଁ ନଗର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା 'ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଜନକ' ?
 (କ) ପାସିଡୋନିଆ
 (ଗ) ଥବସ୍ତୁ
 (ଖ) ଏଥେନ୍ସ
 (ଘ) ସ୍ଵାର୍ଗୀ

୪. କିଏ କହିଥିଲେ - 'ଭିନ୍ନ, ଭିଡ଼ି, ଭିସି' (ମୁଁ ଆସିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଜୟ କଲି) ?
 (କ) ପଣେ
 (ଗ) ଜୁଲିୟସି ସିଙ୍ଗର
 (ଖ) କ୍ରାସ୍ସ
 (ଘ) ବ୍ରାତାସ

୫. ହରପ୍ଲା ସଂସ୍କୃତିର ପୋତାଶ୍ରୟ କେଉଁଠାରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ ?
 (କ) ଲୋଆଲ୍
 (ଗ) କାଲିବାଜାନ
 (ଖ) ରୂପାର
 (ଘ) ଆଲମଗିରିପୁର

୬. କେଉଁ ମାଟୀ ରକ୍ତ ବୈଦିକ ଯୁଗର ବିଦୂଷୀ ମୁହଁତ୍ ?
 (କ) ଆପାଲା
 (ଗ) ଲୋପାମୁଦ୍ରା
 (ଖ) ବିଶ୍ଵବାରା
 (ଘ) ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ

୭. ଆଦି ବୈଦିକ ଯୁଗରେ କିଏ ସତ୍ୟ ଓ ମୌତିକତା ଦେବତା ଥିଲେ ?
 (କ) ରତ୍ନ
 (ଗ) ଅଗ୍ନି
 (ଖ) ବର୍ଣ୍ଣ
 (ଘ) ସୁର୍ଯ୍ୟ

୮. ଗୁପ୍ତୟୁଗ କେଉଁ ଯୁଗର ସ୍ଵରଣ୍ଣ ଯୁଗ ଥିଲା ?
 (କ) ପାଳି
 (ଗ) ଉର୍ତ୍ତୁ
 (ଖ) ପ୍ରାକୃତ
 (ଘ) ସଂସ୍କୃତ

୯. ସୁଲି- ଇ- କୁଳର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?
 (କ) ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ
 (ଖ) ସମଷ୍ଟେ ଦୟାବାନ ହୁଅନ୍ତୁ
 (ଗ) ସମଷ୍ଟେ ଅହଂକାର ନାତି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ
 (ଘ) ସମଷ୍ଟେ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତୁ

୧୦. ପ୍ରଥମେ କେଉଁଠାରେ ସିପାହୀ ବିଦ୍ୟୁତ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ?
 (କ) ଦିଲ୍ଲୀ
 (ଗ) ବାରାକପୁର
 (ଖ) କାନ୍ପୁର
 (ଘ) ଆମ୍ବାଲା

୧.(ଖ) ଅନୁସରନ , ୨.(ଖ)ଲାଓସି, ୩.(ଖ)ଏଥେନ୍ସ, ୪.(ଗ)କୁଳିସ୍ସ ସିଜର, ୫.(କ) ଲୋଆଲ୍, ୬.(ଘ) ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ, ୭.(ଖ)ବରୁଣ , ୮.(ଘ)ସଂଘୃତ, ୯.(କ) ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ଶାନ୍ତି ବିଭାଗିତ ହେଉ, ୧୦.(ଗ) ବାରାକପର

(୧୧) ଭୁଗୋଳ

୧. (ଘ) ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ୨.(ଘ) ପ୍ରତି ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳର ହାରାହାରି ଜନସଂଖ୍ୟା, ୩.(ଘ) ୧୭ ଭାଗ, ୪.(କ) ୧୪ଟି, ୫.(କ) ଗୋଦାବରା, ୬.(ଖ) ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ୭.(ଖ) ଯେଉଁ ଅର୍ଥୟର ବୃକ୍ଷ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଦେଇଥାଏ, ୮.(କ) ବିଷ୍ଣୁବ ମଣ୍ଡଳୀୟ ଅଞ୍ଚଳ, ୯.(କ) କଲୋରାତୋ, ୧୦.(ଘ) ଜିପସମ୍

ਧੇਉ ਮਾਨੇ ਕੌਣਸਿ ਕਿਛਿ ਰੇ ਆਏਕੁ ਨੂੰਹੜ੍ਹਿ, ਯਿਏ ਭਲਰੇ ਆਨਵਿਤ ਓ ਮਨਿਗੇ ਮੁੜ੍ਹਾਇਨ ਹੁਅਨ੍ਹਿ ਨਾਹੀਂ, ਬੇਹਿ ਬਖ਼ੜ੍ਹਿ ਹੈ ਸ਼ਿਤਪੁੜ੍ਹਾ।

(୧୩) ଅର୍ଥନାତି

୧. ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୈତିକ ପୋରମ, ୨୦୧୬ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ? ?
 (କ) ୮୦୭ମ ୧୫୭ମ
 (ଗ) ୮୭୮ମ ୮୮୮ମ
୨. କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବରିଷ୍ଟ ପେନସନ୍ ବାମା ଯୋଜନା, ୨୦୧୭ କେଉଁ ଜନ୍ମାନ୍ତ କମ୍ପାନୀ ସହଯୋଗରେ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ?
 (କ) ଜୀବନ ବାମା ନିଗମ ୫୫ ଜନ୍ମାନ୍ତ
 (ଗ) ବାଜାଜ ଆଲିଆଞ୍ଜ ୫୫ କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୩. ଅପରେସନ୍ କ୍ଲିନ୍ ମନି ଯୋଜନା କେଉଁ ବିଭାଗ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
 (କ) ଆୟକର ବିଭାଗ ୫୫ କଷ୍ଟମସ ବିଭାଗ
 (ଗ) କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉଦ୍‌ବଳି ବ୍ୟାରୋ ୫୫ କୌଣସିଟି ନୂହେଁ
୪. ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ?
 (କ) ରଘୁରାମ ରାଜନ ୫୫ କୌଣସିକ ବସୁ
 (ଗ) ଅରବିନ୍ଦ ସୁତ୍ରମନିଯମ ୫୫ ଶକ୍ତକାନ୍ତ ଦାଶ
୫. **Aୱ୍ୟାନ୍ତରୀ ପରିବାର ଓ ପ୍ରକାଶକ ପରାମର୍ଶକ'ଣ ?**
 (କ) ଯୁଦ୍ଧିଅନ ବେସିକ ଜନ୍ମକମ ୫୫ ଯୁନାଇଟେଡ୍ ବେସିକ ଜନ୍ମକମ
 (ଗ) ଯୁଦ୍ଧିଭରଷାଲ ବେସିକ ଜନ୍ମକମ ୫୫ ଯୁଦ୍ଧିଭରଷାଲ ବେସିକ ଜଞ୍ଜିତ୍ରିକ
୬. ଡିଜିଟାଲ ପ୍ରମେଣ୍ଟ ପାଇଁ ସରକାର କେଉଁ ଟୋଲ ପ୍ରି ନମର ଜାରି କରିବେ ? -
 (କ) ୧୪୪୪୪ ୫୫ ୨୪୪୪୪
 (ଗ) ୩୪୪୪୪ ୫୫ ୪୪୪୪
୭. କ୍ୟାସଲେସ ପ୍ରାକକିସନ୍ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେତେଟି ମୂଆ ପାଏଣ୍ଟ ଅପ୍ ସେଲ୍ ଚର୍ମିଲାଇ ୩୧.୩.୨୦୧୭ ସୁନ୍ଦର ଖୋଲିବାକୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ?
 (କ) ୮ଲକ୍ଷ ୫୫ ୧୦ଲକ୍ଷ ୮ଲକ୍ଷ ୫୫ ୧୦ଲକ୍ଷ
୮. ଇକୋନୋମିକ ସର୍ତ୍ତେ ଅପ୍ କଣ୍ଠିଆ କେଉଁ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମେ ଉପର୍ଦ୍ଵାପନ କରାଯାଇଥିଲା ?
 (କ) ୧୯୪୦-୪୧ ୫୫ ୧୯୪୭-୪୮
 (ଗ) ୧୯୪୧-୪୨ ୫୫ ୧୯୪୯-୫୦
୯. ଡେଲି କ୍ୟାସ ଗ୍ର୍ରାଙ୍କିଷନ୍ର ଲିମିଟ ଏଟିଏମରୁ କେବେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବ ବୋଲି ରିଜର୍ଟର୍ୟାଙ୍କ ସୂଚନା ଦେଇଛି ?
 (କ) ୨.୭୪%-୨.୪% ୫୫ ୨.୮%-୨.୪%
 (ଗ) ୨.୭୪%-୨.୮% ୫୫ ୨.୦%-୨.୪%
୧୦. ୨୦୧୭-୧୭ ରେ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କେତେ ରହିବ ?
 (କ) ମାର୍କ ୩୧ ୫୫ ୮୮ ମାର୍କ ୧
 (ଗ) ଫେବୃଆରୀ ୧୫ ୫୫ ଫେବୃଆରୀ ୨୮

୧. (ଗ) ୮୭୮ମ, ୨.(କ) ଜୀବନ ବାମା ନିଗମ, ୩.(କ) ଆୟକର ବିଭାଗ, ୪.(ଗ) ଅରବିନ୍ଦ ସୁତ୍ରମନିଯମ, ୫.(ଗ) ଯୁଦ୍ଧିଭରଷାଲ ବେସିକ ଜନ୍ମକମ, ୬.(କ) ୧୪୪୪୪, ୭.(ଗ) ୧୦ଲକ୍ଷ, ୮.(କ) ୧୯୪୦-୪୧, ୯. (କ) ୨.୭୪%-୨.୪%, ୧୦.(ଗ) ଫେବୃଆରୀ ୨୮

(୧୪) କ୍ରୀଡ଼ା

୧. ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଥାନ ଚେନିସ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ -ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ପ୍ରତିବର୍ଷ କେଉଁ ନଗରୀରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ ?
 (କ) ମେଲବୋର୍ଝ ୫୫ ସିତମ୍ବର ୮ ବିସବେନ
 (ଗ) ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜିନ୍ ଜିନ୍ ନଗରୀରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଏ
୨. ନିମ୍ନଲିଖିତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଏକ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସ୍ଥାନ ଚେନିସ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ ନୁହେଁ ?
 (କ) ଯୁ. ଏସ. ଓପନ୍ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ ୫୫ ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆନ୍ ଓପନ୍ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ
 (ଗ) ଏ.ଟି.ପି. ମାର୍ଷର୍ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ ୫୫ ଡିମଲତନ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ
୩. ଏବେ ଭାରତରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ଏକମାତ୍ର ଏ.ଟି.ପି. ଚେନିସ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ ନାମ କ'ଣ ?
 (କ) ହାଇପ୍ରାବାଦ ଓପନ୍ ୫୫ ବେଳାଲୁଗୁ ଓପନ୍
 (ଗ) ମୁମ୍ବାଇ ଓପନ୍ ୫୫ ଚେନାଇ ଓପନ୍
୪. ୨୦୧୭-୧୭ ସିଜିନ୍ର ରଣଜୀ ତ୍ରୁଟି କ୍ରିକେଟ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟରେ କେଉଁ ଦଳ ଚାମିଆନ ହୋଇଛି ?
 (କ) ମୁମ୍ବାଇ ୫୫ ତାମିଲନାଡୁ ୫୫ ଗୁଜୁରାଟ ୫୫ କର୍ଣ୍ଣଚକ
୫. ୨୦୧୭ର ଇରାନୀ ତ୍ରୁଟି କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚରେ କିଏ ଦିଶତକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ?
 (କ) ପାର୍ତ୍ତବ ପଟେଲ ୫୫ ରିଷିମାନ ଶାହା
 (ଗ) ଚେତେଶ୍ୱର ପ୍ଲାଟାର ୫୫ କରୁଣ ନାୟାର
୬. ଏବର୍ଷ ଜ୍ଞାନ ମାସରେ ଆଇ.ସି.ସି. ଦ୍ୱାରା ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ କ୍ରିକେଟ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ କେଉଁ ଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ?
 (କ) ଲଙ୍ଗାଣ୍ଟ ୫୫ ନ୍ୟୁକିଲାଣ୍ଟ ୫୫ ଭାରତ ୫୫ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକା
୭. ଏବର୍ଷ ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାଲାଇ ମାସରେ ଆଇ.ସି.ସି. ଦ୍ୱାରା ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ କ୍ରିକେଟ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ କେଉଁ ଦେଶରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ ?
 (କ) ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ୫୫ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକା ୫୫ ଲଙ୍ଗାଣ୍ଟ ୫୫ ଅଷ୍ଟ୍ରୋଲିଆ
୮. କଟକର ବାରବାଟେ ଷାତିଯମରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ଏକଦିବସାୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମ୍ୟାଚରାନ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଧିକ ଜମିନକଟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜମିନକଟ କେତେ ?
 (କ) ଯୁବରାଜ ସିଂହ ୫୫ ମହାନ୍ଦ ଅଜହରୁଦ୍ଦିନ
 (ଗ) ଦିଲିପ ଭେଙ୍ଗରକାର ୫୫ ସବିନ ତେମୁଳକର
୯. ୨୦୧୭ର ହକି ଲାଣ୍ଡା ଲିଗର ଉଦୟାନେ ମ୍ୟାଚ କେଉଁଠାରେ ଖେଳାଯାଇଥିଲା ?
 (କ) ଦିଲ୍ଲୀ ୫୫ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୫୫ ରାଶି ୫୫ ମୁମ୍ବାଇ
୧୦. ୨୦୧୭ର ହକି ଲାଣ୍ଡା ଲିଗର ଉଦୟାନ ଦଳ କଲିଙ୍ଗ ଲାନ୍ସସର୍ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲା ?
 (କ) ଦିଲ୍ଲୀ ୫୫ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୫୫ ରାଶି ୫୫ ପଞ୍ଚମ

ଉ ଭର

୧. (କ) ମେଲବୋର୍ଝ ୫୫, (ଗ) ଏ.ଟି.ପି. ମାର୍ଷର୍ ରୂପ୍ରାମେଣ୍ଟ, ୩.(ଗ) ଚେନାଇ ଓପନ୍, ୪.(ଗ) ଗୁଜୁରାଟ, ୫.(ଗ) ରିଷିମାନ ଶାହା, ୬.(କ) ଲଙ୍ଗାଣ୍ଟ, ୭.(ଗ) ମହାନ୍ଦ ଅଜହରୁଦ୍ଦିନ, ୮.(ଗ) ମୁମ୍ବାଇ, ୯.(ଗ) ଦିଲ୍ଲୀ

(୧୪) ସାହିତ୍ୟ, କଲା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧିତ

୧.(ଗ) ଫେରୁଆରି ୨୧ , ୨.(କ) ପାରମିତା ଶତପଥ୍ୟ , ୩.(କ) ସେଲମା ଲାଗରଲୋଘ , ୪.(ଘ) କେରଳ , ୫.(ଖ) ବାଣୀ , ୬.(କ) ଅଙ୍କୁର , ୭.(ଖ) ଜିତେନ୍ଦ୍ର ହରିପାଲ , ୮.(ଘ) କଥକ , ୯.(କ) ସମା ବେଶ , ୧୦.(ଘ) ଗଜ ଉତ୍ତରାଶା ବେଶ

1

ପ୍ରକାଶକ

୧. (କ)ପଞ୍ଚାବ ନ୍ୟାସନାଲ ବ୍ୟାଙ୍ଗ, ୨.(ଖ)ମୁଣ୍ଡାଇ, ୩.(ଖ) ୦.୫, ୪.(ଗ) ଗୁରୁଲି, ୫.(କ)ଚୀନ୍, ୬.(ଘ) ଅରୁଣ କୁମାର ହା, ୭.(ଘ) ୧୩୭୭ କେଟି ,୮.(ଘ) ଓତମ, ୯.(ଗ) ଆସାମ, ୧୦.(ଖ) ତାଙ୍କିଲନାଥ

କର୍ମ ନକରି କର୍ମତ୍ୟାଗ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ, କର୍ମରୁ ବିରତ ହେଲେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

(୧୭) ରାଷ୍ଟ୍ର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

(୧୮) କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶିକ୍ଷା

୧.(ଖ) ନିରିନୀ ଶତପଥୀ , ୨.(କ) ଉହ ଶ୍ରୀକାର ସୁପକାର, ୩.(କ) ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ , ୪.(କ) ପୌର ନିଗମ , ୫.(ଘ) ପଦର୍ଷ, ୬.(କ) ସରପଞ୍ଜ , ୭.(ଖ) ୧୧, ୮.(ଖ) ଉହ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ, ୯. (ଖ) ଉହ କେଳାଶ ନାଥ କ୍ଲାରକ୍ , ୧୦- (ଖ) ମନ୍ତ୍ରଶ ଧାରା ।

୧. (ଘ) ଏଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ , ୨.(କ) ୧, ୩.(ଖ) ୧୪, ୪.(ଘ) ଏଧ- ୫,
୫.(ଘ) ପାଇଲ ତ୍ରାନସଥିପାର ପ୍ରେଶେକିଳ, ୬.(ଘ) ପେଣ୍ଟ ଆର୍ଟ, ୭. (ଘ)
ଜୟଷ୍ଠିକ, ୮.(ଘ) କଣ୍ଠ୍ୟଳୀତ୍ୟକ୍ଷ, ୯. କୌଣସି ନୂହେଁ, ୧୦.(କ) କପି

(୧୯) ଗାଣିତିକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧. ପ୍ରଥମେ କେଉଁଠାରେ ଫୁଟମାପ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ଲଣ୍ଡନ
(ଗ) ରୋମ
୨. ପ୍ରଥମେ କେଉଁଠାରେ ମାଇଲ୍ ମାପ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ରୋମ
(ଗ) ଭାରତ
୩. ଏକ ଫର୍ଲଙ୍ଗ (furlong) ମାନେ କେତେ ମିଟର ?
(କ) ୨୦୧ ମି
(ଗ) ୨୭୭ ମି
୪. ଏକ ଗ୍ରେସ (gross) ମାନେ କେତୋଟି ଜିନିଶକୁ ବୁଝାଏ ?
(କ) ୧୦ ଟି
(ଗ) ୧୪୪ ଟି
୫. ଏକ ଦିଷ୍ଟା ବା କ୍ଵାରେ (Quire) କାଗଜରେ କେତେ ପର୍ଦ୍ଦ କାଗଜ ରହିଥାଏ ?
(କ) ୧୦ ପର୍ଦ୍ଦ
(ଗ) ୨୦ ପର୍ଦ୍ଦ
୬. କେତେ ଦିଷ୍ଟା କାଗଜକୁ ଏକ ରିମ (ream) କାଗଜ କୁହାଯାଏ ?
(କ) ୧୦ ଦିଷ୍ଟା
(ଗ) ୨୦ ଦିଷ୍ଟା
୭. ଭୂପୃଷ୍ଠର ସୂର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଉନ୍ନତି କେଉଁ ଉପକରଣ ସହାୟତାରେ ମାପ କରାଯାଇଥାଏ ?
(କ) ପାଣ୍ଡୋଗ୍ରାମ
(ଗ) ଇଞ୍ଚିଗ୍ରେଟର
୮. କୌଣସି ଜ୍ୟାମିତିକ ଛବିର ବର୍ଣ୍ଣତ ବା ସଙ୍କୁଚିତ ନକଳ ଅଙ୍କନ ପାଇଁ କେଉଁ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ?
(କ) ସେକଣ୍ଡାଲ୍‌ର
(ଗ) ପାଣ୍ଡୋଗ୍ରାମ
୯. ସମୁଦ୍ର ପରନରୁ ଉଡ଼ାଇହାଇର ଉଚ୍ଚତା ନିର୍ମାପଣ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ?
(କ) ଅଲଟିମିଟର(Altimeter)
(ଗ) ଓଡ଼େମିଟର
୧୦. ସମୁଦ୍ର ଗଭୀରତୀ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମାପାୟାଏ ?
ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ର
(କ) ସାକାରୋମିଟର
(ଗ) କ୍ଲୋନୋମିଟର
- (ଗ) ପାଦୋମିଟର
(ଗ) ପାଦୋମିଟର

(୨୦) ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନ

୧. ଲାଲେକଟ୍ରନର ବ୍ୟାସାର୍ଦ୍ଦ କେଉଁ ଏକକରେ ମାପ କରାଯାଏ ?
(କ) ୧୦^{-୨}ମି.
(ଗ) ୧୦^{-୧}ମି.
୨. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୁଝକାମ ତରଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ?
(କ) ଦୃଶ୍ୟମାନ ଆଲୋକ ରଶ୍ମି
(ଗ) ଗାମା ରଶ୍ମି
(ଘ) ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ
୩. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ଦୂରତି ମୋଲିକ ସମଭାଗି ?
(କ) ଉଦ୍ଧାନ ଓ ହିଲିୟମ
(ଗ) ଆରଗନ ଓ କ୍ୟାଲେରିୟମ
୪. ସର୍ବପ୍ରଥମେ କିଏ ଲାଲେକଟ୍ରନ ରଣାହୁକ ତାର୍ଜ ମାପକରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ?
(କ) ଜେ. ଜେ. ମନସନ
(ଗ) ନିଲ୍ ବୋର
୫. ରାସାୟନିକ ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁଟି ମୁଖ୍ୟ ଅଶ୍ଵରୂପଣ କରିଥାଏ ?
(କ) ପରମାଣୁ
(ଗ) ଲାଲେକଟ୍ରନ
୬. ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁକୁ ଲାଲେକଟ୍ରନ ସ୍ଥାନାପରିବର୍ତ୍ତନ ଫଳରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଧ ସୃଷ୍ଟିତୁବୁଏ ତାହାକୁ କି ବନ୍ଧ କହନ୍ତି ? ?
(କ) ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂଯୋଜ୍ୟ ବନ୍ଧ
(ଗ) ଉଦ୍ଧାନ ବନ୍ଧ
୭. ପରମାଣୁର ବହିପୁଣ୍ୟ କଷରେ କେତୋଟି ଲାଲେକଟ୍ରନ ଥିଲେ ତାହା ଅଧିକ ସ୍ଥାଯୀ ହୋଇଥାଏ ?
(କ) ୮ ଟି
(ଗ) ୮୦ କମ୍
୮. କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶନିଗ୍ରହର ବଳୟ ପ୍ରଥମରେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ?
(କ) ଗାଲିଲି ଗାଲିଲିଓ
(ଗ) ଏଡ଼ିନ୍ର ହବଲ
୯. ସ୍ଥିଂ ସାହାୟରେ ଘଣ୍ଠା ନିର୍ମାଣ କରିବା କୌଣସି ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ?
(କ) ଗାଲିଲି ଗାଲିଲିଓ
(ଗ) ରବର୍ଟ ହୁକ୍
୧୦. ମହାକର୍ଷଣ ନିୟମ ପାଇଁ ସାର ଆଜାକ୍ ନିର୍ଭଚନଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସହ ସାରା ଜୀବନ ବିବାଦ ଲାଗିରିଥିଥିଲା ?
(କ) ରବର୍ଟ ହୁକ୍
(ଗ) କ୍ଲିଷ୍ଟିଯାନ୍ ହାଇଜେନେସ୍
- (ଗ) ରବର୍ଟ ବ୍ୟେଲ
(ଗ) କ୍ଲିଷ୍ଟିଯାନ୍ ହାଇଜେନେସ୍

୧.(ଗ) ରୋମ , ୨.(କ)ରୋମ, ୩.(କ) ୨୦୧ ମି, ୪.(ଗ) ୧୪୪ ଟି, ୫.(ଗ) ୨୪ ପର୍ଦ୍ଦ, ୬.(ଗ) ୨୦ ଦିଷ୍ଟା, ୭.(ଗ) ସେକଣ୍ଡାଲ୍‌ର , ୮.(ଗ) ପାଣ୍ଡୋଗ୍ରାମ, ୯.(କ) ଅଲଟିମିଟର(Altimeter), ୧୦.(ଗ) ପାଦୋମିଟର

ଉ ଭ ର

୧.(ଗ) ୧୦^{-୧}ମି. , ୨.(ଗ) ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ, ୩.(ଗ) ଆରଗନ ଓ କ୍ୟାଲେରିୟମ,
୪.(ଗ) ରବର୍ଟ ମିଲିକାନ, ୫.(ଗ) ଲାଲେକଟ୍ରନ, , ୬.(କ) ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂଯୋଜ୍ୟ ବନ୍ଧ
, ୭. (ଗ) ୮ ଟି,୮.(ଗ) କ୍ଲିଷ୍ଟିଯାନ୍ ହାଇଜେନେସ୍, ୯.(ଗ) ରବର୍ଟ
ହୁକ୍,୧୦.(କ)ରବର୍ଟ ହୁକ୍

ବିବିଧ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧. ୨୭ ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୧୭ରେ କେତେ ତମ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଲନ
କରାଯାଇଥିଲା ? -୨୮
୨. ୨୦୧୭ରେ ପଢ଼ୁ ପୁରସ୍କାର କେତେ ଜଣକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି ? -୮
୩. ୨୦୧୭ରେ ପଦ୍ମବିଭୂଷଣ ପୁରସ୍କାର କେତେ ଜଣକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି ? -୨
୪. ୨୦୧୭ରେ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ପୁରସ୍କାର କେତେ ଜଣକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି ? -୨
୫. ୨୦୧୭ରେ ପଢ଼ୁ ଶ୍ରୀ ପୁରସ୍କାର କେତେ ଜଣକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି ? -୨୪
୬. ପଢ଼ୁ, ପଦ୍ମଭୂଷଣ ଏବଂ ପଢ଼ୁ ବିଭୂଷଣ ୨୦୧୭ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟରେ କେତେଜଣ
ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ? -୧୯
୭. ୩୪ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଜାତୀୟ ସଂଜୀବ ଗାନକରି ବିଶ୍ୱରେକର୍ତ୍ତ ମୃଷ୍ଟି କରିଥିବା
ରାଜ୍ୟର ନାମ କଣ ? -ପୁରୁଷରାଚ
୮. ହିମାଞ୍ଚଳ ପ୍ରଦେଶଅଳମିକ୍ ଆସୋସି ଏସନ୍ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କିଏ ନିର୍ବାଚିତ
ହୋଇଛନ୍ତି ? -ଅନୁରାଗ ଠାକୁର
୯. ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପାସପୋର୍ଟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର କେଉଁ ସହରରେ ଖୋଲାଯାଇଛି ? -ମହାଶୂନ୍ (କର୍ଣ୍ଣାଟକ)
୧୦. ‘ଜାବନ ରେଖା’ ଏକ ଜ-ହେଲଥ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କେଉଁ ସରକାର ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
-କେବଳ ସରକାର
୧୧. ‘ଦୁଲାରୀ କନ୍ୟା’ ଯୋଜନା ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ରୋକିବା ପାଇଁ କେଉଁ ସରକାର ଆରମ୍ଭ
କରିଛନ୍ତି ? -ଅଭୁଣାଞ୍ଜଳ ପ୍ରଦେଶ
୧୨. ୨୦୧୯ ସୁନ୍ଦା ଜଣ୍ମିଆନ୍ ମେଗ୍ରୋଲୋଜିକାଲ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ କେତେଟି ଜିଲ୍ଲାରେ
ପାଣିପାଇ ଷେସନ୍ ଖୋଲିବାକୁ ଶ୍ରୀର କରିଛନ୍ତି ? -୨୭୦
୧୩. କରପସନ୍, ପରସେପସନ୍, ଲକ୍ଷେକ୍, ୨୦୧୭ରେ ଭାରତରେ ସ୍ଥାନ କେତେ ?
-୨୯ ତମ
୧୪. ଟିଏସ୍ ର ଚେଯାରମ୍ୟାନ୍ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ?
-ରାଜେସ୍ ଗୋପିନାଥନ୍
୧୫. ଗାଗା ସନସର ଚେଯାରମ୍ୟାନ୍ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ?
-ନଗରାଜନ୍ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
୧୬. ଭାରତ ପ୍ରଥମ ସୋଲାର ପାଥ୍ର ରୋଟ୍ ‘ଆଦିତ୍ୟ’ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଛି ? -କେବଳ
୧୭. ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ରୀଡ଼ଦାସତ୍ୱ ଉଚ୍ଛବିଦ ଦିବସ କେବେ ପାଲନ କରାଯାଏ ?
-ଡିସେମ୍ବର ୨ ତାରିଖ
୧୮. ସର୍ବଭାରତୀୟ ଟେନିସ୍ ଆସୋସିୟେସନ୍ର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରେସିଡେଣ୍ସ କିଏ ?
-ପ୍ରବାଣ୍ ମହାଜନ
୧୯. ଏବେ ଅଛଦିନ ତଳେ କେଉଁ ଦେଶ ତା’ର ସର୍ବପ୍ରଥମ କ୍ଷେପଣାଶ୍ରୁ ପରାକ୍ଷା କରିଛି ?
-ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ
୨୦. କ୍ରାଙ୍କିଲାର କେଉଁ ପୁରୁଷ କ୍ଲୁବ୍ ର ଅଧିକାରୀ ଖେଳିକାମାନଙ୍କୁ କଲମିଆ ବିମାନ
ଦୂଘର୍ଣ୍ଣାରେ ହରାଇଛି ? -ରାପେକୋଏନ୍
୨୧. କେଉଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ବଜାକ ପାଇନାନ୍ ସହିତ ମିଶି ଭାରତୀୟ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସିରିଜ
@ ‘ପକ୍ଷିତିର୍କ୍ୟାକ୍ୟୁକ୍ୟୁ ଏତୀ ପିକ୍ର-ର୍ବିଲ୍’ ବ୍ୟାଙ୍କ
୨୨. ୨୦୧୭ ବିଶ୍ୱଚେଷ ଚାଲିଯନ୍ସ କିଏ ଜିମ୍ବିତ ? -ମାଗନ୍ସ ବାର୍ଲିସେନ୍
୨୩. ବିଶ୍ୱ ଏନାର୍କ୍ଲିଙ୍କ୍ ଗ୍ରେଡ୍ ଲକ୍ଷେକ୍ (ETI) ତାଲିକାରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ?
୨୪. କେଉଁ ଭାରତୀୟ କମିଶନର ଏବେ ସ୍ଥାନ୍ସ ବାମା ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
- ଅନ୍ତିତ୍ୟ ବିର୍ଲାଗ୍ରୂପ
୨୫. ଅଛଦିନ ତଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ମନ୍ତ୍ରାଭାର ଜନକୁଳାବ୍ କେଉଁ ଭାଷାର
କବିତାଲେ ? - ତମିଲ ଭାଷାର
୨୬. କେଉଁ ପୁରୁଷ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ଆଇ.ଏ.ଏୟ୍, ୨୦୧୭ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ରୂପେ ମନୋନୀତ
ହୋଇଛନ୍ତି ? - ଓରେନ୍ ବୋଲଟ୍
୨୭. ଥାଇଲାଣ୍ଡ ଦେଶର ନବନିମିତ ରାଜ୍ୟ କେଉଁ ରାଜବଂଶୀୟ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ? - କ୍ରାନ୍ ରାଜବଂଶୀ
୨୮. ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶିଶୁ ଶାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ୨୦୧୭ କିଏ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ?
- କେହକାସନ୍ ବାସ୍
୨୯. ଭାରତର କେଉଁ ଦିନକୁ ଜାତୀୟ ପ୍ରଦୂଷଣ ପ୍ରତିରୋଧ ଦିବସ ରୂପେ ପାଲନ
କରାଯାଏ ? - ଡିସେମ୍ବର ୨
୩୦. କିଛିଦିନ ତଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ପୁଲେଲ ସିଂ ସୁଜଳାନା କେଉଁ ଖେଳ ପାଇଁ
ଆନ୍ତର୍ଜାତିୟ ଅଶୋଯାର ଥିଲେ ? - ହକି ଖେଳ
୩୧. ନ୍ୟାସନାଲ ସକ୍ରିୟା ଏକବରେ ନବନିଯୁକ୍ତ ଲକ୍ଷେକ୍ ସି.ଇ.ଓ କିଏ ?
- ଜେ. ରବିତନ୍ଦ୍ରନ.
୩୨. “ଦି ମୋଦି ଡକ୍କାଇନ୍- ନିଷ ପାରାହିମସ ରନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିଆସ ପରେନ୍ ପଲିସି”
ବହିଟିର ଲେଖକ କିଏ ? - ଅନୀରାଣ ଗାଙ୍ଗୁଳି
୩୩. ସି.ବି.ଆଇ. ସଂସ୍ଥାର ନବନିଯୁକ୍ତ ଲକ୍ଷେକ୍ ଡାକ୍ତରେକୁର କିଏ ? - ରାକେଶ ଆସ୍ଥାନା
୩୪. ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଉର୍ଦ୍ଵ କବି ବେଳ ଉତ୍ତାପାହା କେଉଁ ରାଜ୍ୟର
ଅଟ୍ଟନ୍ତି ? - ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ
୩୫. କେଉଁ ଦେଶ କ୍ଷଷ ହାର୍ଟଅପ୍ ଏଥିଆ କନପରେନ୍ସ ନିଷିରି
ନେଇଛନ୍ତି ? - ଭାରତ
୩୬. କେଉଁ ଲେନୋନିକୁ କମର୍ସ କମିଶନୀ ‘ଲଞ୍ଚପାତ୍ର’ ନାମକ ଝାର୍ଟଅପ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ
ଭାରତରେ ଭାରତପମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ? - ଆମାଜନ୍
୩୭. ଭାରତରେ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗା ବଗିଚାର ଶ୍ରୀମିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜନିଜର
ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାରରେ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଛି ? -ହାଇଲାକାଣ୍ଡି
୩୮. କ୍ଷଷର ନ୍ୟାସନାଲ ହକି ଫେରେରେସନ୍ ଭାରତୀୟ ହକି ଟିମର କେଉଁ
କ୍ୟାପଚେନ୍ ଏକ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି ? - ପି.ଆର.ଶ୍ରୀଯେଶ
୩୯. ଭାରତର ସ୍ଥିରିମ କୋର୍ଟର ୪୪୭ ତମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ନାମ କଣ ?
- ଜଗଦାଶ ସିଂ ଖେହର
୪୦. ଜାତୀୟ ଟାକାକରଣ ଦିବସ କେବେ ପାଲନ ହୁଏ ? - ୨୯ ଜାନୁଆରୀ
୪୧. ୨୦୧୭ ନର୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପିଲ୍ଲା ପେନ୍ଡିକାଲ କେଉଁ ସହରରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେବ ?
- ପୁଣେ
୪୨. ଦିଲ୍ଲାର ନୂଆ ପୋଲିସ କମିଶନର ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ?
- ଅମୁଲ୍ୟ ପଇନାଯକ
୪୩. ସିବିଆଇ.ର ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ? - ଆଲୋକ ବର୍ମା
୪୪. ନାଳଦା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନୂଆ କୁଳପତି ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ?
- ବିଜୟ ଉତ୍ତକାର
୪୫. ଆୟୋଜନିତି ଶକ୍ତିଶାଳାରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ?
- ଶଷ୍ଟ ତମ

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା

୧.	ଜିଲ୍ଲାର ନାମ	-	କୋରାପୁଟ
୨.	କ୍ଷେତ୍ରଫଳ	-	୮୮୦୭୬୮.୬୩ ହାଏକ୍ଟର
୩.	ଜନସଂଖ୍ୟା	-	୧୩୭୭୯୯୪
(କ)	ପୂରୁଷ	-	୪୭୭୮୭୪
(ଖ)	ସ୍ତ୍ରୀ	-	୪୯୯୦୭୦
୪.	୧୦୦୦ ପୁରୁଷରେ ମହିଳା ସଂଖ୍ୟା-୧୦୩୧	-	
୫.	ସାକ୍ଷରତା ହାର	-	୪୯.୮୭%
୬.	ଉପଖଣ୍ଡ	-	୦୭
୭.	ତତ୍ତ୍ଵଶିଳ୍ପ	-	୧୪
୮.	କୃକ୍ଷୀ	-	୧୪
୯.	ନିଗମ	-	୦୦
୧୦.	ମୁନିଷିପାଲିଟି	-	୦୧
୧୧.	ଏନ୍.ଏସ୍.	-	୦୩
୧୨.	ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ	-	୨୨୭
୧୩.	ଗ୍ରାମ	-	୨୦୪୯
୧୪.	ଆନା	-	୨୪
୧୫.	ମୋଟର ଯାନ ପଞ୍ଜିକୃତ କୋଡ଼ି - ଓ.ଡି.-୧୦	-	
୧୬.	ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ - ୦୪	-	
୧୭.	୧୪୧-ଲକ୍ଷ୍ୟୀପୁର , ୧୪୨-କୋଟପାଡ଼ , ୧୪୩-ଜୟପୁର, ୧୪୪- କୋରାପୁଟ , ୧୪୫-ପଣ୍ଡାଙ୍ଗି	-	
୧୮.	ସାଧାରଣ ବୃକ୍ଷିପାତ - ୧୪୭୭.୨ ମି.ମି.	-	
୧୯.	ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳୀ - ପାଇକପଡ଼ା-ପାତାଲେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ଯୋଗମୁଣ୍ଡା ପର୍ବତ-ମଲ୍ଲିକେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ବୋରିଗୁମ୍ବା-ଭୈରବ ମନ୍ଦିର, ନନ୍ଦପୁର-ଗଣେଶ ମନ୍ଦିର, ଜୟପୁର-ପୁରାତନ ରାଜପ୍ରସାଦ, ସୁନାବେଡ଼-ମିର ବିମାନ କାରଖାନା, ଭୁଦୁମା-ଜଳପୁରପାତ, ବାଲିମେଳା-ସୀତାକୁଣ୍ଡ, ଜଳବିଦ୍ୟୁତ, ମାନାଞ୍ଚୋଲା-ଟିନୋଟି ନଦୀର ମିଶ୍ରଣସ୍ଥଳୀ, ଗୁପ୍ତସ୍ଥର-ରାମଗିରି ପର୍ବତ ଉପରେ ଗୁପ୍ତସ୍ଥର ଶିବ,	-	

୧୪୧-ଲକ୍ଷ୍ୟୀପୁର , ୧୪୨-କୋଟପାଡ଼ , ୧୪୩-ଜୟପୁର, ୧୪୪- କୋରାପୁଟ , ୧୪୫-ପଣ୍ଡାଙ୍ଗି

୧୯. ସାଧାରଣ ବୃକ୍ଷିପାତ - ୧୪୭୭.୨ ମି.ମି.

୨୦. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳୀ - ପାଇକପଡ଼ା-ପାତାଲେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ଯୋଗମୁଣ୍ଡା ପର୍ବତ-ମଲ୍ଲିକେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ବୋରିଗୁମ୍ବା-ଭୈରବ ମନ୍ଦିର, ନନ୍ଦପୁର-ଗଣେଶ ମନ୍ଦିର, ଜୟପୁର-ପୁରାତନ ରାଜପ୍ରସାଦ, ସୁନାବେଡ଼-ମିର ବିମାନ କାରଖାନା, ଭୁଦୁମା-ଜଳପୁରପାତ, ବାଲିମେଳା-ସୀତାକୁଣ୍ଡ, ଜଳବିଦ୍ୟୁତ, ମାନାଞ୍ଚୋଲା-ଟିନୋଟି ନଦୀର ମିଶ୍ରଣସ୍ଥଳୀ, ଗୁପ୍ତସ୍ଥର-ରାମଗିରି ପର୍ବତ ଉପରେ ଗୁପ୍ତସ୍ଥର ଶିବ,

ଦେହଧାରୀ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ସମ୍ମର୍ଶ ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କର୍ମର ଫଳ ଯିଏ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ହେଁ ତ୍ୟାଗୀ କୁହାଯାଏ ।

ପର୍ବପର୍ବାଣୀ

ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୨୦୧୯

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୯

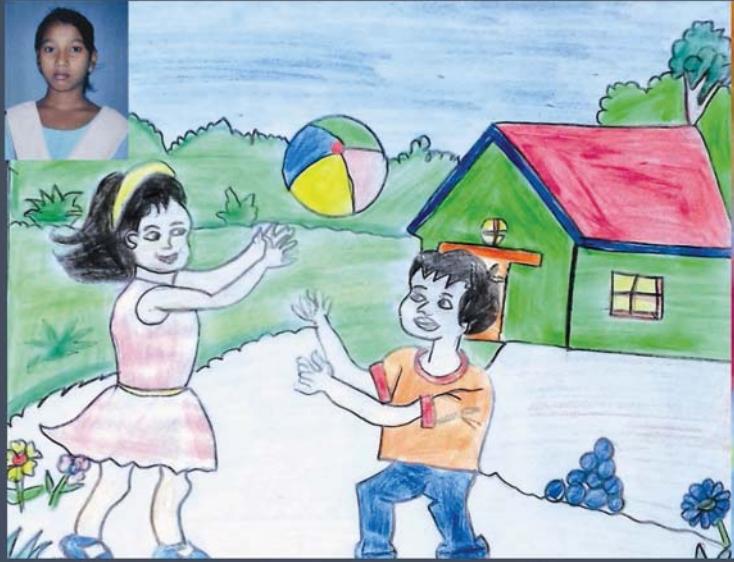
ତା ୧.	ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚମୀ, ସରସତୀ ପୂଜା, ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ବସନ୍ତୋସବ ଓ ସ୍ଥାମୀ ଭାରତୀ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ରଦ୍ଧ ଲାନ ଦିବସ	ତା ୩.	- ଫଗୁ ଦଶମୀ
ତା ୩.	ମାଘ ସପୁରୀ ଓ ବନ୍ଦୁଭାଗା ତାର୍ଥେ ସ୍ଥାନ	ତା ୮.	- ପାପନାଶିନୀ ଏକାଦଶୀ, ଉପବାସ, ବ୍ରତ ଓ ହଳ ନିଷେଧ
ତା ୪.	ଭାରତୀ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ରଦ୍ଧ ଲାନ ଦିବସ	ତା ୯.	- ସାମାନ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ
ତା ୫.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୦.	- ବରାହ ଦୋଳ ଓ ରାଜାଗ୍ନି, ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଓ ଲୋକଶା ମେଲଣ
ତା ୬.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୧.	ତା ୧୧ - ଦୋଳ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ଶ୍ରୀଚେତୋତ୍ତମ୍
ତା ୭.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୨.	- ଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମୋସବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପୂଜା
ତା ୮.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୩.	- ହେଲି ଉସବ ଓ ମାସାନ୍ତି
ତା ୯.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୪.	- ମାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ତାରାତାରେଣୀ ଯାତ୍ରା ଓ ହଳ ନିଷେଧ
ତା ୧୦.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୫.	- ପଞ୍ଚଦୋଳ
ତା ୧୧.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୬.	- ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଷଷ୍ଠୀ
ତା ୧୨.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୭.	- ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବବର୍ଷ ଓ ଶରଣାରୟ
ତା ୧୩.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୮.	- ପାପମୋଚନୀ ଏକାଦଶୀ, ଉପବାସ ବ୍ରତ ଓ ହଳ ନିଷେଧ
ତା ୧୪.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୧୯.	- ମହାବାରଣୀ ସ୍ଥାନ
ତା ୧୫.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୨୦.	- ସୁହୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଓ ବାରଣୀ ସ୍ଥାନ
ତା ୧୬.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୨୧.	- ଚନ୍ଦ୍ରକାଷ୍ଟ, ନିଶିପାଳନ, ଶରଣ ଶେଷ ଓ ହଳ ନିଷେଧ
ତା ୧୭.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୨୨.	- ମଧୁ ଅମାବାସ୍ୟା, ତେଜୁଗୁ ନୁତନ ବର୍ଷ, ଗୋପହର୍ଷା ସ୍ଥାନ
ତା ୧୮.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୨୩.	- ଦ୍ୱିତୀୟାର ଚନ୍ଦ୍ରଦର୍ଶନ, ପୂଜା ଓ ଉପବାସ
ତା ୧୯.	ଶ୍ରୀମା ଏକାଦଶୀ ଓ ବରାହ ଦ୍ୱାରା ଦଶମୀ ସ୍ଥାନ	ତା ୨୪.	

ବିଭିନ୍ନ ଦିବସ ପାଳନ

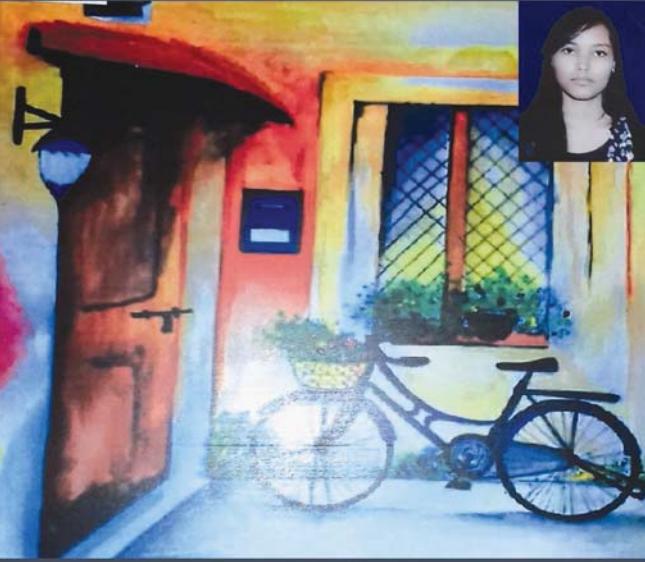
ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୨୦୧୯

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୯

ତା ୦୧.	- ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଦ୍ରତା ଦିବସ,	ତା ୦୧.	- ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଦିବସ
ତା ୦୪.	- ବିଶ୍ୱ ଜ୍ୟାନସର ଦିବସ,	ତା ୦୪.	- ବିକୁ ପାନ୍ଦାନ୍ତ ଜୟତ୍ତା ଦିବସ
ତା ୧୩.	- ବିଶ୍ୱ ରେଣ୍ଡିଓ ଦିବସ,	ତା ୧୩.	- ପଞ୍ଚାମିତା ଦିବସ
ତା ୧୪.	- ଭାଲୋଖାଇନ୍ ଦିବସ,	ତା ୧୪.	- ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହିଳା ଦିବସ
ତା ୧୦.	- ବିଶ୍ୱ ଆମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଦିବସ,	ତା ୧୫.	- ବିଶ୍ୱ ଖାର୍ତ୍ତି ଦିବସ
ତା ୨୧.	- ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମାତୃଭାଷା ଦିବସ,	ତା ୧୦.	- ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆନନ୍ଦ ଦିବସ
ତା ୨୨.	- ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଝାଇଗ ଦିବସ,	ତା ୨୧.	- ବିଶ୍ୱ କବିତା ଦିବସ
ତା ୨୪.	- ସେଷ୍ଟୁଲ ଏକବାଇଜର ଦିବସ,	ତା ୨୨.	- ବିଶ୍ୱ ଜାଳ ଦିବସ
ତା ୨୮.	- ଜାତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ,	ତା ୨୩.	- ବିଶ୍ୱ ପାଣିପାଇ ଦିବସ
		ତା ୨୪.	- ବିଶ୍ୱ ଯଷ୍ଟ୍ର ଦିବସ
		ତା ୨୫.	- ଗୁଡ଼ ପ୍ରାଇଟେ

ମାମାଲି ରାତଚ (ମେ ଶ୍ରେଣୀ) ସାମନ୍ତବାୟୁର ଉପାଦିଦ୍ୟାଳୟ, ଶୋରଧା

ରହୁପଳ୍କବୀ ହରିଚନ୍ଦନ
ଗାତା ଜାଜିନ୍ଦିଯଙ୍କ କଲେଜ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବିଦିତ ନାୟକ (ମେ ଶ୍ରେଣୀ)
ମୁକୁନ୍ଦପ୍ରମାଦ ଫୁଜିଯୁପି ଝୁଲ, ଶୋରଧା

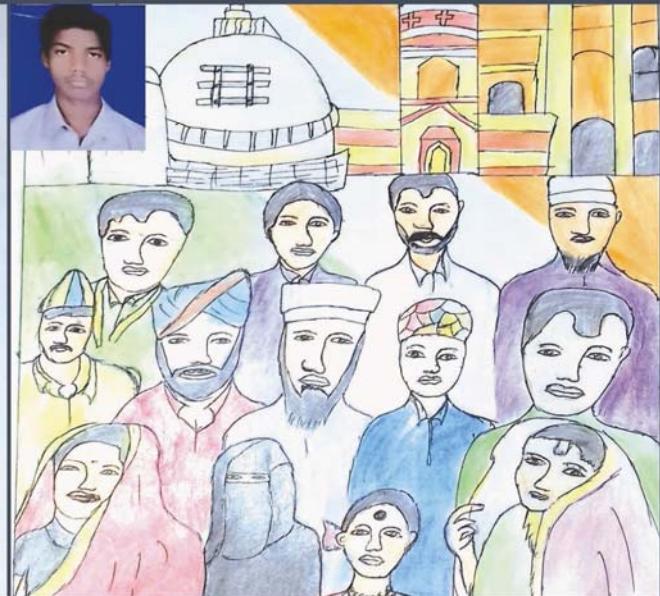
“ଚିତ୍ରରେ ଆମକଥା”
ଯୋଗାଯୋଗ :
ବିଭୂପରମାଦ ହରିଚନ୍ଦନ
ମୋ : ୭୦୭୭୩୪୩୩୦

ମାନ୍ୟ ରଙ୍ଜନ ସ୍ଵାର୍ଜ (ମେ ଶ୍ରେଣୀ)
ସାମନ୍ତବାୟୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶୋରଧା

ମାହେଶ୍ୱରା ଦାସ ପଣ୍ଡାୟକ
ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ, ଡିଆଇଲେଟି, ଶୋରଧା

ପ୍ରକଳ୍ପଦେବ ଶୁଲୋ (ମେ ଶ୍ରେଣୀ)
କୁକ୍ ଆରିଓ କଲୋନୀ, ଉପା ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶୋରଧା

ଆମରି ସତ୍ୟ

ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟତା ସମ୍ବରେ...

ମହାଶୟ / ମହାଶୟା,

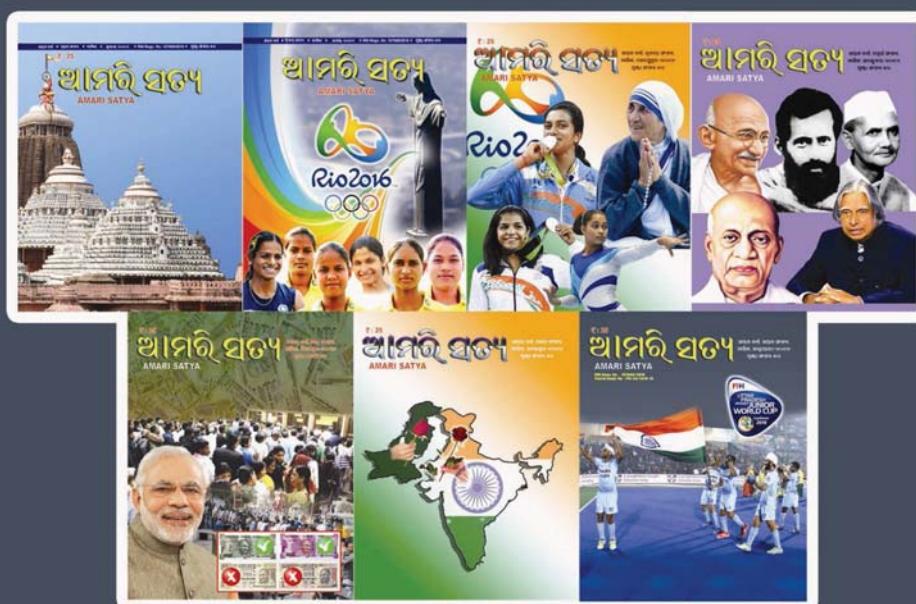
ଆପଣମାନଙ୍କର ସୁହୃଦ ସହାନୁଭୂତି ଓ ସଦିଛ୍ଳା ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ପତ୍ରିକାକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆସୁଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ପତ୍ରିକାର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଚିର ରଣୀ । ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ଟ.୩୦୦୦/- “ଆମରିସତ୍ୟ” ବା “ଆମରିସତ୍ୟ ଗ୍ରୂପ” କୁ ଦାନ କଲେ ଉତ୍ତ ଅର୍ଥ ସ୍ଥାଯୀ ଜମା ରୂପେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରହିବ ଏବଂ ଏହାର ସୁଧ ପତ୍ରିକାର ଛପା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ । ଜଣେ ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ ହୋଇ ପତ୍ରିକାଟିର ନିବିଜ୍ଞନ ପ୍ରକାଶନରେ ସହଭାଗୀ ହୁଅଛୁ । ଆମର ଏହି ଛୋଟ ଅନୁରୋଧଟିକୁ ସହାନୁଭୂତି ସହ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଆମେ ଖୁସି ହେବୁ ।

ଡକ୍ଟର ପ୍ରମୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ,

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ଡକ୍ଟର ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା,

ସଂପାଦକ

Printed & Published by Dr. Prasanna Kumar Jena Owned by “AMARISATYA” M-1/5, Mukunda Prasad Housing Board Colony, Post- P.N. College, Dist-Khurda, Printed at: NISWASS-CEDEC Press, Chandrasekharpur, BBSR-23, Published From - “AMARISATYA”, M-1/5, Mukunda Prasad Housing Board Colony, Post- P.N. College, Dist-Khurda, Pin-752057

Editor : Dr Prasanna Kumar Jena

Founder : Dr. Pramod Chandra Dash